

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. **106**

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 5 de desembre de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 16545/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectivitat i imparcialitat d'IB3..... [5741](#)
- 2) RGE núm. 16543/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures del Pla contra la prostitució..... [5742](#)
- 3) RGE núm. 16483/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oficina de l'IBAVI a Formentera..... [5743](#)
- 4) RGE núm. 16532/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a deute històric..... [5745](#)
- 5) RGE núm. 16544/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a itinerari vital unificat. (**Decaiguda**)..... [5746](#)
- 6) RGE núm. 16533/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a centres de salut. (**Ajornada**)..... [5746](#)
-

- 7) RGE núm. 16537/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a decret dels serveis assistencials en la guarda d'infants.. 5746
- 8) RGE núm. 16734/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectivitat i imparcialitat d'IB3... 5748
- 9) RGE núm. 16541/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a residència d'estudiants al Palau Marivent... 5749
- 10) RGE núm. 16542/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mal estat del Col·legi Santa Isabel de Palma.. 5751
- 11) RGE núm. 16529/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a estudis encarregats per l'administració... 5752
- 12) RGE núm. 16731/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a valoració de l'advertiment de l'Estat per presentar recurs contra tres articles de la modificació del Dret Civil... 5753
- 13) RGE núm. 16538/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Pla director sectorial de mobilitat.. 5755
- 14) RGE núm. 16534/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a conveni amb la patronal farmacèutica... 5756
- 15) RGE núm. 16546/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fugida de metges i professionals sanitaris de les Illes Balears... 5757
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 10140/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb els ingressos tributaris i l'endeutament.. 5760
- III. MOCIÓ RGE núm. 15363/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb l'ens públic Gestió Sanitària i Assistencial de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10825/17... 5766
- IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 7657/17, d'urbanisme de les Illes Balears.. 5772**
- V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 9443/17, de modificació de la Llei 4/2013, de 17 de juliol, de coordinació de les policies locals de les Illes Balears... 5797**
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern. Començam la sessió d'avui i el primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 16545/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectivitat i imparcialitat d'IB3.

Primera pregunta, RGE núm. 16545/17, relativa a objectivitat i imparcialitat d'IB3, que formula la diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia. Volia demanar-li, Sra. Consellera, si a dia d'avui continua pensant, després que la setmana passada s'hagi publicat una conversació on es mercadeja sense cap tipus de pudor amb IB3, que la funció de servei públic de la ràdio i televisió públiques està garantida i que tenim una televisió plural, objectiva, imparcial i independent.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Té la paraula la Sra. Consellera Fanny Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Sí, segueix considerant que la televisió pública IB3 en aquesta legislatura és una televisió independent, plural i objectiva.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, m'imaginava aquesta resposta, però convindrà amb mi que, després de sentir com el Sr. Jarabo parlava de "treure gent que té inèrcies massa establertes", convindrà que tota la selecció de personal que s'ha fet a IB3 està en entredit, i no pos en dubte la professionalitat, però sí que hi hagi una clara neutralitat en aquests nomenaments i, en canvi, sí hi ha una clara afinitat política que es fa palesa cada dia.

S'entenen també ara les denúncies que ens han arribat de treballadors que han estat arraconats i marginats per l'equip actual i de situacions de possible conflicte d'interessos per part de treballadors vinculats al personal directiu. De fet, fa uns dies un mitjà es feia ressò del mal ambient laboral que es viu a IB3 tant entre el personal propi i el personal de les contractes, que

denuncien falta de coneixement del funcionament de la televisió per molts de directius actuals i manca de comunicació amb el personal, sol passar quan es col·loca a afins i el que es pretén és crear una estructura política a IB3.

Que IB3 hagi passat a ser d'una televisió marginal que pràcticament ningú no mira, que no hi ha afectació cap a ella i que ens costa molts de doblers a vostès sembla que això no els preocupa. Quan en aquesta conversació es parla de controlar continguts i d'usar-los com a mitjà per estendre una determinada postura política s'entenen coses com les que ja hem denunciat des de fa temps, que es privilegiï l'exproductor del Sr. Jarabo amb molts de contractes o que s'avinguin determinats continguts informatius d'una manera parcial i totalment polititzada, com ara el tractament que va fer IB3 del referèndum que es va viure a Catalunya, que va ser una autèntica vergonya, Sra. Consellera, va ser una autèntica apologia de la il·legalitat i de l'independentisme.

I no em digui, Sra. Consellera, que això és l'opinió particular del Sr. Jarabo i que vostè no hi té res a veure i que va tenir lloc abans que s'anomenàs l'actual direcció, perquè vostès, Sra. Consellera, governen gràcies al suport del partit del Sr. Jarabo, i quan aquest va dir: "*no les va a gustar, pero saben que tienen que hacerlo*", és veritat, Sra. Consellera, ho varen haver de fer?

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Sra. Perelló, són vostès molt agosarats, que parlin de tendència política quan resulta que nosaltres tenim president, dirigint IB3 un professional de contrastadíssima solvència periodística, independent, i vostès tenien el vicepresident del Govern del PP, cal tenir molt de valor.

(*Alguns aplaudiments*)

Però li diré, li diré... és que si vostès diuen, aborden segons quins temes no tendrem més remei que recordar-los-ho, a mi no m'agrada parlar del passat, però parlaré del futur i del present.

Miri, aquesta pregunta de control ara es retransmetrà per IB3. El Sr. Bauzá va prohibir, va censurar retransmetre per televisió les preguntes de control al Govern. Imagini'ns.

(*Alguns aplaudiments*)

Llavors, una altra cosa que vostès no feien, cada setmana hi ha un debat política amb representants de tots els grups polítics, abans hi havia periodistes, tertulians i polítics vetats. Una altra diferència.

Però ja que em parla de denúncies, li comentaré una cosa, jo tenc aquí algunes denúncies que es varen presentar l'any 2012 per part de treballadors i periodistes de la casa que

denunciaven el sistemàtic control polític del Govern sobre les escaletes dels informatius de com s'havien de plantejar les notícies i de qui les tancava, sempre les tancava un representant del Govern o del PP. I altres denúncies que feien, per exemple, en llegiré algunes: han donat ordre de posar el micròfon a les rodes de premsa i no demanar res als consellers, IB3 només posa el micròfon i espera; denunciaven casos de redactors que havien estat canviats de llocs de feina perquè havien qüestionat la línia editorial, se suprimien plànols de les peces de les notícies de la televisió quan l'equip d'edició considerava que atemptaven contra el PP.

Més denúncies, divendres 3 de febrer de 2012: es va prioritzar una nevada com a tema de portada el dia que es donaven a conèixer dades que l'atur havia pujat; 29 de febrer, incendi d'una nau al polígon Son Castelló, apareix a portada per tapar que aquell dia hi havia manifestació dels estudiants contra el TIL del Sr. Bauzá i de tots vostès, evidentment; 28 de febrer, aquell dia hi havia rodes de premsa dels sindicats i manifestacions a Barcelona, es varen donar ordres de tractar altres notícies en positiu...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

... per contrastar. Podria seguir deu minuts, però no puc.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 16543/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures del Pla contra la prostitució.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 16543/17, relativa a mesures del Pla contra la prostitució, que formula el diputat Sr. Miguel Ángel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, el *El Periódico de Ibiza* va anunciar la setmana passada que no publicaria més anuncis de contingut sexual a les seves pàgines, una decisió que sense dubte va ser encertada i va ser celebrada per vostè, Sra. Pilar Costa, pel Sr. Biel Company, pel batle d'Eivissa, per la vicepresidenta del Consell Insular d'Eivissa i va ser una decisió que també va reobrir, reobrir un debat sobre els mitjans de comunicació i sobre la publicitat de continguts sexuals, sexista que publiquen.

Sabem que l'Institut Balear de la Dona, IBDona, confecciona un pla per combatre l'explotació sexual, un pla que si veritablement pretén ser un pla ambiciós hauria de contemplar mesures per també combatre els continguts publicitaris que acaben reduint la dignitat de la dona i la converteix en pura mercaderia.

Sra. Pilar Costa, quines mesures contemplarà el Pla de la prostitució encarregat a l'IBDona per combatre la publicitat amb continguts sexuals en els mitjans de comunicació?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula la Sra. Consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jerez, per formular aquesta pregunta que així ens permet posar en el debat parlamentari un tema tan greu com és el tràfic de dones i la prostitució, atès que la principal causa de tràfic de persones, en aquest cas de dones i d'al·lotes, i per suposat, tal com ja vaig fer públicament en el seu dia, que aquest govern celebra que un mitjà de comunicació, en aquest cas el *El Periódico de Ibiza* decidís retirar aquest tipus de publicitat.

Com dic, també m'alegr de la pregunta atès que aquest mes de desembre, el dia 23, és el dia internacional contra l'explotació sexual i el tràfic de persones, tenint en compte que a Europa hi ha més de 500.000 dones són sent víctimes del tràfic de dones amb explotació sexual. Vull recordar que ara ja fa un any que el Govern va aprovar el Pla de mesures contra les violències masclistes, que dins aquest pla, a més, una de les línies que es preveuen és la lluita contra el tràfic de dones i al·lotes i, a més, també vull recordar una proposició no de llei que es va aprovar per unanimitat en aquest parlament fa pocs mesos, on s'instava el Govern a l'elaboració d'aquest pla autonòmic contra el tràfic de dones i al·lotes amb fins d'explotació sexual, no és exactament, per deixar-ho clar, un pla contra la prostitució, però evidentment té una elevada relació ja que la causa principal del tràfic de dones és la prostitució.

No li puc avançar més quin serà el contingut d'aquest pla perquè, com vostè veu, fa ara un mes i mig que ho vàrem aprovar, a més, per Consell de Govern, encomanar aquest pla a l'Institut Balear de la Dona, on volem que hi participin les entitats, a més, que ja fan feina a dia d'avui contra aquesta xacra social, com puguin ser Creu Roja, Metges del Món, la Fundació Amaranta, Germanes Oblates, etc., que ens han instat també a fer campanyes permanents de sensibilització contra aquesta xacra, i que totes les iniciatives seran benvingudes per part d'aquest govern per poder avançar contra el tràfic de dones i d'infants.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sra. Costa, li dic sincerament que crec que tenim davant nosaltres una bona oportunitat si fem les coses bé. Aquest pla contra el tràfic sexual de dones que s'està dissenyant per part del Govern de les Illes Balears crec que no pot mirar cap a una altra banda ni cap a un altre costat i li ho dic amb total sinceritat, i crec que hauria de recollir algun tipus, efectivament, de mesura a fi d'intentar contrastar i combatre aquesta publicitat de contingut sexista que el que fa, efectivament, és reduir la dona a nivell als quals no hauria d'haver estat reduïda mai. El contingut de molts d'anuncis publicitaris situa, com li dic, la dona a uns nivells d'inferioritat respecte als homes absolutament vergonyosos i absolutament vexatoris en algun cas.

Crec que hem de limitar determinats continguts, Sra. Costa, i no hem d'esperar ni creure de forma innocent que tothom prendrà l'encertada decisió que va prendre al seu dia *El Periódico de Ibiza* i retirarà aquesta publicitat. Crec que hauriem de començar a incidir damunt la protecció de la dona també en aquest àmbit i en aquest sentit.

Perquè, Sra. Costa, de poc servirà que ens posem un llaç al pit el Dia internacional de la Igualtat, el Dia contra la violència de gènere, el Dia contra la tracta de persones i de poc servirà que posem faldes als semàfors si els 365 dies de l'any veiem, efectivament, als mitjans de comunicació com hi ha frases que sotmeten les dones a la voluntat dels homes i posen l'home per sobre de la dona. Aquesta és la dura realitat i és el que passa i és el que efectivament existeix.

L'any passat vàrem aprovar una llei d'igualtat on té mesures en aquest sentit, el Ple de l'Ajuntament d'Eivissa i el consell insular els insten també a revisar la Llei de publicitat institucional. Sra. Costa, tenim un pla, tenim una llei, tenim instruments i ja només queda voluntat política i la voluntat política en aquest cas depèn de vostès.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies... Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Sr. Jerez, coincidesc quasi al 95% de la seva intervenció, excepte quan diu vostè si hi pot haver manca de voluntat política o que mirem cap a un altre costat.

Li he de dir que ha hagut d'haver-hi un govern progressista en aquestes illes i una majoria parlamentària, encara que va tenir un ampli consens en aquest parlament, perquè tenguéssim

una llei d'igualtat, fins a l'any 2016, fins al segle XXI aquesta comunitat autònoma no ha tingut una llei d'igualtat.

A més...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps, gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 16483/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oficina de l'IBAVI a Formentera.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 16483/17, relativa a oficina de l'IBAVI a Formentera, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula, Sr. Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president, bon dia, senyores i senyors diputats. Bé, a Formentera igual que a Eivissa pràcticament i igual que a la resta d'illes, però probablement amb més intensitat tenim un problema important d'accés a l'habitatge tot l'any, els preus del mercat de lloguer són elevadíssims i això ho hem vist de manera contrastada en diferents publicacions i en diferents informacions.

Tenint en compte això, tenint en compte la gran estacionalitat que tenim a l'illa que segurament, o sens dubte, és la més acusada de totes les illes; tenint en compte també les dificultats per a molts dels funcionaris que treballen a la nostra illa per accedir a l'habitatge, el Consell de Formentera, Gent per Formentera i entenc que les formacions polítiques de la nostra illa entenen que és una prioritat absoluta fer un esforç important en matèria d'habitatge sobretot per facilitar l'accés a l'habitatge i crear una cartera d'habitatge per a tot l'any.

Dit això, Sr. Pons, nosaltres, ja li ho dic, tenim..., som ambiciosos i aspiram en un futur no molt llunyà, quan haguem superat una situació d'urgència per trobar habitatges, a demanar més competències en aquesta matèria, tot i que actualment les té el Govern.

Però dit això, el que ens preocupa aquí és que el passat mes de febrer ja vàrem formular-li una pregunta en relació amb la necessitat d'incrementar els ajuts per part del la CAIB per facilitar l'accés a l'habitatge d'aquelles persones que han de llogar per més de 600 euros i aquí vostès varen reaccionar molt positivament, i uns mesos després va haver-hi una reacció

positiva del Govern i varen incrementar el barem dels preus de lloguers subvencionables, però llavors també al mes de març li varem demanar respecte de l'horari d'atenció presencial a l'oficina de l'IBAVI a Formentera, i en aquest sentit no vàrem acabar de rebre una resposta entenem que prou clara.

Per això al mes de maig vàrem dur una proposició no de llei amb un total de vuit mesures per facilitar precisament l'accés a l'habitatge a la nostra illa i un dels acords que vàrem establir, que vàrem votar per unanimitat deia, literalment: "incrementar, d'acord amb el Consell Insular de Formentera, l'atenció personalitzada i presencial de l'oficina de l'IBAVI a l'illa, amb cobertura de dilluns a divendres per tal d'oferir els serveis d'informació i d'ajuts que li són propis, gestió d'una borsa d'habitatges per a tot l'any, així com també l'assessorament jurídic, entre d'altres".

Però, Sr. Pons, ens preocupa que han passat sis mesos i a dia d'avui no acabam de veure cap concreció ni una d'aquestes mesures.

Per tant, m'agradaria que vostè ens explicàs quina proposta fa a Formentera per millorar la cobertura i l'atenció personalitzada a l'oficina de l'IBAVI.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que les mesures, tant com va avançant la legislatura estan donant un molt bon resultat i nosaltres, almanco, ho valoram així i si vol vostè fem un poc de repàs.

A l'any 2015, al 2014, al 2013 no hi va haver ajudes, no hi va haver cap família de Formentera que es beneficiés de cap ajuda en els lloguers, entre altres coses supòs que perquè el Sr. Company prioritzava més un delegat polític del Govern a Formentera, el comissari polític, que no la idea de donar una resposta a la demanda de la ciutadania.

Hi ha canvi de govern, ens posam a fer feina, a finals del 2015 començam a obrir l'Oficina d'Habitatge, al 2016 començam aquestes ajudes, 4 famílies se'n veuen beneficiades a Formentera. Hem fet una passa cap endavant. Està funcionant bé.

Al 2017 ajustam les coses, hi dedicam més recursos, ajustam els horaris perquè també hem de ser eficients amb els pocs recursos públics que tenim, i en aquest any 2017 hi haurà 50 famílies que, amb uns ingressos inferiors a 23.000 euros, es veuran beneficiades de les ajudes directes per part o en matèria d'habitatge. 2015, zero; 2016, 4 famílies; 2017, 50.

Treballam en una bona direcció i en el 2017 no només aquestes ajudes, hem posat i hem adjudicat un procés que mai no és fàcil: 14 habitatges, 14 famílies més que també es veuen

beneficiades, al marge d'aquestes 50. Per tant, hi dedicam molts recursos, molts d'esforços.

Les oficines funcionen bé a totes les illes, a Eivissa, a Menorca, a Formentera, a Mallorca, voldríem que anàs millor, voldríem que fos així, però crec que, sincerament, amb els números que tenim damunt la taula en aquest 2017, 50 famílies és una xifra que realment a nosaltres ens posa de manifest que fem la feina com pertoca i dedicant els esforços on pertoca i l'important és que siguin els ciutadans directament els que se'n beneficiïn, tal com ho posen de manifest aquestes 50 famílies de Formentera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Miri, Sr. Pons, evidentment, jo ja li he reconegut que hi ha hagut avanços, això és indiscutible, vostè ens ho ha explicat molt bé, jo els don l'enhorabona per aquest fet i és fantàstic, però entendre que dos dies de cobertura presencial per setmana és una cobertura prou escassa. Per tant, li deman, Sr. Pons, vostè pensa que una vegada aprovada la Llei d'habitatge amb l'oficina d'acompanyament a l'habitatge, que pensen crear amb aquest nova llei i totes les noves...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Tur...

LA SRA. TUR I RIBAS:

...competències que assumirà l'IBAVI creuen que serà suficient per donar cobertura...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Tur, se li ha acabat el temps. Gràcies.

LA SRA. TUR I RIBAS:

...a tots els formenterers? Els...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Amb el Consell de Menorca hem signat un conveni per reforçar-nos consell i Govern per donar un millor funcionament, amb el Consell d'Eivissa farem el mateix. Jo propòs que amb el Consell de Formentera puguem fer el mateix, que des del consell també hi hagi una voluntat de

donar suport i que de manera conjunta ho reforcem també amb personal per donar un millor servei.

Li farem arribar al Consell de Formentera aquest mateix conveni, saben que tenen aquesta oferta i esperem que també puguem signar un conveni en aquests mateixos termes, que permetin, si així vostès ho creuen convenient, donar una millor oferta en hores presencials, també amb el suport del Consell de Formentera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons.

I.4) Pregunta RGE núm. 16532/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a deute històric.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 16532/17, relativa a deute històric, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. “Les regions exigeixen 104.000 milions al Govern pel deute històric”. Aquest era el titular que fa uns 10 dies publicava el diari *El Economista* i, segons aquest diari, durant el període 2010-2017, és el total del deute que acumulen segons les diferents comunitats autònomes.

Com vostè sap perfectament Sra. Cladera, aquesta setmana la quota basca ha posat una altra vegada damunt la taula el sistema de finançament per part de les diferents comunitats que venim reclamant. Com també vostè ha comentat i altres diputats i diputades, el saldo actual negatiu per part de Balears són 1.373 euros, som la segona comunitat després de Madrid, que són pràcticament 3.000 euros, aquest desfasament o saldo negatiu. També, segons aquest diari, la diferència que ens pertocaria a nosaltres, serien 312 milions a l'any, torno repetir, 312 milions a l'any.

Sra. Cladera, què podríem fer en educació, sanitat i serveis socials amb aquests més de 300 milions d'euros? On queden Sra. Cladera titulars com “*el Govern estudiarà denunciar la falta de financiación de Madrid ante los tribunales*”, això era a mitjans de setembre de 2016; o “*el Govern insiste en exigir más financiación estatal tras la desfavorable balanza fiscal*”, això era el setembre d'enguany. Segons aquesta notícia de *Diario de Mallorca*: “*de acuerdo con los datos del ministerio, en el cuatrienio 2011-2014 Balears acumula un déficit fiscal de casi 6.200 millones de euros*”.

Vostè també aquests dies les seves paraules han estat “decepcionant i inacceptable” quant al document que ha elaborat el comitè d'experts.

I per això li faig la següent pregunta: quines passes ha fet el Govern de les Illes Balears per reclamar el deute històric de Balears al Govern central?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sr. Diputat, efectivament, darrera un sistema de finançament que ha de ser just i suficient, hi ha la garantia de l'estat del benestar que subministram o que proveïm les comunitats autònomes, com pugui ser l'educació, la salut, els serveis socials, etc. Des del primer dia de legislatura, aquest Govern ha tengut molt clar que s'ha de reformar aquest sistema de finançament actual, que s'ha de millorar i que ha de dotar de suficiència financera a les comunitats autònomes per combatre, o per canviar aquesta situació injusta que patim a Balears i que està més que denunciada, que vostès perfectament coneixen i que molt bé ha descrit ara.

Efectivament, Balears té un deute de 9.000 milions d'euros, que bàsicament, o que una part, aproximadament un 50% hem estimat que prové d'un infrafinançament associat des que es varen transferir les competències més importants, o que consumeixen més recursos, com són salut i educació.

A més a més, d'aquests 9.000 milions, ja un 70% està en mans de l'Estat, d'aquest deute, per tant, més motiu encara quan demanam que aquesta part del deute sigui reestructurat, condonat, bé, la paraula que vulguem emprar, perquè l'assumeixi l'Estat, ja que l'únic que fa l'Estat és finançar-nos el deute que ens deixa ell mateix, vull dir, és una situació kafkiana.

Per tant, el que hem fet, bé, a part d'aquest deute elevat, també tenim una despesa per sota de la mitjana, per tant, l'infrafinançament està clar.

Creiem que ara, el moment que es planteja ara de reforma del sistema de finançament, és el moment ideal per tornar replantejar per part de l'Estat o per part de les comunitats autònomes la condonació, la reestructuració del deute dins la reforma del sistema de finançament. Això ho hem fet saber al ministre Montoro en diferents reunions, amb cartes per escrit, però sobretot també amb la nostra posició dins l'informe o dins la comissió d'experts, amb l'informe el vot particular que ha presentat Balears o el representant de Balears. I entenem que ara és el moment, Montoro no ha tancat la porta, aquests dies també ha fet declaracions en aquest sentit. I per tant, hem d'esperar a veure què farà en aquest sentit, en aquest sentit s'està, però que Balears té molt clar que el deute que tenim, una part és a causa d'un infrafinançament històric important.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Cladera, gràcies per la seva resposta, però no m'ha contestat les últimes passes. Vostè ha comentat moltes vegades en seu parlamentària quina és la demanda, però bé, el Sr. Biel Company també s'ha reunit amb el Sr. Montoro i continuem any rera any, com més d'una vegada des d'aquí, hem denunciant que tenim més de 100 barracons a la nostra comunitat, si ho comparem per exemple amb Extremadura, les comparacions són odioses, Sra. Cladera, però, sincerament, no ho sé, el seu moment, com vostè ha comentat via judicial, o demanar aquesta condonació o reestructuració...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera...

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

..., des de Podem... Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sr. Aguilera, estem en un moment en què iniciem la negociació, tot el 2017, tot i que ja fem tard, estem amb un comitè d'experts, ara hi ha reunions dins el Consell de Política Fiscal i Financera i entenem que a qualche moment s'obrirà la negociació. És el moment de replantejar la condonació, la reestructuració del deute. En la via judicial crec que tenim poques possibilitats, sinó que és a l'hora de replantejar una reforma del sistema de finançament quan hem de plantejar aquest tema.

Balears està molt documentada, molt preparada en aquest sentit i ho ha fet arribar amb els diferents mecanismes que té. La manera és, ja fem tard en la reforma del sistema de finançament, però és ara que plantejam aquesta reforma, la possibilitat és aquesta, en aquest moment de poder sol·licitar una condonació o una reestructuració d'aquest deute com puguin fer altres comunitats autònomes.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

També hi ha altres comunitats autònomes que estan en aquest sentit...

EL SR. PRESIDENT:

...se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

... i així la idea és aquesta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 16544/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a itinerari vital unificat.

La cinquena pregunta RGE núm. 16544/17, relativa a itinerari vital unificat, decau per absència de la diputada.

I.6) Pregunta RGE núm. 16533/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a centres de salut.

La sisena pregunta, la RGE núm. 16533/17, relativa a centres de salut, s'ajorna a la següent sessió per absència de la Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 16537/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a decret dels serveis assistencials en la guarda d'infants.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 16537/17, relativa a decret dels serveis assistencials en la guarda d'infants, que formula la diputada Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, molt bon dia. Avui voldria demanar pel decret que s'elabora des de la Conselleria de Serveis Socials i que ha causat un gran revolt. Aquest decret, com diu el seu títol, pretén establir els criteris d'autorització dels serveis assistencials de guarda d'infants de 0 a 3 anys i en el mateix títol es troba el per què de tot l'enrenou que ha generat: *Serveis assistencials i guarda d'infants*, però ni rastre dels conceptes educació, desenvolupament o aprenentatge.

Així, molts professionals de 0 a 3 anys han entès que amb aquesta nova norma es consoliden dues xarxes: una que persegueix l'excel·lència educativa i una altra bàsicament de guarda d'infants.

Consellera, pensa el seu Govern fer una línia d'escoles de primera i una altra de segona categoria? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula Sra. Consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, bon dia president i bon dia a totes les persones presents a la sala. No, el Govern no pretén això, vostè només ha llegit una part del decret.

El decret de l'any 2008 pretenia que totes les escoles fossin escoles educatives, però el Tribunal Superior de Justícia i posteriorment el Tribunal Suprem va dir que no era possible aquesta via i que, mentre l'Estat no reduís l'edat d'escolarització, les dues vies, l'educativa i l'assistencial havien de conviure. Això ha fet que a la nostra comunitat autònoma tenguem regulat el model educatiu, però el model assistencial que marca el Tribunal Suprem no està regulat.

En aquests moments una persona que vulgui obrir una guarderia és suficient que demani una llicència d'activitats i un certificat d'instal·lació elèctrica, no fa falta que tengui estudis. Pot fer una guarderia mesclant nins de 0 a 4 mesos, amb nins de 3 anys, no hi ha espais diferenciats, no tenim cap condició sanitària específica per a les guarderies, no tenim cap condició específica arquitectònica per a les guarderies. És un debat complicat, però el Govern està disposat a fer-lo. O socialment ens podem permetre no tenir regulades les guarderies? Que una persona sense estudis pugui ser directora de guarderies, com passa ara, socialment ens ho podem permetre?

Aquest Govern pensa que no i per això ha abordat aquest debat. Sabem que és un debat complicat, podríem estar a la zona de confort, però no hi volem estar, és un debat que socialment l'hem de tenir i el Govern vol liderar aquest debat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. No crec que ningú qüestionï la necessitat de regular aquest sector i molt manco els seus professionals, però es podria fer a través d'una modificació del Decret, ja existent, 60/2008, de 2 de maig. El que qüestionen els professionals, i també qüestionam des d'El Pi, és que es faci un decret sense comptar amb el sector i que recorri cap enrere el camí fet per la dignificació de 0 a 3 amb el Decret de mínims que es va aprovar en el 2008.

Per començar, es fa un decret des de la Conselleria de Serveis Socials i això és significatiu, per què no ho fa Educació si realment creuen en la importància d'aquesta etapa? Malgrat vostè em digui que hi ha una normativa.

No ens digui que és perquè escolarització 0 a 3 no és obligatòria, perquè el Decret 6 tampoc no ho és i està regulat. A més, amb aquest decret s'exigeix un espai d'un metre i mig per nín, mentre que a les escoles és de dos i mig. Creu que hi

ha infants que necessiten més espai que els altres? Tendrem uns centres amb un tipus d'exigències d'espais, de llum natural, d'horari, de climatització, i uns altres on les exigències són menors. Això no és crear centres de primera i de segona i en conseqüència infants de primera i de segona?

Els nostres dubtes no acaben aquí, el personal d'aquesta xarxa de guarderia tindrà pitjors condicions laborals i econòmiques que les de xarxa educativa, això també genera personal de primera i de segona.

Consellera, el 2008 es va fer un decret que regulava les escoles per impulsar-les a créixer en qualitat, perquè educassin i no només guardassin els infants, es va fer una norma per dignificar una etapa molt important per al desenvolupament dels infants i per dignificar la feina dels professionals del sector. Tot aquest esforç el tiraran a la finestra amb un decret sense consensuar i que fa passes enrere, un decret...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Sureda...

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

... negatiu, per favor, revisin i escoltin el sector.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Sra. Sureda, això no ho dic, això ho diuen les sentències del Tribunal Suprem, que s'ha de fer un educatiu i que s'ha de fer una via assistencial, no ho diem nosaltres.

Sra. Sureda, nosaltres vàrem treure a consulta pública el 31 de maig que volíem fer aquest decret, vàrem tenir 42 respostes afirmatives, cap negativa. En la Conferència Sectorial de Serveis Socials es va retre compte de tota aquesta informació, ningú no va votar en contra, ni els consells insulars hi varen votar en contra.

Nosaltres, Sra. Sureda, crec que tenim un problema social, tenim nins en aquests moments no de primera ni de segona, tenim de primera, de segona, de tercera, de quarta, de cinquena, de sisena perquè hi pot haver... tenim guarderies en els garatges. Per tant, ens hem posat en contacte amb tot el sector de 0 a 3 anys. Estam disposats a alentir el calendari d'aquest decret, un decret que el Govern encara no ha presentat, vostè parla d'una filtració, vostè parla d'una filtració, perquè el Govern, tant a Educació, com a Sanitat, com a Serveis Socials, encara no ha tancat aquest decret, i vostè parla d'una filtració. Vostè no em discuteix en aquest moment si un metre i mig o dos metres i mig, jo el que li discuteix és la regularització de les guarderies que és imprescindible fer-la, o ens podem permetre tenir nins de primera, de segona, de tercera, de quarta i de cinquena?

Per tant, nosaltres, Sra. Sureda, farem aquest debat, comptarem amb tots els sectors, si és necessari alentirem l'aprovació d'aquest decret, el calendari d'aquest decret per fer un debat social, però les guarderies han d'estar regulades, no podem tenir...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefa Santiago i Rodríguez):

... persones que estiguin dirigint una guarderia sense cap tipus d'estudis.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

Gràcies, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 16734/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectivitat i imparcialitat d'IB3.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 16734/17, presentada en substitució de la RGE núm. 16540/17, relativa a compliment de la funció de servei públic del tren, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bé, el passat dia 30 els mitjans de comunicació publicaven una notícia que deia: *"La Asociación de Usuarios del Ferrocarril denunció ayer que los viajeros empiezan a perder la paciencia por los continuos retrasos en las últimas semanas. El martes pasado volvió a ser una mañana caótica en el servicio público, cancelaciones de frecuencias e importantes retrasos que provocaron momentos de tensión en el interior de los vagones que iban llenos a rebosear. El servicio de metro entre Palma y Marratxí tuvo que suspenderse a primera hora, la Asociación de Usuarios aseguró que ya se han recibido multitud de quejas por el funcionamiento del tren estas últimas semanas. El caos registrado en las frecuencias matinales ayer se volvió otra vez a producir y los pasajeros enfadados obligados a viajar como sardinas en los vagones, según la presidenta de la asociación. En un trayecto matinal una persona se desmayó y ante la ausencia del revisor tuvieron que ser los pasajeros los que avisaron al maquinista para tener que parar el tren, la asociación reclama la asistencia de revisores como mínimo en las horas punta"*.

Què està passant, Sr. Conseller, amb el servei de l'empresa SFM? Quins són els problemes que té, són problemes de gestió, problemes de personal, què provoca aquesta situació en aquest servei públic fonamental? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Per tenir les coses bé abans fa falta fer actuacions de millora que poden suposar molèsties, ho sabem i en som conscients, volem tenir les coses bé. Si vens d'una llarga inèrcia on no s'han fet actuacions de millora llavors els esforços que has de fer encara són molt més grossos.

En aquests dos anys haurem vist, dins aquesta legislatura, inversions per més de 10 milions d'euros en actuacions de seguretat, millora de la qualitat del servei, 50 milions per a l'electrificació, esforços grossos per incrementar recursos de personal, acabarem la legislatura amb més de 20 maquinistes més, l'esforç per la integració tarifària on metre i EMT dins el 2018 ja funcionaran de manera conjunta, i fer totes aquestes actuacions pot provocar incidències puntuals.

I jo he de demanar disculpes davant d'aquestes incidències que es poden provocar que de ben segur a les properes setmanes encara n'hi haurà algunes altres més fruit d'aquestes obres que es construeixen en aquests moments, però que a la vegada són necessàries. I també és cert, i així ho veiem, com els usuaris, els passatgers valoren de manera positiva també el servei.

I li posaré alguns indicadors que són objectius, des del mes de gener a l'octubre de l'any 2017, d'enguany, hem incrementat en 250.000 passatgers més els serveis ferroviaris, hem portat 250.000 passatgers més, acabarem l'any amb més de 5 milions de passatgers. L'enquesta de transport públic de serveis ferroviaris que hem fet dins enguany 2017, empresa independent, algunes xifres: freqüència de pas, valoració 7.44; grau de neteja, 7.89; estat de conservació, 7.96; informació rebuda, 7.09; atenció rebuda, 8.21, 8.21 sobre 10, 7 sobre 10.

Per tant, és cert que hi ha qüestions puntuals que no ens funcionen bé i les hem de corregir, però mentrestant la idea de servei públic, de vocació de servei públic, de fer les coses millor fa que destinem molts de recursos perquè quan acabi aquesta legislatura el servei sigui molt millor del que era quan el vàrem trobar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. Conseller, per la seva informació, per la seva explicació, però desgraciadament veiem que aquestes inversions que vostè anuncia que milloraran el servei, en aquest moment el que provoquen, i no sé si hi ha qualche solució, qualche previsió que precisament aquestes inversions, aquestes obres no afectin les hores punta als usuaris, són les queixes dels

usuaris, cancel·lacions, diu l'associació que hi ha cancel·lacions inesperades, i que hi ha, a més, una manca d'informació. Vull dir, la manca d'informació és una qüestió de gestió.

I jo el que li demanaria és que vostès, que fan bandera del transport públic, que s'omplen la boca, com vostè ha dit, d'invertir tants de doblers i doblers en el servei públic, a l'hora de la veritat, com a mínim, informin els usuaris, tinguin una informació correcta amb ells i no provoquin aquesta situació de caos que provoca aquestes darreres setmanes el servei ferroviari.

Per una altra banda, em deman, i és el que m'arriba, si és ver que només és un problema d'obres o només un problema de gestió, o també hi ha un problema de clima laboral. Desgraciadament a les empreses públiques, ho hem vist en el ParcBit i ara ho veiem a l'IBAVI i ara ho veiem a SFM, el clima laboral no és massa bo. I vostès són molts bons demanant als empresaris privats una bona gestió i molt dolents quan fan d'empresaris, desgraciadament.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Fem aquests esforços, hem tancat acords amb el comitè d'empresa, hi haurà més maquinistes dins aquesta legislatura, però seguim fent feina com pertoca des de l'acord.

Sap què és ser un mal empresari? Ignorar l'empresa. Ser un mal empresari és deixar l'empresa a una banda sense voler fer esforços, això és el que va fer el Sr. Company a la passada legislatura, cap interès per fer cap tipus de millora en serveis ferroviaris, posi'm un exemple!, cap ni un, cap ni un.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Aquesta és la gran diferència, Sr. Lafuente. Per tant, sí que hem de fer esforços, hem de fer la feina que no es va fer a la legislatura passada i, a més a més, la d'aquesta, i açò és cert que provoca algunes deficiències que volem...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... intentar corregir i que ho farem així.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

..., se li ha acabat el temps. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 16541/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a residència d'estudiants al Palau Marivent.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 16541/17, relativa a residència d'estudiants al Palau de Marivent, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Mirin, si alguna cosa té de bo la tramitació dels pressuposts és que, en certa manera, tots els grups parlamentaris s'han de treure la careta, a les distintes esmenes presentades un pot detectar perfectament on són les prioritats de cadascú; el Partit Popular, per exemple, insisteix en invertir en temes de depuració d'aigües, en noves infraestructures educatives, en millores en salut, en disminució d'imposts, etc.;...

(Remor de veus)

...; Podemos, per la seva banda, continua amb la seva particular creuada en contra de l'escola concertada, i veiem també com MÉS per Menorca, la seva principal prioritat és fer un *brexít* al Rei i requisar el Palau de Marivent per donar-li un ús social, com ara, per exemple, una residència d'estudiants per a menorquins, eivissencs i formenterencs.

Davant aquesta manifestació de republicanisme ranci per part de MÉS per Menorca, partit que dona suport al Govern, estaria bé saber quina és l'opinió del Govern d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Camps, i les prioritats d'aquest govern amb els pressuposts també han quedat clares, els pressuposts més elevats de la història amb un gran contingut educatiu, social i en matèria de salut.

Per altra banda, dir-li que totes les propostes que facin els grups parlamentaris amb les seves esmenes em semblen absolutament respectables, faltaria més, una altra cosa és aquelles que puguin ser realitzables, sobretot si parlem del

Palau de Marivent, com tothom sap, està condicionat el seu ús, precisament, tal i com diuen les escriptures públiques, mentre sigui utilitzat pel cap de l'Estat espanyol o el seu successor legal o hereus com a residència quan visitin les Illes Balears.

Què ha fet aquest govern? Acomplir els acords pel canvi allà on vàrem recollir que obriríem els jardins de Marivent a la ciutadania, i així ho hem fet, i recordar que amb aquests prop de sis mesos oberts els jardins de Marivent hi han passat més de 60.000 persones.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Consellera, açò és un dels problemes que té governar amb partits extrems, amb partits com MÉS per Menorca. I escolti el que li dic, n'hi ha prou amb una esmena com aquesta, esmena esperpèntica, extremista, per fer anar en orris la feina de mesos del Govern. Però, és més, davant la notícia que deia que MÉS per Menorca proposava fer fora el Rei de Marivent, ni un membre del Govern no va sortir per rebutjat aquesta proposta, ni tan sols per matisar-la.

Miri, Sra. Consellera, des del meu punt de vista, no podem ser ambigus davant aquestes propostes, jo crec que el Govern hauria de ser més contundent, no es poden donar missatges contradictoris i negatius, com és aquest cas. És que, a més, MÉS per Menorca dona suport al Govern.

Vol el Govern que el Palau de Marivent continuï essent la residència d'estiu del Rei Felip VI, sí o no? Açò és el que vostè ens ha de contestar, açò és el que avui ha de deixar clar el Govern. S'estima més que Marivent sigui una residència d'estudiants i que a l'entrada, els estudiants, quan entrin, es trobin un bus del Sr. Nel Martí, allà...

(Rialles i remor de veus)

..., com a autor intel·lectual d'aquesta proposta? Escoltin, és açò el que volen?

(Remor de veus)

Ens hem de deixar, per tant, d'anar de discursos populistes i en aquest cas hem de valorar de forma molt positiva la presència del Rei aquí, a Mallorca. Aquest fet és un element que dona prestigi a Balears,...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

..., dona prestigi com a destí turístic, és un element diferenciador que té una gran repercussió mediàtica a nivell

internacional, i açò ens ajuda per desestacionalitzar la nostra oferta turística.

Marivent i el Rei són un capital que no podem deixar perdre i amb discursos com aquest es fa un flac favor a aquesta continuïtat.

Moltes gràcies.

(Remor de veus, algunes rialles i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Camps, el que acaba de causar alarmisme és vostè, perquè jo li dic ben clar què és el que ha fet aquest govern, que és complir els acords de governabilitat i els acords pel canvi, que deien que s'arribaria a un acord amb la Casa Reial per obrir els jardins de Marivent. I això és el que hem fet i això és el que hem complit. I en aquests sis mesos li he dit que hi han passat més de 60.000 visitants.

I, per altra banda, també li he de dir que en aquests tres anys de govern del pacte, hem aconseguit estalviar més de 300.000 euros respecte de la gestió anterior que es feia dels jardins de Marivent. Una altra cosa, Sr. Camps, és que vostè, per voler pigat a una formació política, en aquest cas a MÉS per Menorca, m'utilitzi a mi o a aquest govern per fer la seva pregunta, tenguin la valentia política de fer les declaracions allà on trobi que les hagi de fer.

I ho reiter, el Govern seguirà amb la seva política seriosa d'acompliment d'allò que es va acordar en els acords pel canvi. I si vostè vol seguir amb els seus monòlegs del Club de la Comedia, evidentment aquest parlament és lliure fins i tot per això. I no acusi el Govern de no haver sortit en tromba en contra de les esmenes que presenten els grups parlamentaris, perquè aquest és el debat parlamentari que tenim, que ja hem començat a tenir en aquest parlament quan hi ha el debat cada any de pressuposts, perquè si haguéssim de sortir, una per una, a totes les esmenes amb les quals el Govern no hi està d'acord no en tendríem prou de dies d'aquí a l'aprovació dels pressuposts.

Per tant, no es preocupi, Sr. Camps, que vostè amb la tramitació parlamentària cada grup polític es podrà posicionar amb aquesta esmena i amb totes les altres que, de forma absolutament lliure, faltaria més, cada grup parlamentari presenta aquelles que considera convenients. I li ho reiter, el Govern seguirà a complint en allò que es va comprometre, que ha estat obrir els jardins de Marivent, de forma absolutament consensuada amb la Casa Reial i, a més a més, hem estalviat més de 300.000 euros a les arques autonòmiques des que vostès gestionaven també aquest espai.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.10) Pregunta RGE núm. 16542/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mal estat del Col·legi Santa Isabel de Palma.

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 16542/17, relativa a mal estat del Col·legi Santa Isabel de Palma, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació, els alumnes del Col·legi Santa Isabel de Palma viuen aquest curs entre obres retardades, des del principi de curs els alumnes de quart, cinquè i sisè de primària, uns 125 nins, no poden emprar les seves aules i s'han de desplaçar cada dia a un altre centre, al Col·legi Son Quint. Cada matí han d'anar a escola mitja hora abans per desplaçar-se amb un autocar i arribar abans de les nou.

Això és per mor d'unes obres mal planificades i retardades que havien d'haver finalitzat a l'estiu, abans de començar el curs, i que varen obligar fins i tot a tancar l'escola durant una setmana, a principi de curs, i fer les gestions des d'un altre centre.

Les obres continuen, vostès varen dir que tot quedaria arreglat a finals de setembre, octubre, i ara ja som prop de Nadal i encara les obres continuaran segurament fins a l'any que ve. Per tant, hi ha famílies que tenen germans a un centre i germans a un altre centre, en diferents horaris i diferents estudis.

Però això no és tot, dia 23 de novembre, mentre els alumnes de primer, segon i tercer de primària eren a classe, el cel ras del seu passadís va caure a terra, passadís que és un espai comú d'aquelles aules que se suposa que són les que estaven bé i es varen haver de desplaçar també aquests alumnes a dos centres diferents, uns a Son Canals i la resta al Col·legi Jafudà Cresques, durant un parell de dies, mentre es feia una reparació urgent. Ara continuen aquestes obres els horabaixa, paral·lelament a les classes i simultàniament a les altres obres que encara no han acabat.

Aquesta és una situació greu, pensam, Sr. Conseller, són una sèrie de despropòsits que afecten un total de 273 alumnes del Col·legi Santa Isabel i tot el seu equip de mestres.

Sr. Conseller, correspon, a més, a un centre en obres que es troba al seu pla d'infraestructures per al mes d'abril del curs passat i que havien de durar només onze setmanes.

Creu vostè, Sr. Conseller, que la situació del Col·legi Santa Isabel és digna d'una educació de qualitat? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons, Martí, perdó, Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades. Sra. Riera, moltes gràcies. Parlar d'obres i de vostè és una incompatibilitat, des de l'any 2013 l'Ajuntament de Palma i el centre varen demanar a la Conselleria d'Educació del seu govern, jo li record que el seu govern va ser una total inutilitat des del punt de vista de les obres de reforma de centres, li va demanar una reforma d'aquest centre. Quina va ser la seva resposta? Zero, zero, zero, Sra. Riera, zero. I que vostès ara ens donin lliçons sobre les obres d'un centre que eren totalment necessàries em sembla increïble.

Miri, aquest centre té un problema, des que vostès varen fer les obres del litre, o del metro, perdó, resulta que és un centre que va tenir molts problemes i fins i tot es varen haver de fer unes reformes estructurals importants. L'únic govern que no ha fet és un al qual vostè va estar, el Govern del Sr. Bauzá, un dels governs més negatius que hi ha hagut a la història d'Espanya en temes d'educació.

Per tant, des d'aquesta perspectiva, jo li diria, és evident que hi ha hagut problemes en aquest centre, és evident que he hagut de prendre decisions, però sempre he pres decisions amb la idea d'escolaritzar tothom, i si realment les obres s'han retardat és per diverses causes, que en aquest moment no hi entraré, s'han retardat però es fan.

Sap quina quantitat de doblers s'han invertit en aquestes obres, s'hi inverteixen? 280.000 euros, 150.000 per part de l'Ajuntament de Palma i 128.000 per part de la Conselleria d'Educació, amb una bona coordinació entre la Conselleria d'Educació i l'Ajuntament de Palma.

Més li diré, quan va caure aquest fals sostre no hi havia nins, va ser un vespre, Sra. Riera, se n'assabenti bé, no causi alarmisme, va caure un fals sostre que es va posar des de fa 12 anys, i que va caure com hagués pogut caure a altres moments, fins i tot quan vostè era al Govern també va caure un tros de bany. Vull dir que, de qualque manera, les obres de vegades tenen aquestes conseqüències, però en aquest moment es fan obres i a principis del pròxim trimestre això serà una realitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo no li don lliçons, li deman explicacions, així que sigui més humil i expliqui i assumeixi la seva responsabilitat.

Sap què ens ha contestat la regidora de Palma del seu Partit Socialista, quan li hem demanat per aquestes obres a l'ajuntament? Li han contestat al Partit Popular que ella havia

fet la seva feina i que eren vostès, l'IBISEC, els que s'havien retardat i els que assumien o haurien d'assumir la responsabilitat d'aquest retard de cara a les famílies. Així que assumeixi la seva responsabilitat i no digui que van coordinats, si no demani a la seva regidora, que és companya seva, a veure per què diu que ella ha fet la seva feina i vostè no l'ha feta.

Sr. Conseller, fa tres anys que vostè repeteix el mateix, nosaltres planificam, nosaltres fem previsions i destinam més recursos que mai, jo no sé si vostè fa aquestes obres amb diàleg o participació, però per descomptat no les fa ni amb planificació ni amb organització, i els que assumeixen la responsabilitat i els que assumeixen d'aquesta manera la culpa, sense necessitat, són els nins i nines d'aquesta escola.

Sr. Conseller, la seva política d'infraestructures educatives és un desastre, des del principi de legislatura,...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera...

LA SRA. RIERA I MARTOS:

..., és un desastre, i això també incideix en les xifres i els resultats.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Cal tenir molta paciència, Sra. Riera, per escoltar que és un desastre. El desastre va ser que vostè, a la passada legislatura, varen dedicar una quantitat ínfima de doblers per reformar els centres, visiti els centres, veuran com es troben, veuran què és el que demanaven. Aquest centre va demanar en el 2013 una reforma que vostès no varen donar, vostès no varen donar. Per què no la varen donar, Sra. Riera, per què no la varen donar, Sra. Riera? Nosaltres la donam.

I és veritat que de vegades les obres poden tenir problemes, però a principis d'aquest pròxim trimestre la realitat del centre Santa Isabel serà una realitat millor que no és ara. Per tant, *obras son amores y no buenas razones*, i la seva és *cero patatero*.

Moltes gràcies.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 16529/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a estudis encarregats per l'administració.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 16529/17, relativa a estudis encarregats per l'administració, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom*. Sra. Presidenta, mi pregunta hace referencia a ¿qué le parece a usted que todos los informes encargados por la administración fuesen públicos y de fácil acceso a todos los ciudadanos?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Seijas, em sembla bé i de fet el Govern fa feina perquè sigui possible el més aviat que puguem. Vostè sap que una de les qüestions que han canviat molt entre aquesta legislatura i la passada és tot allò que fa referència a la transparència en la gestió pública. Per això, des del Govern, perquè tenim aquest compromís, encara que no ho marqui cap normativa, perquè també hi ha una proposta de resolució aprovada en aquest parlament, arran del debat de política general de l'any 2016, treballam des d'Hisenda i Transparència per fer una instrucció que permeti que, tècnicament, sigui possible que tots els informes quedin penjats a la pàgina web del Govern de les Illes Balears i que, per tant, siguin públics i siguin contrastables per part de la ciutadana a la qual ens devem.

Si em demana per què no ho hem fet abans, li ho diré també: perquè una de les condicions que ens posa el FLA per poder-nos-hi adherir, era adherir-nos al seu portal, i, per tant, al seu perfil de contractació, i això fa impossible penjar els estudis. Ara, en aquest moment treballam amb la instrucció que ho faci possible i la nostra voluntat és que l'1 de gener del 2018 ho tenguem enllestit.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Me alegra mucho su respuesta, lo que me sorprende es que en las propuestas de resolución, después del debate sobre el estado de la autonomía, esta era una de mis propuestas si no se hubiera aprobado por el Partido Socialista y por el Govern, pero bueno, son cosas que pasan en este parlamento.

Para la UNESCO, la sociedad del conocimiento es un concepto pluralista en la que la disponibilidad de información apunta a transformaciones sociales, culturales y económicas en apoyo del desarrollo sustentable, entendiendo como pilares de esta sociedad el acceso a la información para todos, la libertad de expresión y la diversidad lingüística.

Sra. Armengol, en busca de la transparencia, como usted bien dice, y en este caso concreto con la finalidad de aumentar lo que podríamos llamar una sociedad del conocimiento, y también con la finalidad de que los ciudadanos puedan comprobar que los gastos en los estudios están más que justificados, pues para mí es grato escucharle que una de las labores de este gobierno, pues que va a ser que se pongan todos los estudios que pagan los ciudadanos con sus recursos económicos, pues que a la luz de todos y que todos lo puedan aprovechar.

Como me ha dejado bastante tiempo, voy a aprovechar para referirme a su última intervención, ya que me esperaba que me diría que era una cuestión de Estado, que no se podían publicar los estudios, pero veo que sí que los va a publicar, y eso para mí es una muy buena noticia, quiero referirme a la última intervención que tuve con usted en el Pleno anterior, donde usted siempre deja en el aire a quién represento y siempre cuando no le puedo contestar, que esto también la define. Si a estas alturas, dedicando toda su vida laboral a la política, no sabe las funciones que tiene un diputado y a quién representa, pues mal vamos; le aclaro que represento a todos aquellos que esperaban políticas de rescate de este gobierno y que se sienten engañados porque ustedes no cumplen lo que prometieron.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. En el que vostè em plantejava sobre la transparència, que supòs que és l'objectiu de la seva pregunta i l'interès polític que vostè té, representi a qui representi, Sra. Seijas, li contestaré que, efectivament, des del Govern de les Illes Balears hem canviat moltíssim la política de transparència que hi havia respecte de la legislatura anterior, que nosaltres hi creiem fermament, que és una política que, com vostè sap, es fa des de la Direcció General de Transparència, però que afecta de forma transversal totes i cadascuna de les conselleries, empreses públiques i departaments del Govern de les Illes Balears.

Una de les qüestions que evidentment treballam és per la publicació dels estudis i dels informes que evidentment estan pagats amb doblers públics, com vostè hi feia referència, i li he explicat el que fa el Govern, que és una instrucció conjunta des d'Hisenda i Transparència, precisament, i volem tenir-la llesta l'1 de gener del 2018, perquè no només és una qüestió de voluntat i de responsabilitat, sinó que tècnicament també ha de ser possible.

Fins ara, una vegada més, per mor del Govern d'Espanya i les traves que ens posa, ha estat impossible per la qüestió de la pàgina de contractació que ens obliga a adherir-nos-hi per poder accedir al FLA, als recursos que necessitam per finançar les polítiques públiques que van dirigides als ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma. En definitiva, nosaltres som un govern que aconsegueix les nostres promeses, que aconsegueix els nostres compromisos i que aconsegueix el full de ruta i els acords de governabilitat que signarem entre partits polítics, Podem Illes Balears, Partit Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.12) Pregunta RGE núm. 16731/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a valoració de l'advertiment de l'Estat per presentar recurs contra tres articles de la modificació del Dret Civil.

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 16731/17, presentada en substitució de la RGE núm. 16535/17, relativa a valoració de l'advertiment de l'Estat per presentar recurs contra tres articles de la modificació del Dret Civil, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. President, vist l'interès d'alguns grups i alguns diputats per les polítiques de MÉS per Menorca, jo li recoman que implanti en el torn de l'ordre del dia un torn de preguntes al nostre grup, així almanco ens podrem explicar i defensar, perquè la resta són misèries i són covardies com la que ha expressat avui el Partit Popular.

Però bé, la pregunta que feia, Sra. Presidenta, l'escrit d'advertiment de l'Estat, de presentar un recurs d'inconstitucionalitat sobre tres articles de la Compilació de Dret Civil, demostra, al nostre parer, una intencionalitat molt clara i és la d'envair una competència pròpia de les Illes Balears que, a més, té un element simbòlic i d'identitat molt important, de fet el dret civil, junt amb la cultura i la llengua, són les senyes d'identitat que més vinculades estan al nostre autogovern, i també una intencionalitat i una ànsia recentralitzadora. L'escrit qüestiona que puguem legislar sobre la protecció de l'habitatge, qüestiona que puguem legislar sobre

la successió intestada, sobre les herències sense testament, qüestió que ja van resoldre els tribunals en el cas d'Aragó i Catalunya fa prou anys.

Des del nostre punt de vista, el que es pretén és que les Illes Balears no puguin ser receptores de l'herència sense testament, cosa que altres comunitats autònomes ja tenen i fa prou temps ben resolt en el seu dret civil, com Catalunya, com el País Basc, com Aragó, com Galícia, com Navarra, com València, etc.

És evident, Sra. Presidenta, que no ens interessa arribar a un recurs davant el Tribunal Constitucional, però també és evident que el Govern ha de reclamar de l'Estat respecte al nostre autogovern, respecte al nostre dret civil i respecte a la nostra capacitat de legislar i desenvolupar el dret civil propi.

I és per açò que avui, Sra. Presidenta, li volem demanar pel posicionament del Govern i quina serà l'actuació del Govern en relació a aquest escrit inicial, però que es podria resoldre amb un recurs d'inconstitucionalitat en un àmbit i en un tema que per al nostre grup és greu i preocupant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Martí per aquesta pregunta, que ens permet una vegada més parlar d'una qüestió que ens afecta durant aquesta legislatura i que ha afectat sempre a nivell estatal les diferents comunitats autònomes, que és el xoc entre el que pensam que nosaltres podem legislar des d'aquí i el que pensa l'Estat que s'hauria de recórrer i, per tant, que intenta minvar de competències pròpies.

Com vostè diu, l'Estat una vegada aprovada la llei, ens va trametre un escrit advertint d'un recurs d'inconstitucionalitat contra els articles 3, 24 i 34 de la Llei 7/2017 i que he de recordar que foren articles que es modificaren durant la tramitació parlamentària del projecte de llei que havia tramès el Govern de les Illes Balears. Davant d'aquesta situació, nosaltres el que esperam és que les negociacions que tenim obertes es puguin arribar a un acord satisfactori per les dues parts. En tot cas, entenem que les qüestions que planteja l'Estat són més de caràcter tècnic en aquesta llei i estam segurs que, com ha succeït en altres ocasions, durant aquesta legislatura, aquestes discrepàncies es resoldran en el si de la comissió bilateral.

A partir d'aquí m'agradaria fer unes precisions que crec que han de quedar clares en aquest Parlament. Està clar que ningú no qüestiona que la modificació de la Llei de compilació de dret civil que ha impulsat aquest Govern era necessària per modernitzar tota una sèrie de qüestions, com el fet que Balears fóssim l'única comunitat autònoma amb dret civil propi on les herències intestades no quedaven exclusivament a la mateixa comunitat autònoma. Amb la modificació que vàrem impulsar

des del Govern i que va aprovar aquest Parlament això ha quedat garantit, Madrid no qüestiona això, el que es planteja és quin ha de ser el repartiment entre les diferents administracions: Govern, consells insulars i ajuntaments. Un criteri que, com vostè sap perfectament, es va modificar durant la tramitació parlamentària.

Per tant, el que tenim assegurat en aquest moment i que crec que hem de celebrar tots i totes, és que els doblers de les herències intestades de ciutadans balears es repartiran a partir d'ara íntegrament entre entitats socials de les Illes Balears, sigui quin sigui el repartiment inicial de l'herència entre les diferents administracions. De totes formes, com li deia, intentarem arribar a un acord en aquest moment a la comissió bilateral perquè sigui satisfactori per als interessos d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Presidenta. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. Sra. Presidenta, no coincidim en l'anàlisi jurídica, però no hi entrarem. El nostre posicionament és que sí es nega tota competència a desenvolupar la successió intestada, en canvi no es parla mai ni si és el consell insular, ni si és el Govern, ni si és l'ajuntament qui ha de ser el receptor, sinó que va directament a qüestionar que puguem desaplicar l'article 956 del Codi Civil, és a dir, que a falta d'hereus, qui ha d'heretar és l'Estat. I evidentment estam d'acord que açò no ha de ser així. Però no hi vull entrar, és una qüestió jurídica que sense cap dubte s'haurà de resoldre. I en aquest moment ballam entre aquestes dues posicions...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

En qualsevol cas sí que diem que no podem cedir i demanam al Govern que no cedeixi en aquest àmbit.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Martí. Si alguna característica té aquest Govern és que no cedeix i que defensa sempre els interessos de les Illes Balears per sobre de qualsevol altra consideració.

No faré un debat jurídic, el debat jurídic el farà l'Advocacia de la comunitat autònoma amb els serveis jurídics del Govern d'Espanya, i nosaltres defensarem a capa i a espasa que les herències intestades quedin íntegrament a la comunitat autònoma de les Illes Balears, que és un dels trets característics de les comunitats amb dret civil propi i és el que defensarem a nivell estatal. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.13) Pregunta RGE núm. 16538/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Pla director sectorial de mobilitat.

Passam a la tretzena pregunta RGE núm. 16538/17, relativa a Pla director sectorial de mobilitat, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, dia 6 de juny, a proposta d'aquest Grup Parlamentari d'El Pi, es va aprovar una proposició no de llei per la qual, amb un màxim de nou mesos, s'havia de presentar el Pla director sectorial de mobilitat de les Illes Balears. Han passat sis mesos, aquesta proposta que va fer El Pi es va aprovar per unanimitat de tots els que som aquí dins. I ens agradaria saber si pensen presentar definitivament aquest pla i si, sobretot, s'acomplirà el termini que havíem posat, una vegada que veiem que el conseller Marc Pons va a distintes illes, que és el que toca, i comença a explicar trossets d'aquest tema i comença a explicar la feina que s'ha fet a distintes taules.

Davant aquests trossets, quan ho ajuntarem tot i coneixerem el pla? Complirem el termini? Queden tres mesos. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. El Pla director sectorial de mobilitat s'aprovarà, definitivament, durant aquesta..., definitivament volem aprovar-lo el segon semestre del 2018, definitivament. Vostès el coneixeran abans i li puc explicar el que fem ara.

Es prepara el document per a l'aprovació inicial, que volem fer en terminis, com li explicava, i la passada setmana es va iniciar la tramitació de l'informe d'avaluació ambiental, que es va fer el passat dia 30 de novembre.

Per tant, la tramitació segueix els terminis establerts que ens va marcar el Parlament de les Illes Balears i la Direcció General de Mobilitat i Transports fa feina amb aquest pla director des de començament d'enguany. Serà la primera vegada que es presenta un Pla director sectorial de mobilitat de tota la nostra comunitat autònoma. Es tracta d'un pla estratègic que coordinarà totes les polítiques en aquesta matèria i evidentment això es fa amb plena col·laboració amb els consells insulars, perquè, com vostè sap, a Menorca, a Eivissa i a Formentera tota la competència en transport terrestre recau en els consells insulars i, en el cas de Mallorca, en el Govern de les Illes Balears, per tant, és un treball que volem fer de forma participada i consensuada amb els diferents consells insulars.

Ja s'ha fet una fase de diagnosi de mobilitat, es varen fer 4.200 enquestes als residents i 1.700 entrevistes als turistes. De les dades que tenim podem extreure ja que el 55% dels desplaçaments dels residents, 2,6 milions diaris, es fan amb cotxe privat i el 34% de les rutes de turistes, 1,3 milions diàries, són amb vehicle de lloguer. A més, l'ús preferent del vehicle privat pràcticament es manté sense canvis durant els darrers 16 anys. El que ens du ja a concloure que hem de reduir fins a un 34% els desplaçaments dels residents amb vehicles privats. Incrementam entre el 10 i el 15% l'ús del transport públic i augmentar entre un 2 i un 9% l'ús de la bicicleta.

En definitiva, es tracta d'un Pla director de mobilitat que haurà de marcar polítiques que de moment s'hauran d'aplicar des de les institucions que són competents en la matèria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, el primer que not és que no complirem el termini del primer trimestre del 2018, això serà més el segon semestre ha dit la Presidenta, és una llàstima perquè estirem a punt de fer les maletes per anar a les eleccions. Però vaja, m'hauria agradat que hagués estat el primer trimestre.

Miri, jo tenc clar que cada una de les quatre illes té una problemàtica distinta, però hi ha solucions comunes. En aquell acord que vàrem prendre, hi havia també que havíem de ser capaços de planificar el tema de tren per als pròxims 20-25 anys, també es va aprovar. I vostè m'estava donant les dades de l'ús del cotxe, tant de nosaltres els que vivim a Balears, com dels que ens visiten. I jo li volia posar l'èmfasi sobre el transport públic a l'illa de Menorca.

Segons les dades de la mateixa conselleria que va presentar a Menorca, diu que l'ús del transport públic ha baixat un 3% del 2001 al 2007, ha baixat un 3%. L'altra qüestió és que per anar a la feina, de cada 10 menorquins que van a fer feina 7 empenen el cotxe, i els turistes, que vostè molt bé ha dit, empenen un 34% el cotxe de mitjana a les Illes Balears, a Menorca els cotxes de lloguer s'empenen fins un 62% dels turistes que la visiten. Davant d'aquesta mitjana que és d'un 34-35% a Mallorca, nosaltres pensam que és el moment d'obrir el debat

de bon de veres, ja que ni desdoblam a Menorca, ni volem desdoblar, no arribam a aclarir quina qüestió, és si realment el tren a Menorca és possible o no.

No se'n riguin, n'hem parlat moltes vegades, estic parlant amb la gent de Menorca i tenen clar que aquest tema s'hauria de poder debatre, perquè amb aquestes dades que vostès mateixos donen, no tenim altra solució que emprar el cotxe i crec que hauríem d'emprar un transport net a una illa que és Reserva de la Biosfera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. Les dades de la diagnosi inicial el que ens donen és que hem de canviar les metodologies de transport i hem d'anar afavorint un transport públic terrestre dins cadascuna de les illes per minvar l'ús del transport privat i per afavorir la sostenibilitat, el consum eficient de l'energia. A més vostè sap que en tot això volem aplicar ús d'energies renovables a tot el que pot ser el transport terrestre i el transport públic a la nostra comunitat autònoma.

Les coses val més que es facin bé que no es facin molt aviat i crec que estam en la línia de fer-ho bé i fer-ho bé també amb els consells insulars i per tant, el Consell de Menorca que és el competent en transport terrestre és el que plantejarà també les seves conclusions respecte d'aquesta qüestió.

Dic "bé" i no "tan aviat" perquè aquí es va fer un pla de transport que no incloïa un metro i després es va fer un metro que no estava dissenyat dins el Pla director de transport.

Per tant, les qüestions s'han de prendre de forma decisiva, rigorosa i també amb eficiència econòmica i amb eficiència al transport públic que és el que crec que interessa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 16534/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a conveni amb la patronal farmacèutica.

Passam a la catorzena pregunta RGE núm. 16534/17, relativa a conveni amb la patronal farmacèutica, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom, també als espectadors que ens miren a través de la nostra televisió autònoma.

Sra. Presidenta, no només no tenim un finançament just, sinó que les vies d'accés al finançament estatal, com per exemple el Fons de Liquiditat Autònoma creat arran de la crisi estafa, sembla ser que està també condicionat per uns requisits que ens demana el Ministeri d'Hisenda, un dels quals -i entenem que ja es va firmar l'any passat- era un conveni amb la indústria farmacèutica, amb Farmaindustria, per la compra de medicaments en exclusiva. D'aquesta manera es garanteix un nivell de despesa pública anual en els productes dels seus laboratoris i frena amb això la inversió en genèrics, que són evidentment més econòmics. Ja és curiós que per accedir al finançament s'hagin de comprar els medicaments més cars.

El que no sabem és si aquesta adhesió a aquest conveni és voluntària o no, sembla que aquest conveni és molt opac. Des del ministeri diuen que es facilitarà l'adhesió d'aquelles comunitats que ho desitgin.

Entenem que aquest govern sí que ho va firmar l'any passat d'alguna manera per imperatiu legal, podríem dir, no sabem si enguany ja s'ha firmat o no, entenem que no. Però sí que ens agradaria saber si aquest govern firmarà o no aquest conveni que entenem que limita les eines de finançament per mantenir els nostres serveis públics i garantir l'atenció sanitària dels nostres ciutadans i ciutadanes en prioritzar aquesta atenció sobre una despesa en la compra de medicaments.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per fer una pregunta que afecta directament la capacitat i l'autogovern d'aquesta comunitat autònoma, igual que la de les altres, com hem explicat moltes vegades. Evidentment, el FLA és un mecanisme que serveix per finançar les comunitats autònomes, ara bé, també és un mecanisme absolutament pervers perquè té uns condicionants que ens lleva autonomia a les comunitats autònomes i en aquest cas al Govern de les Illes Balears.

Hi estam adherits? Sí. Voluntàriament? No, obligatòriament, és un dels condicionants per poder accedir al FLA que és absolutament necessari per poder finançar les nostres polítiques públiques, és un dels requisits que ens va posar el ministre Montoro. I l'adhesió a Farmaindustria ens obliga a haver de complir uns tràmits de fiscalització cap a Intervenció General de l'Estat diferents dels que fariem des del Govern de les Illes Balears, ens condiciona realment la política de compra de la farmàcia hospitalària.

I hem de recordar que Farmaindustria, el 90% de les empreses farmacèutiques estan dins Farmaindustria i el que fa dolent aquest acord des del nostre punt de vista, entre d'altres qüestions, que ens lleva autonomia, és que aquest conveni marc que el Sr. Rajoy i el Sr. Montoro diuen que és molt bo, el trobam molt fosc, perquè no descentralitza, aquesta comissió on es decideixen quins medicaments i com i quin preu tenen entre Farmaindustria i el Govern d'Espanya és una comissió tancada, on no hi ha les comunitats autònomes que són les que hem de comprar i hem de pagar, trobem o no adequat el preu dels medicaments que marca aquesta comissió tancada.

En definitiva, el FLA és una obligació que tenim, ens exigeix 48 mesures, entre les quals aquesta de Farmaindustria, per poder accedir al fons de finançament, una qüestió absolutament injusta a una comunitat com la nostra en què aportam molt més del que rebem i que a més tenim un infrafinançament històric. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula, Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, Sr. President. Gràcies per la seva resposta, Sra. Presidenta, m'agrada sentir que aquesta adhesió no és voluntària perquè entenem que estam acceptant d'alguna manera un xantatge imposat, evidentment, que afecta el nostre finançament, però afecta també principalment la nostra atenció sanitària.

I efectivament ens preocupa aquesta comissió que vostè comentava per fixar el preu dels medicaments. Sí que teníem entès que hi havia la participació de tres comunitats autònomes, m'agradaria saber si m'ho confirma o no, si és una comissió tancada o si hi ha la participació d'aquestes tres comunitats.

És evident que hi ha unes condicions que són lleonines per accedir a aquestes ajudes del FLA.

Sí que ens agradaria també saber quins convenis més amb la sanitat privada es firmen per reduir les llistes d'espera, provocades per l'Estat, és a dir, a part d'aquest requisit, si ens provoquen altres requisits que puguin afectar el fet de tenir més convenis amb la sanitat privada.

Sra. Armengol, no li demanarem que no el firmin, però d'alguna manera sí que hem de posar límits a aquestes exigències del Govern de l'Estat, no només perquè afecti, evidentment, el nostre finançament, sinó -insistim- perquè afecta el preu que pagam en despesa farmacològica que augmenta any rere any i que, evidentment provoca...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo...

EL SR. JARABO I VICENTE:

...dèficit als nostres pressuposts, però a més, una manca d'atenció al nostres ciutadans i ciutadanes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, en termes sanitaris un dels altres condicionants del FLA que ens preocupa com a govern, no té a veure amb la sanitat privada, sí que té a veure amb la prestació de serveis, no podem aprovar una cartera de serveis complementària al nostre sistema de salut sense que ens doni suport el Govern d'Espanya. Per tant, algunes qüestions que nosaltres posaríem a la nostra pròpia cartera de serveis no les podem posar si el ministeri no ens dóna permís, i aquesta crec que és greu perquè això sí que retalla competències... o una competència transferida com és la salut a les comunitats autònomes.

El que li puc avançar és que a l'any 2018 previsiblement no haurem d'accedir al FLA, sinó que haurem d'accedir al mecanisme de facilitat financera que té condicionants menors. Per què? Perquè hem complit el dèficit del 2016 i complirem el dèficit del 2017, però això no ens consola.

Nosaltres volem sortir del sistema del finançament del FLA. Exigim la condonació del deute públic perquè una part molt important ve per l'infrafinançament històric i quan ens condonin el deute públic nosaltres podrem anar a finançar-nos amb les entitats bancàries amb els criteris que decideixi el Govern que ha estat elegit democràticament pels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 16546/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fugida de metges i professionals sanitaris de les Illes Balears.

Passam a la quinzena pregunta RGE núm. 16546/17, relativa a fugida de metges i professionals sanitaris de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, aquest era el govern del consens, no?, del diàleg front a la imposició, d'escoltar els sindicats, de rectificar quan s'equivocàs. Què més necessita?

Mesa sectorial d'aprovació del decret que imposa el català com a requisit al món sanitari: UGT, abstenció; comissions, en contra; CSIF, en contra; USAE, abstenció; SAGSE, en contra, SIMEBAL, en contra; administració, a favor.

3.000 infermeres, 1.000 treballadors sanitaris, més de 100 metges d'atenció primària actualment treballant que es troben en perill, reconeix que s'ha equivocat?

Com valora aquesta fugida de metges i de personal sanitari que denuncien els sindicats?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Prohens, per aquesta pregunta perquè em donarà possibilitat d'explicar una qüestió que per a nosaltres és bàsica i crec que vostè també ho deu compartir, supòs que deu pensar que els governs han de complir les lleis, bé, idò tenim una llei de funció pública que marca el que marca, a la qual vostès -per cert- no varen fer cap esmena per llevar el requisit de català a la funció pública en termes generals.

Una llei que marca també...

(Alguns aplaudiments)

..., una llei que marca també que hi hauria un decret específic en termes de l'accés a la funció pública a la salut.

El que em crida molt l'atenció, Sra. Prohens, és que venguin a dir-me vostès això de qui pacta amb sindicats quan tengueren 100.000 persones al carrer i no volgueren rebre ni cinc minuts ningú de la comunitat educativa d'aquesta comunitat autònoma. Nosaltres hem parlat, hem discutit, ho hem dut a les meses de negociació i tramitam un decret que, li ho vull dir molt clar i no diguin mentides i no facin demagògia, senyors del Partit Popular perquè sempre utilitzen la llengua per dividir i mai per unir, que és el que hauria de ser una llengua vehicular en aquesta comunitat autònoma...

(Alguns aplaudiments)

..., que en té dues, d'oficials; que en té dues, d'oficials, i té una llengua pròpia que també hem de protegir; cap plaça sanitària, cap plaça sanitària no quedarà sense cobrir per cap raó lingüística, li queda clar, Sra. Prohens? Per tant, no menteixi.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, una esmena a la totalitat vàrem presentar, quasi res!

Però no és el Partit Popular que ho diu, deixi per un moment la seva obsessió contra el Partit Popular i escolti, escolti els sindicats, no són el Partit Popular. El 80% de metges de Formentera no són el Partit Popular, i estic convençuda que han estudiat molt més que la diputada Tur.

(Remor de veus)

L'única neuropediatra de Can Misses no és el Partit Popular. Els 11 aspirants al servei d'urgències d'Eivissa, els quals ha hagut d'exonerar, no és el Partit Popular. Tots els gerents dels hospitals públics nomenats per vostè, no són el Partit Popular. El batle d'Es Mercadal no és el Partit Popular. I no hi vegi fantasmes, Sra. Armengol, vostè no lluita contra gegants, totes aquestes persones no tenen mania persecutòria contra la llengua catalana; vostè lluita contra molins, contra els molins de vent dels seus socis radicals, que a la mínima la deixen en evidència, ho varen fer amb el Decret de català, i ho tornaran fer avui amb la Llei urbanística. El preu de la seva cadira Sra. Armengol comença a ser massa alt.

El seu govern, el govern de la gent, prefereix rebaixar l'exigència professional, abans que exonerar el requisit lingüístic. Prefereix legislar contra professionals i sindicats per, suposadament defensar els usuaris. A quins usuaris Sra. Presidenta? Als 7 usuaris que varen presentar queixes lingüístiques, de 7.000 queixes en total? 7 de 7.000, aquesta és la magnitud del seu problema. Sap de què es queixen? De què ahir al PAC d'Arquitecte Bennàssar no hi hagués calefacció i es congelessin de fred. Sap de què es queixen? De què des de divendres a Muro no hi ha PAC mòbil. D'això es queixen Sra. Presidenta.

Per això li deman, deixi la seva dèria radical i comenci a governar per a la gent...

(Remor de veus)

..., sí, però per a tota la gent, i derogui aquest decret, si no, no tenguí cap dubte que ho farà el Partit Popular d'aquí un any i mig.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Està molt bé que clarifiqui que torna el Partit Popular de Bauzá si torna el Sr. Company a aquesta terra. No es preocupi que lluitarem, farem el possible i l'impossible perquè això no sigui cap realitat.

Escolti, que em parli vostè d'assistència sanitària, els que varen llevar la universalitat a la sanitat pública a les Illes Balears, els que volien tancar hospitals, els que acomiadaren 1.400 professionals sanitaris d'aquesta comunitat autònoma...

(Alguns aplaudiments)

..., em diu que nosaltres no volem garantir la sanitat? Qui ha contractat els professionals sanitaris? Nosaltres, des que hi som 1.000 més a aquestes illes.

(Remor de veus)

I no només això Sra. Prohens, parlam de què fem oposicions, sap que hi ha un 30% d'interins en aquesta comunitat autònoma, i vostè em parla d'estabilitat en els professionals sanitaris? Qui no la volien eren vostès.

Fem oposicions i parlam que quan fem oposicions i un guanya una plaça de per vida, servirà de per vida als ciutadans d'aquesta terra, pugui accedir-hi garantint els drets lingüístics dels ciutadans d'aquesta terra, d'això parlam quan parlam del Decret de salut. I les categories deficitàries es podran presentar sense requisit i els donam 2 anys perquè puguin accedir. I pediatre és una categoria deficitària Sra. Prohens.

Per tant, no facin alarmisme, no facin demagògia. No hi haurà cap plaça sanitària que quedi no coberta per una qüestió de requisit lingüístic, ho entén Sra. Prohens? Això és el que diu el decret i no el poden derogar perquè encara no està aprovat, s'està tramitant Sra. Prohens. Es llegeixin les coses, es preparin, estudiïn i no facin demagògia, ni facin mentides, ni utilitzin les llengües per dividir, les llengües són patrimoni d'aquesta comunitat autònoma i són per enriquir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Passam al segon punt...

LA SRA. TUR I RIBAS:

Disculpi Sr. President, m'agradaria que em donés la paraula per al·lusions...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té un minut.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Crec que és de rebut per l'al·lusió que ha fet la Sra. Prohens.

EL SR. PRESIDENT:

Té un minut Sra. Tur.

(Remor de veus)

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, Sr. President...

(Continua la remor de veus)

Mirin és molt simple. Sra. Prohens...

(Continua la remor de veus)

Eh! Tranquil·litat, no?...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

(Continua la remor de veus)

Silenci per favor!

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sra. Prohens, no s'enfadi...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci! Té la paraula.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, President. Sra. Prohens no s'enfadi tant. Miri, supòs que si hi ha necessitat de posar-me per enmig, per posar en valor la capacitat, la vàlua i la feina dels metges, és que té vostè té molts pocs arguments per defensar tota la història que s'estan inventant. En tot cas estic segura..., -Sra. Prohens, és el meu torn-, estic segura, i no m'ofèn en cap cas, que si pensa que els metges tenen major capacitació que jo, què deu pensar vostè de la capacitació que tenen els metges respecte la seva bancada, perquè deu ser tres vegades superior a la millor de tots vostès.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

II. Interpel·lació RGE núm. 10140/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb els ingressos tributaris i l'endeutament.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 10140/17 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació als ingressos tributaris i l'endeutament.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui volem interpel·lar el Govern sobre una qüestió que des del nostre punt de vista la consideram cabdal, i crec, a més, que en plena tramitació dels pressuposts aquest debat sobre els ingressos tributaris i l'endeutament ens ve com *anillo al dedo*. I també ve molt bé parlar d'aquestes qüestions, després del debat d'ahir, organitzat pel Cercle d'Economia entre els professors Ángel De la Fuente i Guillem López Casasnovas, sobre el finançament autonòmic, al qual alguns dels que som aquí hi vam assistir.

M'agradaria començar la meua intervenció fent referència al dols moment que ara vivim quant a recaptació d'imposts. Els ingressos tributaris tenen un comportament excepcional, fonamentalment a causa del bon moment de l'economia, gràcies precisament al fort creixement econòmic que ara gaudim. I nosaltres, ho dic i ho repetesc, nosaltres ens n'alegram molt que açò sigui així, de fet, ens sentim corresponsables d'aquesta bona situació econòmica que ara vivim. I per tant, estam molt contents que avui el Govern actual reculli els fruits d'aquella llavor que es va sembrar a l'anterior legislatura. L'esforç i el sacrifici de l'anterior legislatura, aquelles retallades tan criticades i tan necessàries en aquell moment, avui es veuen recompensades i avui cobren tot el seu sentit, gràcies a l'esforç fet a l'anterior legislatura, avui podem gaudir d'una bona situació econòmica.

Posaré només un exemple d'aquest bon comportament dels ingressos tributaris. L'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats és l'exemple més evident del que ara diem: per a l'any 2017 es van preveure uns ingressos de 487 milions d'euros, a dia 30 de setembre d'enguany ja n'havien recaptat 441 milions, i, per tant, la previsió de què es pugui acabar l'any amb una recaptació rècord de l'ordre d'uns 600 milions d'euros, més d'un 25% del previst, més de 115 milions d'euros del pressupostat. I vostè, Sra. Cladera, per tant, haurà recaptat només amb l'impost de transmissions, 115 milions d'euros més del previst. I em vol dir que si recapta 115 milions d'euros més del previst, vostè seguirà dient avui que no hi ha marge per davallar impostos?

I si els ingressos es disparen, no ens hem d'estranyar que fa uns dies es publicuessin les dades de dèficit de les comunitats autònomes, tancat el mes de setembre, i Balears tingués la segona xifra més bona de totes les comunitats autònomes, 289 milions d'euros de superàvit. Escolti, Sra. Cladera, és possible fins i tot que enguany acabem l'any amb superàvit. I si no fan

cap desastre, açò és una qüestió que no hauríem de descartar i si tancam amb superàvit Sra. Cladera vostè tindrà un problema, tindrà un problema molt seriós amb la presidenta, perquè la presidenta ho voldria gastar tot, ho voldria gastar tot fins i tot fins arribar al darrer cèntim del 0,6% de dèficit que li és permès.

Però la qüestió és molt senzilla, si ara tenim 289 milions d'euros de superàvit, vostè em vol negar aquí que no tenim marge per davallar impostos? Vostè creu que amb aquestes dades que jo li dic, vostè em pot dir avui aquí que no tenim marge per davallar impostos?

És més, si a l'any 2017 es recaptarà per l'impost de transmissions patrimonials, uns 600 milions d'euros, com hem vist, des del nostre punt de vista no trobam lògic que la previsió per a l'any 2018, amb un creixement econòmic previst de l'ordre del 3,5%, per tant, no és lògic que la previsió que es faci per a l'any 2018 de l'impost de transmissions patrimonials sigui només de 613 milions d'euros. Si l'any 2017 tancarem amb 600 milions d'euros, l'any 2018 creixerem un 3,5% sobre el PIB, no és possible que només puguem pressupostar 613 milions d'euros. Per tant, és més que probable que la recaptació per a l'any 2018 s'elevi fins als 720 milions d'euros.

Per tant, el fet de només pressupostar 613 milions d'euros no es pot considerar prudència, sinó més aviat pilleria. Per tant, pressuposten manco ingressos per pagar manco als consells insulars, pressuposten manco ingressos per evitar majors conseqüències de la regla de despesa, pressuposten manco ingressos per poder disposar de més de 100 milions d'euros per fer el que els vengui en gana. I jo em deman, no s'haurien pogut baixar impostos sabent que només amb l'impost de transmissions patrimonials es recaptaran més de 100 milions d'euros addicionals al pressupostat? Insistesc, realment ens vendrà aquí a dir que no hi ha marge per baixar impostos? Amb aquestes dades!

I aquesta és la gran diferència entre vostès i nosaltres, mentre que nosaltres pensam que sempre és millor que els ciutadans tinguin els doblers dins la butxaca vostès només pensen en com ho han de fer per ficar la mà dins la butxaca dels ciutadans.

Hem presentat als pressuposts de 2018 una proposta de fiscalitat, una proposta que suposa disminuir alguns impostos, i nosaltres hem calculat que la nostra proposta vendria a ser una reducció als ciutadans de l'ordre d'uns 100 milions d'euros.

La Sra. Cladera, en diferents ocasions, tant en comissió com també aquí en el Ple, idò, va dir que no enganyéssim als ciutadans, que la baixada d'imposts era impossible i que en tot cas haviem de dir d'on es retallava, de quins serveis, quins serveis haviem de suprimir. Jo li dic, Sra. Consellera, no fa falta suprimir res, no fa falta retallar res, només amb la infraprevisió de la recaptació de l'impost de transmissions patrimonials ja tenim aquests 100 milions d'euros que es poden dedicar a reduir impostos.

Sra. Cladera, qui està enganyant, qui està enganyant, i amb aquests pressuposts està enganyant perquè fa una previsió per

sota del real a l'impost de transmissions patrimonials, qui està enganyant en tot cas és vostè, i ho sap.

Si hi ha marge per reduir impostos també hi ha marge per reduir de forma més decidida l'endeutament. L'endeutament, sempre ho he dit, és el principal desequilibri econòmic que tenim a la nostra comunitat, en aquests moments Balears deu, segons el Banc d'Espanya, 8.954 milions d'euros al segon trimestre de 2017, el que suposa un increment de 673 milions d'euros més que a l'inici del que hi havia a l'inici de legislatura.

Dins el 2018, per primera vegada, es reduirà en termes absoluts l'endeutament amb uns 5 milions d'euros. Això serà així gràcies a l'aplicació de la regla de despesa que tant ha criticat el Govern. Per tant, no és coherent criticar pel matí la regla de despesa i el capvespre treure pit que per primera vegada es redueix l'endeutament. L'endeutament disminuirà malgrat vostès, disminuirà en contra de la seva voluntat, no hi ha, per tant, una voluntat clara del Govern a reduir l'endeutament, no veig cap voluntat d'aprofitar aquests anys de bonança per reconduir la situació del deute. Ben al contrari, el Govern viu el *carpe diem*, viu el present sense importar el que pugui passar demà. El Govern construeix una nova bola de despesa i quan venguin les vaques magres aquesta bola serà inassumible, no la podrem pagar.

En aquests pressuposts de 2018, només per posar un exemple, es crearan dues noves empreses públiques i açò, açò que els acords pel canvi, que sempre diuen i treuen que compleixen, diuen que s'havia de disminuir el sector públic instrumental. Idò, bé, *donde dije digo, digo Diego*, més estructures de despesa, més festa i més amics col·locats. I no passa res, i no passa res perquè els garants dels acords pel canvi estan callats.

El que deia, aquell cicle econòmic, amb creixements de més del 3%, no serà etern, qualque dia acabarà i sobretot acabarà perquè, després de dos anys i mig, vostès, el Govern, han estat incapaços de prendre ni una sola mesura econòmica per fer sostenible el creixement actual. Què ens trobarem quan acabi aquesta bonança econòmica? Idò, que tornaran a baixar els ingressos tributaris, però a la vegada ens trobarem amb una estructura de despesa que vostès han creat enorme i que costarà tornar a adaptar als nous nivells d'ingressos. Després, vostès, tornaran a criticar les retallades, però aquestes retallades que s'hauran de fer en un futur són conseqüència del seu mal cap d'ara.

I el que és pitjor, ens trobarem amb un nivell d'endeutament enorme, amb molt poc marge per incrementar, per poder viure aquells anys de vaques magres i ens trobarem també amb uns impostos elevadíssims on tampoc no hi haurà marge per tornar a pujar. És per açò que insistim que la reducció d'imposts i la reducció de l'endeutament s'han de fer ara, ara que es pot fer.

Sra. Cladera, vostè ha d'actuar amb una mica més de responsabilitat, vostè no ha de fer com aquells que diuen: qui vengui darrera que tanqui la barrera, i tampoc no ho pot fiar tot a la condonació del deute. Ja va sentir ahir al Sr. Àngel de la Fuente, el comitè d'experts va descartar aquesta possibilitat. Per tant, si bé la condonació és una opció remota, des d'aquí jo

crec que hem de fer els deures amb independència que aquesta condonació en un futur es pugui produir.

En definitiva, Sra. Cladera, des del nostre punt de vista vostè es dedica a viure de les rendes rebudes, a viure de la inèrcia, de la inèrcia d'una economia que creix a un ritme espectacular, però no ha volgut, no ha sabut o no ha pogut aprofitar aquesta bonança econòmica per reconduir els principals punts dèbils dels nostres comptes públics, és a dir, l'elevat endeutament...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, ha d'acabar, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... l'excessiva pressió fiscal.

Vaig acabant. És una llàstima, per tant, que vostè, el Govern, per tal de conservar la cadira hagi preferit més pactar barbaritats amb Podemos i MÉS per sobre del benestar i el futur dels nostres ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la representant del Govern, la consellera d'Hisenda, la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bon dia. Sr. Diputat, vostè sempre, Sr. Camps, sempre ha de cercar el caos, quan no hi és vostè el cerca, jo crec que és el rei del caos. Ja li hem demostrat en diverses ocasions que tot el que va pronosticar a principis de legislatura no s'ha produït, pagam bé a proveïdors, hem reduït el dèficit, reduïm el deute, fem uns bons pressuposts, generam un bon cicle econòmic, però a tot això tanmateix vostè li ha de donar la volta per demostrar que aquest govern va al caos, però bé, no hi estam d'acord i per això ara li contestaré.

En primer lloc, vostè m'interpel·la sobre la política tributària i jo crec que també ahir va quedar clar en aquesta jornada, en aquest debat que hi va haver ahir en el Cercle d'Economia, que precisament on hi ha el gruix dels ingressos de les comunitats autònomes en què es basa el finançament de l'estat de benestar, que és el que gestionam les comunitats autònomes, és amb el sistema de finançament. El marge que tenim les comunitats autònomes per fer política tributària és realment escàs, de fet els tributs propis, als quals vostè pretén que facem una rebaixa fiscal, és un 17% del nostre pressupost. Per tant, entengui que aquí no hi ha el gruix dels ingressos sinó que l'important per a la nostra comunitat, igual que per a totes les comunitats autònomes, és el sistema de finançament.

Però bé, parlarem del que vostè vol parlar, i jo no tenc cap inconvenient. El que sí vull dir-li és que mantenen, bé, evidentment això sí que ho faran el que queda de legislatura, mantenen ja el que varen dir al debat de la totalitat, fan aquesta propaganda ja electoral, una mica prest per fer propaganda electoral, de baixar impostos, però també, ho tornaré a dir, crec que fan una trampa als ciutadans, enganen els ciutadans i amb les esmenes precisament, que en parlarem ja que vostè també ho ha parlat en parlarem una mica, vostès han tornat enganar o tornen enganar els ciutadans des del moment que proposen una rebaixa fiscal i que, a més, diuen que aquest govern té els impostos alts, també li puc demostrar i li demostraré que això no és així.

Però li he de dir una cosa, vostè parla que hem fet una infraprevisió de l'Impost de transmissions patrimonials, això no és així, l'Impost de transmissions patrimonials pot tenir una petita desviació, però està pressupostat segons la recaptació que té aquests darrers exercicis, evidentment amb un criteri de prudència, però està previst com toca. Però l'important no és això, vostè, que defensa tant la regla de la despesa, si sap com funciona sap que limita la utilització dels ingressos, per tant, també sigui honest a l'hora d'explicar i pujar aquí què passa amb la regla de la despesa. Si tenim més ingressos per molt de més ingressos que tinguem la regla de la despesa no ens deixa créixer el pressupost perquè va en funció de la despesa, no dels ingressos, això ja ha canviat. O sigui, el que tens en ingressos no et permet fer un pressupost amb el total d'ingressos, sinó que actua la regla de la despesa, i vostè això ho entén perfectament, per tant, no engani la ciutadania, no engani... a mi no m'enganarà ni enganarà aquests diputats perquè la regla de despesa no ens deixa créixer en tot el que ens agradaria el pressupost.

Per tant, o hi està a favor o hi està en contra, s'hauria d'aclarir, per començar, perquè si vol que facem, que posem més ingressos al pressupost per créixer més en el pressupost o poder rebaixar impostos -com vostè diu- primer el que hem de tenir clar és que la regla de despesa no ens deixa créixer. Si, a més a més, baixam impostos, la regla de despesa encara farà que hagin de baixar més el pressupost. Per tant, hem de tenir clar què és la regla de despesa i vostè tampoc no ha de fer demagògia en aquest tema.

Els tributs cedits, és veritat, que ja li he dit que pesen un 17% damunt el nostre pressupost, han crescut un 16% en el que duem d'any respecte de l'any passat, respecte del mateix període de l'any passat, i precisament reflecteixen aquesta millora econòmica que vivim. I què fa aquest govern amb el poc marge que té de política tributària i d'augmentar ingressos? El que fa és redistribuir riquesa, per això empra la política fiscal per redistribuir riquesa, per reduir desigualtat, per fer progrés social a través de les polítiques que tenim al nostre abast que són les polítiques més importants de l'estat del benestar, i això ho defensam amb la cara ben alta.

Li record -i vull tornar dir- que aquesta comunitat autònoma no té els impostos ni la pressió fiscal més elevada, el que va fer a l'any 2016 és només augmentar la progressivitat a les rendes altes, però les rendes mitjanes i les rendes dels treballadors no es varen tocar. Això ha de quedar molt clar, qui les va tocar amb una imposició indirecta va ser el Partit Popular que va

pujar tota casta d'imposts que afectaven tothom per igual i, per tant, afectaven més a les classes mitjanes i a la classe treballadora i això també ha de quedar clar.

També varen llevar deduccions fiscals que ara es recuperen, després d'una sèrie d'anys, algunes ja les hem recuperat nosaltres, com la deducció als col·lectius... bé, per a lloguer al col·lectiu vulnerable, joves o discapacitats que vostès havien detret.

Per tant, d'endeutament, un mínim. Endeutament, gràcies també a la regla de despesa, alguna virtut tindrà, però vull dir que no ens salvarà en aquest sentit. La regla de despesa fa que destinem enguany recursos a reduir l'endeutament, no ens en queda d'altra, de totes maneres parlem d'un endeutament tan elevat que basant-nos en la regla de despesa hem d'estar fins a l'any 2040 per reduir-lo, imagini la bondat de la regla de la despesa, imagini el nivell de deute que tenim. Si tenim un deute tan elevat, i ahir també varem explicar a la jornada d'ahir, que 5.000 milions d'aquest deute ve provocat per un infrafinançament ja és ben hora que el Partit Popular també se sumi a demanar una reestructuració o una condonació del deute d'aquesta comunitat autònoma, perquè no és just que tinguem aquest pes a les espatlles de la hisenda autonòmica quan ve provocada per un infrafinançament. I si el Partit Popular hi estigués devora en aquesta petició hi guanyaríem molt més tots, en lloc de demanar rebaixa d'imposts amagant retallades socials als ciutadans.

Per tant, l'endeutament l'any que ve es redueix en termes absoluts i en termes relatius gràcies a la regla de despesa i hem de dir que és el primer any que això passa després de molts d'anys o quasi bé de tota la història de la comunitat autònoma i, per tant, d'alguna manera també la millora de cicle repercuteix en aquest tema. De fet, FEDEA, que lidera el Sr. Ángel de la Fuente, que ahir va ser aquí, diu que Balears ha estat la comunitat autònoma que més ha reduït el seu deute entre 2015 i 2016. Supòs que això li agradarà sentir-ho, Sr. Camps.

Però parlem d'esmenes, parlem de la farsa i de la trampa que fa el Partit Popular quan parla de rebaixa fiscal. La rebaixa fiscal que ha plantejat amb esmenes suposa 108 milions d'euros a les arques de l'hisenda autonòmica, però al mateix temps el Partit Popular ha llevat 132 milions d'euros, o proposa llevar 132 milions d'euros, de pagament de deute. No sabia que ja s'haguessin posat d'acord amb el Sr. Montoro de no pagar deute. Han buidat la partida d'interessos, no sé si han acordat amb el Sr. Montoro que no paguem més interessos, ja ens va bé -ja ens va bé-, si han aconseguit aquest acord, ahir el Sr. Company, per exemple, ja ens va bé, però l'excepció, la partida d'interessos té 114 milions, 132 amb esmenes de baixa.

També han buidat la Conselleria de Cultura, l'han deixada a zero, zero de cultura, ja defensaran per què fan això, zero de cultura amb les esmenes que han fet al pressupost. Ja m'explicaran per què... vull dir, ja m'explicaran això, donin explicacions.

(Alguns aplaudiments)

Direcció General de Comunicació, l'han buidada sis vegades, han fet un forat que arriba al subsòl.

Per tant, la seva rebaixa fiscal és una farsa, Sr. Camps, el que han fet és crear forats pressupostaris. Això també és una irresponsabilitat, un partit com el seu, Sr. Camps, hauria de fer via esmenes un pressupost que quadri, l'han desquadrat per tots els costats, han baixat ingressos, han baixat en despeses i al mateix temps proposen, evidentment, ple de contradiccions, demanen més doblers per a polítiques socials, per a educació, sanitat, serveis socials, ara es preocupen d'aquestes retallades que he sentit a dir que vostè fa una estona ha dit que eren justificades. Això és molt fort, sentir això, Sr. Camps, sentir que les retallades que es varen fer en la passada legislatura són, estan justificades fa mal a les orelles de molts de ciutadans.

Bé, aquest govern defensa, igual que fa el Fons Monetari Internacional, que la política fiscal progressiva que hem fet en aquesta legislatura ajuda a combatre la desigualtat, millora el progrés social i això és el que hem fet. Ho reiter, el Govern no ha pujat els impostos a les classes mitjanes ni a les treballadores, el que ha fet és augmentar la progressivitat a la part més alta.

En l'Impost de successions, en què fem també tanta demagògia, som la cinquena comunitat més barata, i d'això hi ha dades contrastables, i m'agradaria que s'emprassin bé i no fessin demagògia. El Partit Popular fa demagògia a l'hora de dir que vol baixar els impostos perquè rere aquestes rebaixes fiscals hi ha rebaixes socials, és una trampa, engana els ciutadans i nosaltres defensam aquest pressupost, que la millora econòmica, la millora del cicle econòmic ha d'anar destinada a millorar els serveis públics, a millorar l'estat del benestar.

Li record que encara estam en despesa social per baix de la mitjana de les comunitats autònomes. Per tant, tenim molt de recorregut a fer o que hem de fer encara per restablir els nivells de despesa que toca tenir aquesta comunitat autònoma.

Les preguntes que he sentit fa una estona dins la sessió de control exigien més despesa en educació, en salut, en tots aquests àmbits. Per tant, ens hem d'aclarir: què volem, baixar impostos i, per tant, fer retallades, o volem mantenir uns serveis públics que encara són deficitaris i que per tant impliquen...?, el que si hem de fer tots i no ens hem de contradir és demanar un millor sistema de finançament que és el gruix dels recursos.

I això crec que és tot el que li puc dir.

Record també que el Partit Popular va ser el que va fer les majors pujades d'imposts en aquesta comunitat.

I quan diu que vostè pensa que el Govern fica les mans dins les butxaques dels ciutadans hauríem de veure i hauríem de tornar enrere qui és que va ficar les mans dins les butxaques dels ciutadans, qui és que va robar diners als ciutadans. El que va aquest govern, a través de temes de corrupció, de temes de malbaratament de recursos, el que fa aquest govern és aprofitar de la millor manera possible, rompent-se les banyes, de la millor manera possible per obtenir el màxim de recursos i distribuir-los a tota la societat a través dels pressuposts i de les polítiques socials redistributives. Empra, ja li ho vaig explicar al debat de totalitat, empra la política de despesa i la política

d'ingressos per fer redistribució de riquesa i per generar progrés social.

Això és en el que creiem aquest govern i no creiem en enganyar els ciutadans amb trampes, amb contradiccions, amb farses i amb propaganda electoral i demagògia com fa el Partit Popular a l'hora de dir i anunciar baixada d'imposts.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cladera. Rèplica per part del Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Cladera, efectivament, crec que no ha entès el que jo he dit o... o segurament m'he explicat malament.

No hi ha d'haver cap retallada en res, no hi ha d'haver cap rebaixa social amb la davallada d'imposts que proposam. Efectivament, jo li ho he dit, dic: la rebaixa d'imposts que proposam, i vostè ho ha dit també molt bé, són 108 milions d'euros, 108 milions d'euros que estaran dins les butxaques dels ciutadans. D'on surten aquests 108 milions d'euros? No rebaixarem cap partida social, no, no, no, açò sortirà de l'infraprevisió que vostès fan a l'Impost de transmissions patrimonials.

Vostè diu que l'Impost de transmissions patrimonials està molt ajustat, idò miri, miri quina previsió va fer vostè a l'any 2017: va preveure 487 milions d'euros i acabarà amb 600 milions d'euros. Miri quina gran previsió ha fet.

I aquests 100 milions d'euros de manca de previsió haguessin pogut anar a baixar impostos. Però és que vostès dins el 2018 tindran 115 milions d'euros més de recaptació i, si no, ja ho veurà -ja ho veurà-, perquè la previsió de creixement econòmic és la que és i per tant, per lògica, si hi ha un creixement del 3,5% dins l'any 2018, per damunt de l'any 2017, hi haurà increment notable de l'impost de transmissions patrimonials i d'aquí, aquí, els hem de fer servir per davallar els impostos que nosaltres proposam.

I no hem buidat la Conselleria de Cultura, hem llevat l'estructura política de la Conselleria de Cultura, la Direcció General de Cultura no només la mantenim, sinó que la milloram i l'augmentam quant a partides. Esports, també augmentam i milloram, li llevam l'estructura política, llevam el sou de la consellera, llevam el sou de la directora general. Entenem que aquesta conselleria és una conselleria quota i que l'àrea de Cultura, l'àrea d'Esports, l'àrea del que sigui pot anar a una altra conselleria perfectament i de l'estructura d'aquesta conselleria se'n pot prescindir perfectament.

Insistesc que a Balears tenim una pressió fiscal elevada, segons alguns estudis, la més elevada d'Espanya, açò és així, Sra. Consellera, per molt que vostè vulgui dir el contrari. I nosaltres el que proposam és reduir aquesta pressió fiscal, retornar a aquells que més pena van passar durant els anys de

crisi, retornar un poc aquell sacrifici que van fer. I efectivament, vam haver d'apujar impostos, vam haver d'apujar impostos a les classes mitjanes i baixes, sí, sí, sí, però és que vostès no els han abaixat, vostès no els han reduït, i açò és el que nosaltres demanam. Una volta passada la crisi, una volta vostès gestionen més de 1.300 milions d'euros més, és el moment de poder retornar aquest sacrifici a aquelles persones que més van patir la crisi a l'anterior legislatura.

I li diré una altra qüestió també que vostè ha dit. Parla de retallades, nosaltres vam fer moltes retallades, les vam haver de fer, era important fer-les, les havíem de fer, havíem d'acomodar les despeses als ingressos que teníem. Però és que no som els únics que hem fet retallades, és que en el 2010 el Govern del segon pacte de progrés va reduir 28 milions d'euros a educació, va reduir 86,5 milions a sanitat, va reduir 14,2 milions d'euros a serveis socials, va reduir un 3,3% educació, un 6,9 a sanitat i un 10,56% a serveis socials, i açò ho va fer el pacte de progrés en el 2010 i en el 2011, perquè, evidentment, els pressuposts es van haver de prorrogar, 128 milions d'euros van retallar vostès a polítiques socials a l'any 2010. No ens venguin per tant, amb històries! I crec que ho van fer bé, perquè era el que tocava, havien d'adaptar les despeses als ingressos que de cada vegada anaven a menys.

Sra. Consellera, nosaltres insistim en el mateix, hi ha marge per abaixar impostos, hi ha marge, ho hem demostrat, hi ha marge perquè vostès infravaloren els ingressos que tindran de determinats impostos i aquesta és la realitat i açò és el que nosaltres volem dir aquí avui, hi ha marge. La nostra proposta de fiscalitat no és cap farsa, no és cap farsa, està calculada, és perfectament possible gràcies al que jo li acab de dir d'aquesta infravaloració de l'Impost de transmissions patrimonials.

I l'endeutament, Sra. Cladera l'endeutament el tenim molt elevat, i no veiem que vostès estiguin interessats, disposats amb energia per reduir l'endeutament, i no ho veiem. I escoltin, insistiré en el mateix que deia abans, la situació actual de bonança econòmica no serà eterna, vindran anys de vaques magres, Sra. Consellera, vindran, li ho puc assegurar, els ingressos davallaran una altra vegada, haurem de tornar adaptar la despesa a aquells ingressos que tindrem. Vostès han creat una bola de despesa que serà molt mal de fer poder-la adaptar als ingressos que començaran a disminuir quan acabi aquest cicle de bonança econòmica. I per tant, és important que en aquell moment tinguem marge per pujar impostos si s'han de pujar i tinguem marge també per augmentar l'endeutament si l'hem d'augmentar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps acabi per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... perquè, del contrari, passarem molta pena, com vam passar a l'anterior legislatura.

Sra. Consellera, visqui la responsabilitat de pensar en el dia de demà i no visqui a *carpe diem*, com pensa fins ara.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Contrarèplica per part del Govern, té la paraula la Sra. Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies. Bé Sr. Camps, vostè sempre..., no ha canviat la tàctica, pronostica el caos i ja li hem demostrat que el caos no arriba, el caos que a vostè li agradaria que arribés no arriba...

(*Remor de veus*)

Per tant, els primers debats seus era que no pagariem a proveïdors, que fariem un dèficit molt gran, apujariem el deute. Tot això ja sap que no està passa, sap que reduïm el dèficit, ens acostam a l'equilibri, pagam bé a proveïdors i el deute, encara que no li agradi sentir-ho, també el reduïm, el reduïm poquet, perquè n'hi ha tant...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

..., -no, hi ha una regla de despesa que ens obliga a reduir el deute-, però jo ja li he dit abans, el deute de la comunitat autònoma, 9.000 milions d'euros, a base de regla de despesa, hem d'estar moltíssims d'anys per reduir aquest deute; o bé plantejam d'una forma seriosa en la reforma del sistema de finançament una condonació a aquelles comunitats autònomes que hem estat infrafinançades, o la solució és molt complicada. I si vostès no es volen sumar a això, consider que és una irresponsabilitat, perquè també han governat aquesta comunitat autònoma i saben d'on ve aquest elevat deute, i és un infrafinançament, 5.000 milions d'euros d'aquests 9.000 venen per un infrafinançament.

Però li faré un incís el que vostè m'ha dit de les retallades. Les retallades, que vostè justifica tant, és un tema de prioritats, és un tema de prioritats, és un tema de prioritats i de com va enfocar l'anterior Govern on havia de retallar. Per tant, no, això és un tema que, a més a més, no van reclamar en aquell moment a l'Estat ni millores en el sistema de finançament, ni inversions estatutàries, ni un règim especial, a fi de tenir millors ingressos o de tenir més recursos per no haver de fer tantes retallades. O sigui, també varen actuar d'una forma molt irresponsable, però bé.

Vostè insisteix en què hi ha una infraprevisió, i jo no li donaré la raó i les dades ja ho diran, però també li vull tornar insistir perquè sembla ser que fa molta demagògia vostè amb aquest tema, amb la regla de la despesa, hi està a favor o hi està en contra?

(*Remor de veus*)

Val, idò si hi està a favor, vol dir que tota la millora d'ingressos que es produeix en aquesta comunitat autònoma no es pot traslladar al pressupost, li queda clar? Li faig la fórmula, Sr. Camps,...

(Remor de veus)

..., és una fórmula molt senzilla, tota la millora d'ingressos que es produeix en aquesta comunitat autònoma, que és una comunitat autònoma molt dinàmica, no es pot traslladar al pressupost per la regla de la despesa, estudiï-la i sabrà com funciona, perquè si no ve en Montoro i ens posarà mesures restrictives. Per tant, per molt que vostè digui que hi ha més ingressos, aquests ingressos no es poden traslladar al pressupost i no sé com ho he d'explicar.

(Remor de veus)

Torna mentir, com sempre, Sr. Camps, torna mentir als ciutadans, torna mentir perquè està dient coses que no són veritat. I per tant, com que no controla la tècnica pressupostària, la regla de la despesa i les regles fiscals, fa demagògia pura, això és el que passa.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, Sr. Camps, sigui seriós, si està dient que vol que els ingressos vagin al pressupost, digui que la regla de la despesa s'ha de flexibilitzar, faci també una proposta, una iniciativa parlamentària en aquest sentit, o li digui al Sr. Montoro que la regla de la despesa s'ha de flexibilitzar. Igual que ho ha de fer amb els ajuntaments, ja està bé! Ja està bé de tenir regles fiscals tan dures! No és normal..., som el país de la Unió Europea que aplica de forma més restrictiva la regla de la despesa. I no fa falta ser tan estrictes, sobretot quan hem hagut d'aplicar aquestes retallades que vostè justifica tan bé. Encara no ens hem restaurat, encara no hem cosit tot el que es va malmenar la passada legislatura. Per tant, encara tenim molta feina a restablir tots els serveis..., a més a més no estam a la mitjana dels serveis públics, de despesa social, de la resta de llocs.

(Remor de veus)

Però l'important, Sr. Camps, és discutir, negociar, fer una bona negociació i anar tots junts amb un sistema de finançament. La política tributària que tenim en aquesta comunitat autònoma el marge és molt petit, l'important és el sistema de finançament, i aquí m'agradaria que fossin valents i que es posicionassin també en el Govern sense dubtes i que fessin tota la feina que puguin fer. I la condonació del deute és molt important, encara que a vostès no els agradi.

I tornant a les esmenes, una rebaixa fiscal de 108 milions, ha de dir, no ve per aquesta infraprevisió que vostè diu, ha de dir on retallarem i allà on retallam fan un forat molt gran, perquè eliminen la Conselleria de Cultura, o eliminen zero de cultura, no paguen deute, cosa que ara també em sorprèn, des de quan el Sr. Camps o el Partit Popular és antisistema i no vol pagar els interessos del deute, o fan forats a altres llocs. Però al mateix temps també reclamen increments en altres llocs. Per tant, ens han desquadrat el pressupost, ho sap? Això també és una irresponsabilitat el que fa el Partit Popular amb les esmenes, baixa ingressos i puja despesa, el pressupost està desquadrat. No el podem aprovar així. Sr. Camps, ho sap això, no?

(Remor de veus)

Per tant, siguin seriosos i responsables en les propostes, la baixada d'imposts que vostès anuncien és una irresponsabilitat, per començar, i sobretot és una trampa, demagògia, propaganda electoral que ara han après a fer, perquè ja no saben per on han de partir, perquè ja no hi ha res més on atacar la hisenda o aquesta comunitat autònoma, perquè tot el que va pronosticar no s'ha complert. Per tant, ara pretenen anar amb aquest discurs. Però estan enganant, perquè vostès el que farien és abaixar els impostos a les classes altes i no a les classes mitjanes i a les...

(Remor de veus)

... classes treballadores. No, vostès segueixin així, segueixin amb aquest discurs, però el que fan és enganar la ciutadania, perquè realment el que pretenen és baixar els impostos a les classes altes, que és justament el contrari del que hem fet, més progressivitat als trams més alts de renda o d'herències o de patrimoni, etc., a fi d'emprar la política fiscal, que és una política redistributiva i que és un dels papers importants que ha de fer un govern, i aquesta és la diferència entre nosaltres i vosaltres; vosaltres preteneu afavorir, bé, no sé què preteneu afavorir, però ara no hi entraré, però sí que nosaltres el que pretenem és que la millora econòmica arribi a tothom, combatre desigualtats, més progrés social, i això es fa amb uns bons pressuposts, tant per la vida de despesa com per la via d'ingrés.

I ho torn dir, no som la comunitat autònoma amb més pressió fiscal, en impost de successions som la cinquena més barata de totes les comunitats autònomes, per tant, encara, si volguéssim, tendríem marge per arribar a la mitjana també en pressió fiscal, i no ho farem, i no ho farem perquè ja hem fet el que havíem de fer en aquesta legislatura en política fiscal.

Igual que també hem posat un impost sobre estades turístiques, que també creiem que és un impost de justícia, de redistribució...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cladera, per favor, vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

... de riquesa i de millora de model.

En definitiva, Sr. Camps, siguin clars, siguin francs i siguin coherents, perquè amb la seva proposta de rebaixa fiscal l'únic que fan són trampes i enganar la ciutadania.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 15363/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb l'ens públic Gestió Sanitària i Assistencial de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10825/17.

Passam, doncs, al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 15363/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb l'ens públic Gestió Sanitària i Assistencial de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10825/17.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. A la interpel·lació del passat 21 de novembre, ja vàrem fer l'exposició que ens val com a introducció a la proposta de resolució d'avui, que només és una per remarcar la importància que volem donar al fet de reforçar la seguretat jurídica de l'entitat pública empresarial Gestió Sanitària i Assistencial de l'administració i dels treballadors que puguin ser englobats dins aquesta, després d'una subrogació.

Però no només ens vàrem centrar en aquest tema, perquè n'hi ha d'altres a remarcar, vàrem denunciar la falta de transparència, perquè quan varen tenir l'esborrany del decret i dels estatuts el Govern no el va passar als grups parlamentaris, no hagués passat res més que el que ha passat ara, a no ser que no volguessin que passàs, i per això varen repartir-los a l'agost i evitant l'oposició.

També vàrem parlar dels punts comuns, alguns d'aquest model en la gestió privada, tant pel règim de dret privat d'una part d'aquesta gestió, com pel règim de personal que permet la transferència de personal del servei de salut, com ha fet el Partit Popular i com ha fet el Partit Socialista, en matèria d'educació, dins un model de gestió moltes vegades comú i que al PSOE ara no li convé reconèixer, no sigui que els seus socis se n'adonin i per tant manté l'habitual incoherència.

Per tant, el model no és interioritzar, sinó crear una empresa pública que es queda enmig, entre el públic i el privat, i és un punt a destacar després del que el Govern diu, deixa de dir o suporta, en contra de la sanitat privada, un dia i un altre.

Vàrem parlar també de les diferències de drets laborals dels treballadors dins la mateixa empresa o entitat en cas que vagi endavant, atès que els treballadors subrogats que passassin a aquesta entitat, en el cas que hi passassin, no podrien tenir la condició d'empleat públic, a diferència, per exemple, dels que venguin de l'administració, com he comentat en el punt anterior, dins aquesta gestió que utilitza tant el Partit Popular com el Partit Socialista, però que el Partit Socialista amaga i el Partit Popular li dona la cara.

També vàrem fer unes preguntes per intentar saber més de la base real d'aquesta entitat. Se'ns va contestar que dependria de la secretaria general, la qual cosa és l'únic que se'ns va contestar d'una forma clara; se'ns va contestar que dependria de la secretaria general però no se'ns va contestar la demanda dels estudis econòmics que demostrassin el cost inferior d'aquest model de gestió o quant ens costarà de més aquest model de gestió per dur endavant determinades polítiques fruit de la claudicació en el control de les concessions i d'anteposar els interessos polítics als de la rendibilitat social dels sous públics, si això és així.

No se'ns va contestar al possible conflicte d'aquesta entitat amb la Llei de pressuposts estatals per al 2017, encara que sí es va afirmar que es tenien tots els informes jurídics necessaris avalats pel secretari general de la conselleria, però supòs que avui tendrem més arguments.

No se'ns va contestar si els sindicats estaven assabentats d'aquest possible conflicte amb la Llei de pressuposts estatal en les repercussions no desitjables sobre els treballadors que es poguessin subrogar.

No se'ns va citar ni una prestació sanitària que es pogués prestar dins aquesta entitat, però es manté explícitament la possibilitat dins estatuts i, per tant, insistesc, quins serveis sanitaris són els que es pretenen englobar dins l'article 2.2.e) dels estatuts d'aquesta entitat. Per tant, com veiem, un exemple, una altra vegada més, de transparència.

Sigui com sigui, ja vaig dir que faria les preguntes per escrit, i així ho vaig fer immediatament. Però, com he dit al principi, m'he centrat en el que em sembla més important i que és el conflicte que, en principi, existeix entre el decret i els estatuts i la Llei de pressuposts generals de l'Estat per al 2017, perquè alguns lletrats poden considerar que es contradiuen, i possiblement també, a més, l'Estatut dels Treballadors, en matèria de subrogació de personal, quan hi ha transmissió d'empreses. Per tant, raó de més per tenir les coses clares abans de començar, sobretot per als 313 treballadors que ja tenen prevists en els pressuposts d'aquesta entitat d'entrada i per començar.

A la disposició addicional primera del Decret 38/2017, de 28 de juliol, on s'aproven els estatuts de l'entitat, posa textualment que "aquesta s'ha de subrogar als contractes que el Servei de Salut tenguí subscrits, sigui quin sigui l'estat actual", és a dir, valen els que estiguin encara en funcionament. Però, el contrari, la Llei de pressuposts estatal per al 2017, a la disposició addicional vint-i-sisena posa, quant a la limitació de la incorporació de personal al sector públic, que "no podran considerar-se com a empleats públics, ni es podran incorporar amb aquesta condició a una entitat pública els treballadors de concessions dels serveis públics amb contracte adjudicat per les administracions públiques i tampoc per resolució, inclòs el rescat". I si van endavant, i els incorporen sí o sí, el personal assumit passaria a tenir una inseguretat jurídica que no tenia a les seves empreses subrogades.

Per tant, atès que la posada en marxa d'aquesta entitat és posterior a la Llei de pressuposts estatal, que proveeix l'objecte d'aquesta en el referent a l'assumpció de personal d'empreses

concessionàries en vigor, és per això que l'únic que volem és donar seguretat jurídica, com he dit, a aquesta entitat, a l'administració i als treballadors, 313 inicialment prevists, com he dit.

De fet, també vaig comentar que determinades empreses públiques del Consell de Mallorca es varen paraitzar precisament per la inseguretat jurídica que determinava aquesta contradicció amb la Llei de pressuposts estatal.

En resum, és un tema amb un fort component juridicoadministratiu, però que amaga plantejaments polítics que mostren la seva habitual contradicció, l'hàbitual contradicció del PSOE, entre el que diuen i el que fan en gestió, de sempre. I un altre exemple de fer política sense pensar en les conseqüències, com també és habitual i ho fan dia sí i dia també.

Per això, la proposta única i constructiva, pens, és la següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern que sol·liciti a la Direcció de l'Advocacia de la CAIB que, en el termini màxim de tres mesos, emeti informe jurídic sobre la viabilitat de subrogar el personal de les contractes de l'empresa pública empresarial Gestió Sanitària Assistencial, atès el que preveu la Llei de pressuposts estatal."

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Passam al torn de fixar posicions, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Bon dia, diputats, diputades. Bé, agraeix al Sr. Serra que hagi dut aquesta iniciativa al Ple i així ja aprofitem per fer una anàlisi de com hem arribat a aquesta situació, una situació en la qual la Conselleria de Salut ha hagut de crear una empresa com a mesura per recuperar serveis externalitzats, bé perquè no funcionen, hi ha incompliments greus o quan acaba el concurs, com és el cas, per exemple, del transport sanitari, i poder recuperar els treballadors.

No analitzaré tots els serveis externalitzats, però parlaré d'un cas molt concret, per tenir una referència a la meua exposició. Per exemple, l'Hospital Can Misses disposa de 700 serveis no sanitaris, privatitzats els quals seran explotats durant un període de 30 anys per l'empresa concessionària de les obres, i es tracta de manteniment d'instal·lacions, jardineria i cures exteriors, logística, gestió telefònica, bugaderia, cuina -cuina, cuina-, quan està demostrat que la dieta ha demostrat els seus beneficis per a la salut, per a la prevenció de les malalties cardiovasculars, diabetis tipus 2, càncer, obesitat i que, a més a més, la dieta mediterrània ha estat declarada patrimoni immaterial de la humanitat per la UNESCO, i vostès s'atreveixen a externalitzar un servei com aquesta, primordial en la recuperació d'un malalt. Fins a dues vegades, o ja no sé quantes vegades han hagut de canviar l'empresa de la cuina per

incompetent, no hi ha dret, no hi ha dret a pagar per tenir una sanitat pública que no té la qualitat que es necessita.

I acabem tenint un desastrós sistema sanitari per mor de les privatitzacions realitzades. Aprenderan alguna vegada els nostres polítics que han estat triats per defensar el públic i no el privat? Si tant els interessa la sanitat privada, siguin gestors d'ella i no de la nostra, de la nostra sanitat pública.

Si mirem els diaris des de la data d'aquesta concessió, no sé si s'ha lliurat algun d'aquests serveis de les crítiques per la seva mala gestió. Tot i que la privatització dels serveis de Can Misses van ser executats per l'anterior pacte de govern, estam satisfets de la nova tendència que aquest pacte de govern du a terme, cap a la recuperació per part de l'administració dels serveis externalitzats. I això els sembla dubtós i no els agrada?

Avui no és un bon dia per a la sanitat pública, després de la resposta de la presidenta del Govern en relació amb la pregunta que li ha fet el meu company Alberto Jarabo, confirmant allò que esperàvem que no fos cert, i és l'obligació que el Govern central ha imposat a les comunitats autònomes de signar un conveni amb Farmaindustria per accedir a l'ajuda econòmica del FLA; és a dir, posam fre als fàrmacs genèrics a l'hora de planejar la despesa pública. D'aquesta manera limita les eines de finançament que serveixen per mantenir i millorar els serveis públics fonamentals.

Se'n recorden del Reial Decret Llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i per millorar la qualitat i seguretat de les seves prestacions, bé, sota la paraula "sostenibilitat" volen continuar destruint la sanitat pública; si us plau, posi'ns d'acord, estan destrossant la nostra sanitat pública conscientment. No posarem cap objecció a la realització d'un informe per a la viabilitat d'aquesta empresa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Bel Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies, Sr. President. Serà una intervenció breu, donarem suport a aquest punt únic de la moció que ens presenta avui el Partit Popular, en què veuen la necessitat d'un informe d'Advocacia per estudiar bé la creació d'aquest ens públic. Ara bé, també volem fer paleses algunes qüestions.

L'empresa pública de gestió sanitària i assistencial de les Illes Balears es va crear amb l'article 39 de la Llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2017, aquesta llei, com sabem, no se sotmet a cap tipus d'al·legacions, a cap tràmit d'al·legacions, es tramita directament al Parlament per rebre les esmenes dels grups parlamentaris, però, cal deixar clar que el Partit Popular no va fer cap esmena a aquest article.

Es crea l'ens del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Gestió Sanitària i Assistencial de les Illes Balears, com a entitat pública empresarial de les que preveu l'article 2.1.b) de la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb la finalitat de prestar tot tipus de serveis de suport a l'activitat assistencial que prestin els centres sanitaris del Servei de Salut de les Illes Balears i la xarxa sanitària pública de les Illes. Aquesta entitat pot exercir les funcions i les activitats que estableixi en els seus estatuts, en el marc, particularment, dels serveis següents: serveis de transport sanitari, en qualsevol de les seves modalitats; serveis de neteja i bugaderia; serveis de cuina, de menjars i restauració en general; serveis de manteniment, instal·lacions i jardineria; altres serveis assistencials de caràcter sanitari; serveis d'atenció telefònica de la demanda assistencial; informació i orientació o consell sanitari, i també la coordinació d'urgències i la col·laboració amb els serveis d'urgències i emergències de les diferents administracions.

El desenvolupament de totes aquestes funcions i activitats s'entén referit a l'activitat ordinària del Servei de Salut de les Illes Balears i de la xarxa sanitària pública. Per dur a terme aquestes funcions i activitats, l'entitat pot exercir totes les potestats administratives que siguin necessàries per mitjà dels òrgans que estableixin els seus estatuts, fins i tot si escau la potestat de foment, l'entitat queda adscrita al Servei de Salut de les Illes Balears; el personal d'aquesta entitat pot ser laboral propi o personal funcionari estatutari o laboral que hi adscrigui el Servei de Salut, al qual resta vinculat.

Els recursos econòmics i el règim de personal de contractació, patrimonial i economicofinancer s'han de regir pel que estableixen els estatuts d'aquesta entitat i, en general, la normativa aplicable a les entitats públiques empresarials de la comunitat autònoma. La finalitat és clara: poder donar serveis que ara es troben externalitzats des de la mateixa administració pública, de manera ràpida i sense posar en perill llocs de feina, i és coherent amb la nostra filosofia de defensa de la sanitat pública, i coherent amb els acords de govern.

Més qüestions sobre la tramitació i la conservació de llocs de feina, l'empresa es va crear, ja fa un any, mitjançant la Llei de pressuposts; el decret que aprova els estatuts de l'empresa es va lliurar, per fer-hi al·legacions, a la CAEB, la PIMEM, als sindicats representants de la Mesa sectorial de sanitat, a l'Institut de la Dona, a més de les secretaries generals de les diverses conselleries, i, finalment, el Consell de Govern el va aprovar, amb una tramitació que consideram correcta.

GESAIB es crea per donar aquests serveis instrumentals i complementaris a l'assistència sanitària, ja que en els darrers anys s'ha fet molt complexa i costosa la tramitació de la contractació. Aquest fet és molt rellevant en els casos dels concursos de transport sanitari urgent, si l'administració assumís directament el servei a la finalització d'un contracte, molts de treballadors i treballadores podrien quedar directament sense llocs de feina, i això és el que no volem de cap manera. Per tant, és necessari un instrument, que seria GESAIB, per poder assumir els serveis que siguin necessaris i el seu personal.

També, per acabar, permet a l'administració recuperar un servei gestionat per empreses privades, com és el cas, per exemple, del transport sanitari urgent, o bé, també, per poder recuperar un servei si es produeix un incompliment greu de les empreses que tenen adjudicats aquests serveis. És a dir, per exemple, si el Servei de Salut detecta que determinats serveis externalitzats no funcionen correctament i hi ha incompliments greus i ben documentats, podem recordar el cas de l'empresa de neteja KLE, que no pagava les seves treballadores, es podrà rescindir aquest contracte i, així, el Servei de Salut podrà assumir aquesta tasca concreta mitjançant l'empresa pública.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Busquets. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. A El Pi hem demanat sempre a aquest govern que tenguí la mateixa vara de mesurar amb les empreses que sots-contracta que amb les inspeccions que realitza a empreses privades, perquè el cert és que durant aquests dos anys i mig de legislatura hem conegut diferents casos d'empreses sots-contractades per l'executiu que oferien un servei deficitari. De fet, la majoria d'aquests que s'han fet públics, s'han produït dins la Conselleria de Salut, com és el cas del transport sanitari, de la qualitat del menjar dels hospitals públics o del seu manteniment i neteja, per posar-ne alguns exemples concrets.

La Conselleria de Salut va vendre la creació de l'entitat pública empresarial Gestió Sanitària i Assistencial de les Illes Balears com la panacea que havia de salvar els serveis públics d'aquestes situacions podent assumir un servei extern si es detectava un mal funcionament d'aquest.

El Pi no ha posat en dubte la creació d'aquesta entitat perquè entenem que s'ha de ser previsor i acotar un marge de maniobra per a quan ens trobam davant situacions com les que he esmentat de servei deficitari. Però també som realistes i coneixem els problemes que pot comportar el retorn dels serveis externalitzats quant a personal.

Vostès saben perfectament que la llei Montoro no permet la subrogació del personal temporal o amb contracte d'obra i servei i que la Llei de pressuposts generals de l'Estat de 2017 limita la internalització de certs serveis. Si internalitzen un servei i es troben amb aquesta pedra pot suposar un veritable problema perquè molts de treballadores es poden quedar al carrer quan la gestió passi a mans de GESAIB. A més, aquesta hipotètica pèrdua de treballadors afectaria directament als serveis oferts als pacients als diferents hospitals i centres sanitaris de Balears reduint la seva qualitat assistencial i incrementant les llistes d'espera.

El cas frustrat de la internalització de la ITV que volia dur a terme el Consell de Mallorca els ha de servir d'exemple. Coneixen bé que després de l'anunci de la creació d'una

empresa pública per gestionar la ITV el Consell de Mallorca ha hagut de fer enrere perquè posava en perill el lloc de feina de 40 treballadors que tenien contractes temporals o d'obra i servei. Aquest risc el va posar de manifest el nostre company al Consell el Sr. Antoni Amengual a més d'una ocasió a diferents sessions plenàries. És evident que parlem d'empreses diferents, però els precedents han de servir per anar vius i amb peus de plom perquè aquí hi ha en joc massa coses.

La consellera de Salut, deia a la interpel·lació, que és una realitat que quan s'acaba un contracte amb l'administració hi ha la possibilitat de fer un nou contracte o bé d'assumir aquesta activitat. Vagi per endavant que nosaltres això ni ho negam ni ho posam en dubte, el que ens preocupa és l'estabilitat laboral i el futur dels treballadors i treballadores d'aquestes empreses. Ens preocupa que una vegada internalitzat el servei, s'adonin que legalment no és possible assumir els seus contractes i els treballadors acabin al carrer.

Per això, estam a favor de la proposta que planteja el Grup Parlamentari Popular d'elaborar un estudi per comprovar la viabilitat de subrogar el personal dels contractes d'aquestes empreses a l'entitat GESAIB. Entenem que parlem d'una qüestió purament en termes de legalitat i per garantir al cent per cent que no es fan passes sense la certesa que aquest personal podrà continuar treballant una vegada assumida la internalització del servei. Per tant, votarem la moció a favor. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Sr. President, gràcies, i si m'ho permet faré una breu intervenció des de l'escó. Bon dia a tothom.

L'empresa pública Gestió Sanitària i d'Assistència de les Illes Balears es va crear per donar serveis instrumentals i complementaris a l'assistència sanitària, la finalitat d'aquesta empresa és recuperar serveis gestionats per empreses privades, un cop acabat el concurs, o en cas d'infraccions greus per part de dita empresa, recuperar dit servei, és un intent de retornar els serveis a la ciutadania.

La política sanitària ha de tenir unes característiques bàsiques com són les d'un sistema capaç de satisfer les necessitats sanitàries del conjunt de la ciutadania sota les premisses d'universalitat, equitat i qualitat. Tot açò, evidentment, unit a l'eficàcia i l'eficiència, així com la racionalitat de les prestacions dels recursos públics disponibles.

Votarem a favor de la moció perquè creiem que davant qualsevol dubte el millor és aclarir, deixem, idò, que l'Advocacia dictamini la viabilitat de la subrogació del personal de les contractes així la conselleria anirà sobre segur amb la consegüent calma per als seus treballadors. Però per sobre de tot pensem en les persones, en les seves necessitats i donem els serveis públics que la nostra ciutadania es mereix. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Nosotros también apoyaremos esta moción. En Ciudadanos llevamos desde principios de 2017 preguntando reiteradamente a la consellera de Salud, Patricia Gómez, sobre esta nueva empresa pública porque, efectivamente, el Sr. Serra Ferrer tiene toda la razón, el borrador de este decreto ha sido un misterio para todos los grupos de la oposición. Se crea una nueva empresa pública sanitaria sin participación y sin información al resto de grupos políticos, lo cual es completamente ilógico dadas las dimensiones que puede llegar a tener esta entidad.

Ni siquiera en las reiteradas preguntas de control en Pleno que le ha hecho Ciudadanos sobre esta empresa a la consellera, la consellera nos ha dado ni una explicación concreta, siempre nos ha contestado con evasivas y ambigüedades, incluso sobre situaciones que ya afectaban directamente a trabajadores, como son los trabajadores de las ambulancias del servicio urgente.

Miren, el 1 de febrero Ciudadanos hizo a la consellera la siguiente pregunta: "Consellera, ¿está garantizada la subrogación por parte del ib-salut del personal que trabaja en el servicio de Transporte Sanitario Urgente Balear cuando el 1 de julio sea el ib-salut el que dote de las ambulancias al servicio a través de GESAIB?" Le recordábamos a la consellera que eran 200 los trabajadores que estaban al servicio de esta concesionaria. Y la consellera no nos supo contestar, bueno, exactamente nos dijo que "es un hecho que aún se tiene que producir, por tanto, yo no le puedo avanzar qué pasará porque aun no se ha producido el hecho". Por lo tanto, se estaba elaborando un decreto sobre esta empresa pública sin saber ni siquiera si se podían subrogar los trabajadores.

También, posteriormente, registramos una pregunta con respuesta escrita sobre la viabilidad de subrogar al personal y nos enviaron un folio con la respuesta en blanco, que mostramos aquí en el Pleno. Posteriormente le volvimos a hacer otra pregunta de control el 28 de marzo de 2017 sobre el tema de la subrogación del personal, si tenía claro que este procedimiento se podía hacer y cómo, y de nuevo no nos contestó. Esto ya era abril, en junio salió el decreto.

Comentar también que en la comparecencia en los presupuestos también le volvimos a preguntar a la consellera sobre si ya tenían claro como se iba a subrogar el personal a esta empresa y también nos dio evasivas.

Por lo tanto, no tenemos más que apoyar la propuesta de esta moción que solicita a la Dirección de la Abogacía de la comunidad autónoma la elaboración de un informe sobre la viabilidad de subrogar al personal de los contratos a la entidad pública empresarial Gestión Sanitaria y Asistencial.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tots i a totes, moltes gràcies. He sentit, ho vull dir alt i clar, he sentit paraules ara mateix que no m'han agradat, tenim un bon sistema sanitari, hi ha crítiques i paraules que fan mal. Deman jo: qui és que està destrossant la sanitat pública? Perquè s'acaba de dir aquí, i notícies i paraules negatives no ben fonamentades fan mal al sistema sanitari. I això sí que beneficia a la sanitat privada.

Passam al tema que ens ocupa. La veritat, Sr. Serra, és que llegint la seva interpel·lació un no acaba de tenir molt clar el seu objectiu ni què és el que ho mou. Els acords pel canvi ja recullen a un punt molt concret: "Reduir de forma progressiva els concerts sanitaris amb el sector privat garantint en tot cas l'atenció als pacients i tenint en compte la realitat de cada una de les Illes." Això fa dos anys i mig que ho varen posar damunt un paper i tenim exemples ja aquesta legislatura, suspensió de la subvenció a la Fundació Kovacs o, per exemple, l'anul·lació del contracte de neteja de l'Hospital de Son Llàtzer per impagament dels treballadors amb una encomana de gestió a través de TRAGSA que és una empresa pública i ara mateix tenim el tema del transport sanitari urgent terrestre i del *call center* sanitari, pas a pas, fet a fet.

El Govern va crear l'empresa Gestió Sanitària Assistencial de les Illes Balears mitjançant la Llei 18/2016, de pressuposts generals de l'any 2017, a través de l'article 39 i en virtut de l'article 34 de la Llei del sector públic instrumental de la comunitat autònoma, amb la finalitat de prestar servei de suport a l'activitat assistencial que duen els centres sanitaris de l'ib-salut. Miri quina poca transparència que s'aprova a través de la Llei general de pressuposts, la principal llei que s'aprova aquí al Parlament cada any.

I què fa aquesta...? Es crea una entitat pública empresarial adscrita al Servei de Salut amb personalitat pròpia, amb plena autonomia de gestió, tot segons la Llei del sector públic instrumental de la comunitat autònoma; un projecte que respon a principis de necessitat, transparència, eficàcia, que cerca una millor organització del servei per prestar directament als ciutadans, no a través o per via de l'ús de mitjans externs, un seguit de serveis complementaris de l'activitat sanitària assistencial.

En concret, aquesta empresa prestarà servei de suport a l'activitat assistencial que realitzen els centres sanitaris en diversos aspectes, servei de transport sanitari terrestre urgent, servei de neteja i bugaderia, servei de cuina, servei de menjars i restauració, servei de manteniment d'instal·lacions i jardineria, servei d'atenció telefònica en diverses varietats, altres serveis assistencials de caràcter sanitari.

I quin règim jurídic té aquesta empresa o aquesta entitat pública empresarial? Idò per començar la Llei del sector públic instrumental de la comunitat autònoma, la Llei 7/2010, i pels seus estatuts, que vostè sap que ha estat aprovada pel Decret

28/2017, i en matèria de contractació aquesta empresa està sotmesa a la normativa aplicable com a conseqüència de la seva consideració de poder adjudicador i en concret de la Llei de contractes del sector públic.

D'on treu els doblers aquesta empresa? Idò una part els treurà dels pressuposts de la comunitat autònoma, els pot treure de subvencions, d'ingressos per preus, de convenis, de concerts, de deutes, etc. I, per cert, no és una empresa que creï estructura, la crea, però no suposa cap despesa perquè tots els càrrecs directius i d'organització d'aquesta empresa -com vostè ja coneix-, com diu el decret, són al comitè... al Consell d'Administració de l'empresa que ja són directius del Servei de Salut.

I a vostè que li preocupa i fa bé, aquesta empresa està subjecte a l'auditoria pública que exerceix la Intervenció General de la comunitat autònoma i, a més a més, està sotmesa al control de la Sindicatura de Comptes d'aquí i del Tribunal de Comptes de Madrid.

I aquesta empresa què pensa fer, a què es dedicarà? Ja ho hem dit, l'administració de la CAIB, organismes de dret públic o aquelles integrades al sector instrumental de la comunitat autònoma podran encarregar a aquesta empresa gestió sanitària i assistencial de les Illes Balears l'execució de qualsevol activitat material relacionada amb els objectius i finalitats de l'empresa.

Per això, el que es farà és una encomana de gestió per a la prestació del servei de transport sanitari terrestre urgent i del servei d'atenció telefònica a urgències sanitàries, se li fa una encomana de gestió dins el nostre marc jurídic.

Vostè sap, Sr. Serra, que històricament el servei de transport sanitari terrestre urgent s'ha fet mitjançant empreses privades guanyadores del corresponent concurs públic. Ara el Servei de Salut ha decidit començar els tràmits administratius per encomanar aquest transport sanitari a aquesta empresa, Gestió Sanitària i Assistencial de les Illes Balears, mentre, si pertoca, es convoca una nova licitació o per a la prestació del servei mitjançant altres formes de gestió no contractual, i també s'inicien aquests tràmits administratius per encomanar el servei d'atenció telefònica de les urgències sanitàries a aquesta empresa.

El primer cas, implica, entre altres coses, un arrendament de vehicles, el seu manteniment, equips de manteniment, material immobilitzat, oxigen, etc.

Vostè sap, perquè així ho diu el nostre sistema jurídic, que aquesta empresa se subrogarà en els contractes administratius, civils o mercantils que el Servei de Salut tenguí subscrits amb aquestes empreses sempre que tinguin per objecte activitats i funcions o fins propis de la pròpia entitat.

En aquest cas concret de què parlem? Parlem d'un concurs d'arrendament sense opció de compra de 60 vehicles, parlem de la seva neteja, del seu manteniment, de la benzina que empraran, de les naus o els garatges que s'han de comprar, del material d'electromedicina que van dins aquests vehicles, del

seu manteniment, dels equips de manteniment de tots els cotxes, del material immobilitzat i també de l'oxigen medicinal.

Vostè parlava del personal, del traspàs del personal. Els estatuts ens diuen que es pot traspasar a aquesta entitat el personal de qualsevol administració pública o dels seus ens dependents i el personal laboral d'altres empreses que ocupin llocs de treball i que les seves funcions passin a ser exercides per aquesta entitat pública empresarial.

De totes maneres el traspàs o subrogació del personal laboral es produirà segons la Llei de l'estatut bàsic dels treballadors.

Així queda clar -queda clar- que es preveu la subrogació com a personal laboral de la totalitat de treballadors que actualment presten servei a les empreses prestatàries del servei de transport sanitari urgent a Mallorca i també de les altres illes i també del personal de la Creu Roja que presten servei a la central de coordinació d'emergències.

Després de la subrogació d'aquests treballadors aquestes continuaran subscrits al conveni col·lectiu del sector de transport de malalts i accidentats amb ambulància. Els treballadors -i que quedi ben clar-, tots, mantendran el seu lloc de feina i mantendran tots els drets que tenien a l'empresa de transport sanitari, ningú no perdrà la feina.

Si es decidís en un futur internalitzar un servei aquests treballadors evidentment podrien participar al concurs, però no tendrien preferència damunt altres persones, s'ho haurien de jugar a igualtat, mèrit i capacitat.

I tot, Sr. Serra, està parlat amb els treballadors i amb els sindicats.

Vostè diu, Sr. Serra, i ho va dir l'altre dia: privatitzar, deia el Sr. Serra. No, és que és tot el contrari, tot el contrari, igual que u més u són dos, no és privatitzar, Sr. Serra, és tornar a l'àmbit públic la gestió dels serveis que fins ara presten empreses privades.

No oblidí, Sr. Serra, que les privatitzacions no són per a sempre, no són per a sempre, és tornar ara a la cosa pública i al que és de tots, i aquest govern defensa la sanitat pública i especialment la qualitat de l'atenció sanitària.

I no tenguí por, Sr. Serra, aquest govern no amaga res, però fa passes i els acords pel canvi ja ho deien i aquest és el camí. No tenguí por, Sr. Serra, aquest govern vol donar seguretat jurídica i, de fet, la cap de l'Advocacia de la comunitat autònoma forma part del consell d'administració d'aquesta empresa, amb veu i sense vot.

El nostre grup parlamentari no té cap problema amb la seva petició, tampoc el Govern, no tenim cap por, transparència, tot el contrari del que feien vostès.

Així que votarem a favor del seu punt únic d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Torn de paraula del grup proponent. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Bé, agrair als diferents grups parlamentaris el suport a aquest punt, jo crec que és important de cara a la seguretat. Però, Sr. Thomàs, el seu u més u igual a que no és privatització és exactament igual que u més u tampoc no és internalització. Per tant, estam en un punt mig on no és tampoc el que venen, venen internalització i això no ho és, i de la mateixa manera aquesta reflexió li faig a la representant de Podemos, que, per votar a favor una proposta del Partit Popular, ens ha posat l'exemple d'una gestió d'un model assistencial, un model de concessional que, justament a Eivissa, va ser adjudicat pel PSOE. I per això dic que de vegades es vol criticar les coses, però per un altre costat es fan les coses de la mateixa manera que ho pot fer un Partit Popular.

Sr. Thomàs, miri, perquè no quedi cap tipus d'error ni cap tipus de dubte respecte del que pensa el nostre grup de la sanitat pública, la sanitat pública té un alt nivell a tot l'Estat, fins i tot a Balears té un dels millors nivells de l'Estat, això que quedi ben clar, però de la mateixa manera que nosaltres donam suport a la feina dels treballadors en el sector públic de la mateixa manera no ens serveix per menysprear la sanitat privada, com vostès fan, en el sentit que per no apreciar la feina a la privada menyspreen continuament la sanitat pública.

L'objectiu quin és d'aquesta proposta? És la seguretat jurídica, no és cap altre. Nosaltres no ens posicionam respecte d'aquesta entitat pública empresarial, no n'hem parlat, únicament parlem del tema de la seguretat jurídica i sobretot després també de les contradiccions en les quals va caure la consellera en la interpel·lació, en què parlava que fins i tot treballadors que haguessin acabat el seu contracte podien ser assumits per aquesta entitat pública empresarial, ser assumits pel mateix GESAIB.

Però és que realment amb aquesta tramitació, i ho he demanat tres vegades, ningú no ha contestat, respecte de quines activitats i actuacions sanitàries o prestacions sanitàries, purament sanitàries, assumiria aquesta entitat pública empresarial perquè la seva consellera i vostè, Sr. Thomàs, representant del PSOE, ens ha contestat els serveis que podia englobar l'entitat i la consellera va acabar dient-nos també altres de caràcter sanitari, però no ens ho va dir perquè el transport sanitari, que està cansant de repetir el representant del PSOE, està explícitament anomenat a l'article 2.2.a), i el transport sanitari es pot considerar sanitari, està considerat com a sanitari, però a part hi ha el 2.2.e), que és el que deman, per tant, entra en contradicció amb la mateixa definició que s'exposa a l'inici de la seva intervenció, la intervenció de la consellera, que era donar serveis complementaris a l'assistència sanitària. Per altra part, ens manté un punt on parla que prestaran també serveis de caràcter sanitari.

Respecte que existeixen a altres comunitats autònomes, que va plantejar la consellera en la intervenció de l'altre dia, estava clar que existeix a altres comunitats autònomes, nosaltres, ja dic, no hem entrat en aquest debat, seria objecte d'un altre debat, però pensam que aquestes entitats estan creades abans de la Llei de pressuposts de 2017, ja ho vaig dir, és legal crear-la, però el que pensam que no ho és precisament la subrogació que es defineix, com li he dit una i una altra vegada, a la disposició addicional primera.

Per tant, que menys que demanar aquest informe a l'Advocacia de la comunitat autònoma, amb el qual tots ens hem mostrat d'acord, per defensar únicament la seguretat jurídica dels ciutadans i ara també dels primers 313 treballadors que seran els 313 primers dels milers que tindrà aquesta entitat, que això tot sol podria ser la finalitat real d'aquest govern tenint en compte la forma d'incorporar treballadors que ens han contat, si és que ho fan d'aquesta manera.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Doncs, passarem a la votació del punt únic de la moció. Votam.

52 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 7657/17, d'urbanisme de les Illes Balears.

Passam al debat del quart punt de l'ordre del dia relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 7657/17, d'urbanisme de les Illes Balears.

Presentació per part del Govern del projecte de llei?

Doncs, a continuació passarem al debat de les esmenes mantingudes al projecte de llei. En primer lloc, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS les següents RGE núm. 10243, 10251, 10252 i 10253/17, de la RGE núm. 10255 a la 10258/17, RGE núm. 10262 i 10263/17, de la 10267 a la 10271/17, de la RGE núm. 10273 a la 10279/17, les RGE núm. 10283, 10284 i 10285/17, de la RGE núm. 10287 a la 10290/17, de la RGE núm. 10292 a la 10299/17, de la RGE núm. 10302, 10303 i 10304/17, de la RGE núm. 10306 a la 10314/17 i la RGE núm. 10316, 10317, 10318, 10320, 10322, 10323, 10324 i 10461/17, i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per altres grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, com tots saben, el nostre grup parlamentari va presentar una esmena a la totalitat a aquest projecte de llei i, per tant, moltes de les esmenes parcials que mantenim al projecte de llei són coherents i estan relacionades amb els motius que justificàvem en aquesta esmena a la totalitat.

Per tant, tenim un primer grup d'esmenes relacionades amb planejament urbanístic. Com tots saben una de les novetats d'aquest projecte de llei és dividir el que tradicionalment li diríem el Pla general d'ordenació urbana en dos instruments... en dos plans, un pla que li diuen Pla general i un altre Pla d'ordenació de detall. Nosaltres aquesta dualitat de plans no la compartim, pensam que al final és una doble tramitació, per tant, és doblar la burocràcia i, en definitiva, serà una font de conflictes, i no pensam que sigui la solució al problema de planejament que tenim a les Illes Balears, perquè el nostre problema és d'adaptació als instruments d'ordenació territorial. I ja vaig explicar a comissió que això té moltes dificultats, i ho hem viscut amb la recent sentència del Tribunal Constitucional que ens ha anul·lat una part dels articles de la Llei d'avaluació ambiental que possibilitaven agilitar algunes tramitacions de canvis de planejament.

Per tant, som conscients que aquí hi ha un conflicte amb directives europees, amb normativa estatal i que no és fàcil l'agilització d'aquesta adaptació de planejament. De totes maneres, nosaltres mantenim algunes esmenes en matèria de planejament relacionades amb la Llei d'avaluació ambiental, per aconseguir més agilitat en les tramitacions ambientals, perquè pensam que és un dels grans elements d'allargament dels terminis de tramitació, pensam que és prou indiscutible. Com que pensam que és bastant indiscutible que el problema també està focalitzat en les comissions insulars d'Urbanisme perquè en fase municipal els canvis de planejament funcionen raonablement ràpid, on es paralitzen i s'eternitzen és a la fase d'aprovació definitiva, a avaluació ambiental i d'aprovació per la comissió insular.

Per tant, nosaltres aquesta dualitat, com que no entra a resoldre aquest gran problema que hi ha en el planejament, entenem que al final no anirà bé i de fet valoram positivament el que es va fer a la llei de 2014, a la Llei d'ordenació i ús del sòl, que en part es manté en aquesta llei, que és a aquestes municipis de més de 10.000 habitants permetre-los una tramitació més àgil, que això sí que ha funcionat raonablement per a aquests municipis de més de 10.000 habitants. Per tant, un primer grup d'esmenes és recuperar que no hi hagi dualitat de plans generals i que només hi hagi un únic pla general.

Un segon grup d'esmenes, també relacionades amb la nostra justificació de l'esmena a la totalitat, són les relatives al sòl rústic. Nosaltres hem defensat que existeix una Llei de sòl rústic i que si mantenim una Llei de sòl rústic que no s'incorpora a la Llei d'urbanisme, el que no té sentit és regular parcialment en sòl rústic a la Llei d'urbanisme i tenir una altra llei independent en sòl rústic. Ens sembla que això és un error i parcialment això és el que fa la Llei d'urbanisme, quan defineix els drets, facultats i deures dels propietaris de sòl rústic, entra a fer una regulació a sòl rústic que nosaltres entenem en tot cas que si mantenim la Llei de sòl rústic, s'ha de fer a la Llei de sòl rústic. Ens sembla que això per a l'operador jurídic i per a l'operador urbanístic seria molt més clar i molt més simple, i, per tant, entenem que tota aquesta regulació de sòl rústic s'hauria de canviar.

En aquesta matèria de sòl rústic, vull dir que un dels canvis que fa la llei, que és un canvi per a nosaltres més teòric que pràctic, és el tema dels nuclis rurals, perquè recupera la idea

antiga que els nuclis rurals siguin classificats com a sòl rústic, no com a sòl urbà que era el que feia la Llei d'ordenació del sòl de 2014. Nosaltres hem fet diverses esmenes i ha estat un tema..., també MÉS per Menorca té moltes esmenes en aquesta qüestió, li hem prestat prou atenció a la ponència, crec que és un tema que li hem dedicat atenció i pensam que no ha acabat d'estar resolt satisfactòriament, la veritat. El tema dels nuclis rurals és un tema complicadíssim, però tot són remissions a plans especials, que aquests plans especials fa molts d'anys que s'han de fer, fa 20 anys que s'han de fer ordenacions a través de plans especials d'aquests nuclis rurals i la realitat és que no se'n fa cap. I per tant, aquest sistema tampoc funciona i tampoc ens pareix que sigui la solució al problema que tenim amb els nuclis rurals. Però bé, hem intentat fer unes millores a la regulació dels nuclis rurals, de fet algunes de les nostres esmenes han estat incorporades al text, però ja dic que tota aquesta qüestió nosaltres, en general tot el tema de sòl rústic l'hauriem dut a la Llei de sòl rústic, per tant, no hagués estat objecte d'aquesta Llei d'urbanisme.

Tercer tema que volem tocar i que ens sembla important, el tema d'habitatge públic. Nosaltres pensam que la poca flexibilitat de l'urbanisme provoca que davant situacions, moments puntuals que necessitam més habitatge, no tenim capacitat a través dels instruments urbanístics, de trobar aquest sòl o aquests habitatges. I per això nosaltres hem presentat una esmena, que la veritat és que a un moment determinat semblava que s'incorporaria, però finalment veig que ha quedat en no-res, perquè el Consell de Govern pugui incrementar la densitat. És a dir que si es tracta de fer una promoció d'habitatge públic, o de preu taxat, aleshores pugui haver-hi més densitat, sempre amb informe favorable del consell insular respectiu i de l'ajuntament respectiu, a fi i a efecte d'aconseguir tenir més capacitat de crear més habitatges per a aquesta necessitat d'accés a l'habitatge que existeix en aquests moments. Nosaltres pensam que aquesta és una fórmula ràpida, àgil, immediata, una resposta que no ha d'esperar a una adaptació del planejament, perquè és vera que el projecte de Llei incorpora alguna mesura pareguda a aquesta, però l'incorpora a través de modificació de planejament i ja tornam estar amb la cronificació del planejament. Per tant, em sembla que al final aquesta proposta que fa el projecte de Llei, almanco de manera immediata, no aportarà cap resposta. D'aquí 7 anys no ho sé, però és evident que amb la lentitud que tenim de planejament, o fem alguna cosa més ràpida o això no funcionarà.

I finalment incorporam, hem fet un caramull d'esmenes, en termes diversos, millores tècniques. En tenim una sobre la classificació del sòl, els hem pregat en ponència, en comissió i ho tornam fer avui en el plenari, que repensin això de què sigui un requisit per classificar un terreny com a sòl urbà, que hi hagi enllumenat públic. Pensam que hi ha d'haver subministrament d'energia elèctrica, que és el que tradicionalment sempre hi ha hagut, però l'enllumenat públic, com a requisit de classificació, no per construir, ens sembla una equivocació. I de fet, hi ha col·legis professionals que els han expressat que això no era encertat i que crearia un caramull de problemàtica que ens podríem estalviar si recuperàssim el requisit de què fos subministrament d'energia elèctrica i no enllumenat públic.

També tenim moltes esmenes en matèria de disciplina, he de dir i he de reconèixer, no em sap greu reconèixer-ho, que en disciplina urbanística ha millorat el text, humilment pens que en part gràcies a les nostres esmenes, ho dic així, perquè nosaltres a l'esmena a la totalitat vàrem explicar que les infraccions estaven en funció de l'ús del sòl i que això era molt difícil de materialitzar a la pràctica, i això s'ha canviat. Jo crec que hem de ser justos, així com en un planejament continuam molt distanciat del projecte de Llei, en disciplina sí que crec que ens hem acostat un poc i crec que hi ha hagut millores que val la pena. Mantenim algunes esmenes tècniques de disciplina, no les enumeraré perquè seria *cansino*, però, en tot cas, crec que hem de deixar constància que en disciplina podríem encara millorar un poquet més, però sí que crec que el projecte ha quedat millor.

En definitiva, pensam que, sobretot a efectes pràctics d'aquest debat, els pregaríem que l'esmena que tenim d'habitatge públic, per a increment de densitat i poder fer més habitatges i respondre millor a les necessitats d'habitatge, i l'esmena sobre classificació de sòl urbà, enllumenat públic i que sigui subministrament elèctric, pens que serien dues esmenes que estaria molt bé que s'acceptassin en aquest debat de plenari.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca RGE núm. [10474](#), [10477](#), [10482](#), [10484](#), [10488](#), [10490](#), [10498](#), [10530](#) i [10532/17](#) i per posicionar-se respecte les esmenes presentades per la resta de grups parlamentaris té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bé, començaré amb una bona notícia, a veure si així aconsegueixo el suport a altres esmenes, anunciant la retirada d'una esmena, que és la 10488. No va obtenir el suport de cap altre grup, 10488, i bé, arrosseguem moltes esmenes i crec que més val anar deixant llast.

D'aquesta manera, per tant, de les 9 esmenes que ha citat el president, en quedarien vives 4. Jo les agrupo en dos grans grups, unes que serien les quatre esmenes de caràcter més tècnic i que pens que fins ara potser no s'han acceptat en algun cas, doncs perquè també és normal d'alguna manera que el Govern consideri que la redacció que li ha donat és més oportuna, però que algunes d'elles doncs van tenir el suport de diversos grups en comissió, m'agradaria tornar-les explicar bé i si poden servir per millorar el text, perfecte i sinó, doncs pel caràcter que tenen, tampoc no passarà res.

I després queden quatre esmenes més substancials, de més contingut, que van dirigides a la protecció del sòl rústic i del medi ambient, en general. I bé, bàsicament són les esmenes que més han monopolitzat la meua actuació en tota la tramitació

d'aquesta llei, perquè considero que seria molt important, almenys en alguns aspectes, poder-les incorporar al projecte.

De les tècniques, jo he donat gairebé a tots els grups primer totes les propostes de transacció, les transaccions proposades, que concretament són quatre, i a mesura que les vagi comentant citaré quines són aquestes transaccions. I després, també, als grups que van donar suport en comissió he passat també un full amb els arguments sobre aquestes esmenes més tècniques. De manera que tampoc no m'hi allargaré molt.

Bàsicament aquestes esmenes tècniques són la 10474, que fa referència a què no sigui necessari en els informes de detall incloure una memòria de viabilitat econòmica i un informe de sostenibilitat econòmica, per una raó molt senzilla, i és que els estudis de detall no poden alterar l'aprofitament, per tant, si no poden alterar l'aprofitament a mi em sembla que és excessiu preveure la possibilitat que es pugui demanar una memòria de viabilitat econòmica, o un informe de sostenibilitat econòmica, perquè això pot portar que s'acabin demanant per defecte, i és una d'aquelles mesures més que, per prudència, el legislador posa a la llei, i que el que fa és introduir un nou requeriment que pot implicar una despesa innecessària.

La segona és la 10477 a l'article 50, sobre el deure de confidencialitat que consider que tots els intervinents en el planejament han de tenir. Això, per a la meua sorpresa, cap grup, ni de dretes ni d'esquerreres, no hi ha donat suport. Crec que no hem de confondre la transparència, és a dir, els instruments de planejament han de ser transparents, han d'estar a l'abast de tothom, però crec que no hem de ser ingenus perquè el planejament no és neutre, econòmicament, encara que en el preàmbul de la llei es vulgui fer creure que sí; el planejament mai no és neutre econòmicament, malauradament crec que hi ha hagut molts casos en què la vulneració d'aquest deure de confidencialitat ha donat molts problemes, i crec que no està de més afegir a la llei que tots els intervinents en els processos de redacció del planejament estan subjectes al deure de confidencialitat. És un supòsit de fet que està previst en el Codi Penal; no sé per què no l'hauríem de posar aquí per donar el missatge clar que els equips redactors, els funcionaris i els responsables polítics han de mantenir reserves sobre tot aquest procés d'elaboració, evidentment sense perjudici, i insisteixo, que això no té res a veure amb la transparència que hi ha d'haver en els instruments un cop aprovats.

La tercera, la 10482, fa referència a un tema de les juntes de compensació, que crec que han de poder actuar també per via civil; no m'hi allargaré, ho tenen per escrit.

I finalment, a l'article 37, un tema en què també he fet molt d'èmfasi, és l'article que fa referència a les reserves per construir habitatges de protecció pública. La llei intenta incloure un criteri, crec que la llei no seria el lloc per dir quin criteri han de complir les famílies beneficiàries; sí el criteri del percentatge que hi ha d'haver, però no quin criteri han de tenir les famílies beneficiàries, això pel simple motiu que això canvia molt, perquè pot canviar molt el preu del sòl o el preu de l'habitatge, i poden canviar molt les rendes mitjanes de la població. A més a més resulta que tal com està escrit sembla que s'entengui què vol dir, però no queda en absolut clar, perquè diu que en els plans hauran d'aplicar el criteri de

determinació del dret a l'obtenció de l'habitatge per a aquelles famílies que no puguin disposar de més d'un terç de la seva renda familiar en el moment de l'obtenció d'aquest; no puguin disposar de més d'un terç, s'entén que deu ser per adquirir l'habitatge, però tampoc no queda clar. Jo per tant, com que crec que és un defecte que té aquesta llei i que aquest article no queda clar, vaig proposar eliminar-lo i després he proposat, com a mesura de transacció, substituir-lo pel criteri que resulti dels informes emesos per la conselleria del Govern competent en matèria d'habitatge.

I fins aquí les esmenes tècniques. Pel que fa a les esmenes de contingut més polític, en tenia dues a l'article 26, que hi ha fet referència el Sr. Melià, que fa referència als nuclis rurals. Nosaltres aquí mantenim dues esmenes; començaré per la segona, que és la 10498, que tal vegada és la que té un abast més ampli. Clar, la llei, tal com està redactada ara, obre la porta perquè els plans generals puguin identificar i delimitar nous nuclis rurals. Nosaltres creiem que això és un error i que cal deixar clar que no podem... hem d'evitar donar el missatge de les amnisties, que a cada llei tot allò que s'ha fet malament des de la llei anterior rebrà alguna mena de cobertura; aleshores nosaltres creiem que cal ser molt taxatius en aquest tema, fins i tot per un tema de credibilitat de la nostra pròpia política, i per tant s'ha de donar un missatge molt clar que no hi ha amnisties i que el que s'ha construït il·legalment està condemnat a una situació que és fora d'ordenació. Moltes vegades correm el risc de pensar que, bé, escolta, però és que fora d'ordenació també van fent; sí, però, escolti, fora d'ordenació vol dir que no es pot ampliar, vol dir que no es pot rehabilitar, i sobretot vol dir que el valor d'aquella construcció il·legal és manté molt per sota del que seria un preu de mercat d'un habitatge legal, i nosaltres creiem que, a això, no hi podem renunciar de cap de les maneres.

L'esmena 10484 també fa referència a l'article 26. És una esmena que mantinc en els termes que vostès tenen, però també els he de dir que si a la votació d'esmena 10498 sortís aprovada em semblaria bé retirar la 10484, perquè ja els dic que allò important és el que els he dit, que quedi clar que els plans generals no poden identificar i delimitar nous nuclis rurals.

I per tant me'n queden dues, d'esmenes, també en la línia de defensar el sòl rústic, o la protecció del sòl rústic i el medi ambient. La 10530 està dirigida a la disposició addicional catorzena, que aquesta disposició addicional catorzena modifica la Llei del sòl rústic per establir que els habitatges en rústic legals però que ara ja no compleixen el criteri de parcel·la mínima no podran ser objecte d'actuacions d'ampliació, la qual cosa em sembla absolutament lògica, però nosaltres proposam que aquesta limitació s'ampliï també als que hagin quedat en situació d'inadequació, perquè consider que no té sentit deixar ampliar habitatges que estan en situació d'inadequació; és contradictori amb el planejament i consideram que tots aquests règims transitoris, retrotreure'ns als drets edificatoris que tenien en el moment en què es va construir allò no té sentit, és a dir, tenim un pla nou, amb el pla nou hi ha construccions que han quedat fora, en situació d'inadequació; evidentment tenen dret a conservar el que es va construir en el seu moment de forma legal, però no té sentit que es deixin ampliar construccions que han quedat fora del planejament o inadequades al planejament.

I per acabar, l'esmena 10532, dirigida a la disposició transitòria quarta, és la disposició que fa referència a tots els procediments per dotar de sanejament aquelles urbanitzacions que no en tenen que, com saben vostès, ho vam incorporar inicialment a la Llei d'impacte ambiental i ara ho hem passat a aquesta llei d'urbanisme, que sens dubte és el lloc adequat. Aquí tenim el problema que és que hi ha molts ajuntaments que s'han posat a treballar en la línia que es va demanar, per tant de fer projectes per dotar de sanejament totes aquestes urbanitzacions, però ja ens avisen alguns ajuntaments que tenen por que un cop estigui fet aquest projecte no es pugui dur a terme per la negativa dels propietaris a assumir les despeses que pertocquen per fer aquesta dotació de sanejament, la qual cosa podria fer que aquesta política, que en el seu moment doncs crec que va ser fonamental per acabar amb les moratòries reiterades, també acabés essent frustrada, d'alguna manera, igual que -hi ha fet referència el Sr. Melià; jo no ho he fet, però, bé- igual que passa amb el tema dels plans especials que s'havien d'haver fet dels nuclis rurals, que els posaré un exemple: a Menorca, de vint i tants nuclis rurals que tenim, en catorze anys només s'ha fet un pla especial. Doncs aquí estem en el mateix, correm el risc que es facin els projectes, que s'aprovin els projectes, i que a l'hora de licitar-los i d'executar-los no es pugui fer per la negativa de la propietat a col·laborar en aquestes despeses. Nosaltres el que proposem és dotar d'un instrument els ajuntaments, que consisteix a avisar que les edificacions que formin part d'aquest nucli en què no s'hagi pogut implantar aquesta xarxa de sanejament quedaran també fora d'ordenació, la qual cosa d'una banda pot semblar dràstica, però d'una altra manera em sembla que és també una manera de donar un missatge contundent, que els propietaris entenguin que si no s'adapten a les diferents previsions del planejament doncs evidentment aquestes edificacions poden quedar fora d'ordenació, poden perdre valor, i per tant és una manera de donar un instrument als ajuntaments perquè aquests projectes es puguin dur a terme.

I pel que fa a la posició respecte de les esmenes dels altres grups, ja que se m'ha acabat el temps, ho faré en la meua segona intervenció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, la RGE núm. 10500/17, de la RGE núm. 10502 a la 10518/17, i de la RGE núm. 10520 a la 10527/17, i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades pels altres grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. En el debat de totalitat, on Ciutadans es va abstenir, ja vàrem insistir en una cosa que ens pareixia essencial en relació amb aquesta llei, i era que l'objectiu manifestat a l'exposició de motius, fer d'aquesta llei bàsica una llei perdurable -cit textualment- pogués complir-se; en cas contrari, vàrem afirmar en aquell moment, així que canviàs el color de la majoria governamental la flamant llei d'urbanisme de les Illes Balears acabaria essent carn d'arxiu. Idò bé, ha passat el període de tràmit parlamentari i tot indica que aquest objectiu

no s'aconseguirà a pesar d'algunes modificacions que s'hagin pogut produir en el text; basta veure la quantitat d'esmenes que avui segueixen vives.

Ciutadans no ha participat a la ponència, hi ha participat una altra persona del nostre grup, i no pot, per tant, aventurar amb coneixement de causa el perquè d'aquest fracàs o d'aquest fracàs aparent. No pot aventurar si aquest fracàs s'ha d'atribuir a la falta de voluntat d'arribar a un acord o si resulta que a pesar d'aquesta voluntat el consens no ha estat possible.

Sigui com sigui el destí d'aquesta llei, i tant de bo m'equivoqui en el pronòstic, no diferirà gaire del que ha tengut la pràcticament derogada ja llei d'ordenació i ús del sòl, aprovada fa poc més de tres anys i mig. Serem, una vegada més, davant una oportunitat perduda.

Passem ja a les nostres esmenes, n'hi havia 26 i no se n'ha aprovada cap ni en ponència ni en comissió. Per tant, segueixen totes vives.

Jo en destacaria un primer bloc relacionat amb l'esperit intervencionista de determinats articles d'aquesta llei. Així, al text de la llei hi apareix més d'un pic l'expressió "intervenir", "intervenir en el mercat del sòl", dic "intervenir" i no "regular"; aquest primer bloc d'esmenes de Ciutadans té com a objectiu evitar aquest ús reiterat del concepte d'intervenció i substituir-lo pel de regulació. Regular, supòs que en això tots hi estarem d'acord, és necessari, entre altres raons perquè la mala praxis a l'àmbit urbanístic ha estat, entre altres coses, un dels factors que han afavorit l'extensió de la corrupció en aquesta terra i no tan sols en aquesta terra, sinó també a altres terres d'Espanya.

Hi ha després un altre grup d'esmenes que aspiren a eliminar del text de la llei conceptes que al nostre entendre no hi tenen res a veure, o poc a veure; no diem que no puguin ser-hi a aquest text, però com que també podrien figurar a qualsevol altre text consideram que hi sobren, em referesc, per exemple, a la llarga llista de requeriments detallats al tercer paràgraf de l'article 2.1, a què s'ha de subjectar l'exercici de les competències urbanístiques entre els quals hi ha, i cit textualment: "la igualtat d'oportunitats i el tracte de dones i homes als nous usos dels temps, la identitat", etc. Francament, trobam que això no té res a veure amb aquesta llei o si és així té a veure amb qualsevol llei. Per tant, no hi veiem el sentit.

També tenim una esmena que té com a finalitat no comprometre... l'esmena 10504, que té com a finalitat no comprometre del tot la possibilitat d'actuacions urbanístiques futures. També en això ens sembla que determinats aspectes són de vegades massa taxatius ignorant quines poden ser unes determinades... una situació que al futur es pugui donar.

I encara una altra que afecta els drets de temppteig i retracte. Aquests drets tal com estan plantejats al text contenen una prerrogativa que afecta els drets i les llibertats dels ciutadans. És per això que nosaltres a la nostra esmena el que fem és limitar-ne l'abast i fixar, doncs, quin ha de ser.

I encara citaré una altra esmena que té com a objectiu substituir una expressió, aquesta és d'ordre més filològic, però ens sembla també que pot ser important, "massiva i

continuada”, que creiem massa imprecisa per l’expressió “reiterada” que, com a mínim, ens sembla que és més bona de calcular.

Podria citar encara alguna esmena més de característiques semblants, però no crec que sigui necessari, atès també el temps, que ja se m’ha acabat, i la intenció d’aquesta exposició.

Respecte a les esmenes dels altres grups, és francament complex explicar-les i per tant, llevat que algú m’ho demani de manera específica ho farem després, ho manifestarem després a l’hora de votar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, de la RGE núm. 10550/17 a la 10559/17, la RGE núm. 10561/17, de la RGE núm. 10563/17 a la 10566/17, de la RGE núm. 10568/17 a la 10579/17, de la RGE núm. 10581/17 a la 10620/17, les RGE núm. 10623, 10624 i 10625/17 i la RGE núm. 10627, 10628 i 10629/17 i per posicionar-se respecte a les esmenes presentades per la resta de grups parlamentaris té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats, avui aprovaran, malgrat l’aparent novetat que es pretén desprendre del seu títol, el que no és més que una mala reforma de la LOUS, perquè la Llei d’urbanisme de les Illes Balears no deixa de ser la LOUS en gran part del seu articulat, però desdibuixada i alterada fins a convertir-la en una altra cosa.

Des d’un punt de vista tècnic, probablement modificant uns pocs articles s’hagués pogut millorar la LOUS en aquells aspectes que la seva aplicació pràctica ha pogut revelar que eren millorables, però des d’un punt de vista estrictament polític havien de fer La llei d’urbanisme perquè no quedàs cap rastre d’una llei urbanística feta pel Partit Popular, aquesta és l’única raó de ser de la Llei d’urbanisme, una llei pitjor que deixarà molts de problemes sense solució.

I en aquest procés hi perden tots, des dels ciutadans fins als operadors jurídics que l’hauran d’aplicar, i vull repetir des d’aquí, perquè en quedi constància, que aquesta nova llei crearà més problemes que en solucionarà, complicarà més les coses que les agilitzarà i que, lluny de l’eficàcia i la... l’eficiència i l’eficàcia que hauria de presidir qualsevol actuació administrativa tornarem fer de l’urbanisme una matèria enrevessada.

Perquè consideram que la LOUS és una bona llei es mantenen tot un paquet d’esmenes que cerquen recuperar una regulació que consideram tècnicament més acurada, com ara les que tenen a veure amb el règim del sòl, on volem insistir en l’error que suposa incloure entre els serveis urbanístics bàsics l’enllumenament públic o rebaixar els requeriments de la LOUS quan aquesta exigeix xarxa de sanejament, i ara només exigirà xarxa de sanejament d’aigües residuals, que no inclou per tant les pluvials. No sembla raonable exigir tant a uns

serveis i tan poc a uns altres serveis bàsics. Com tampoc no estam d’acord amb la regulació fragmentada del sòl rústic.

La LUIB incorpora determinats aspectes del règim aplicable al sòl rústic fins ara definits a la Llei de sòl rústic, en deroga d’altres i manté la vigència de la resta de determinacions de la Llei de sòl rústic amb la qual cosa es produeix una indesitjable ruptura del que fins ara era un cos normatiu únic que a més a més no plantejava problemes pràctics en la seva aplicació. Aquest és el motiu que justifica les nostres esmenes de supressió de tots els articles que tenen per objecte regular aquest tipus de sòl dins de la Llei d’urbanisme sense que aquesta norma escometi una regulació integral d’aquell, per coherència i per la convicció que la dispersió normativa mai no contribueix a la seguretat jurídica.

De la Llei d’urbanisme resulta també criticable la ceguesa de no voler veure determinades realitats. En aquest sentit la LOUS va ser la primera llei urbanística i va voler fer taula rasa de situacions que s’han perpetuat en el temps, il·legalitats que la inactivitat de l’administració ha amnariat deixant prescriure les infraccions i tota possibilitat de revertir els processos. Podia ser criticable fins on arribava, però mai ningú no va plantejar altra alternativa que no fos mantenir els problemes davall l’estora sense solucionar-los, el mateix que fa ara la Llei d’urbanisme.

Però no només es tractava de regularitzar de forma ordenada allò irregular o fora d’ordenació, també es reconeixia l’entitat urbana dels assentaments en sòl rústic perquè no té sentit que a poblets i urbanitzacions les denominem nucli rural i diguem que són sòl rústic quan són sòls que, els agradi o no, es troben en situació bàsica de sòl urbanitzat. Per això a la LOUS es parlava dels assentaments a medi rural mentre que l’alternativa de la Llei d’urbanisme és negar l’evidència o amagar el problema davall l’estora, deixant oberta tota una problemàtica pràctica que serà font segura de conflictes.

Fins i tot la nova regulació mescla els nuclis rurals amb les urbanitzacions il·legals en un intent de fer una mini amnistia sense que es vegi massa, la qual cosa no fa més que fomentar la inseguretat jurídica i l’arbitrarietat.

A la LOUS també es volia acabar amb els creixements en urbà, un frau de llei consentit durant dècades, i per això es limitava a la classificació per consolidació de l’edificació i es regulava a la disposició addicional sisena per una sola vegada. Aquesta disposició addicional sisena de la LOUS va quedar suspesa per mor del Decret llei 1/2016, de 12 de gener, en una decisió inaudita que deixà sense efecte bona part de la normativa aplicada a la legislatura passada fins que aquest govern aclarís què feia amb ella, però que no suposava la seva derogació.

Aquesta decisió ha fet que sòls afectats per la Llei 4/2008 que reunien els requisits d’aquesta disposició addicional i que, per tant, eren sòls que estaven totalment transformats per la urbanització perquè comptaven dins el seu àmbit amb la totalitat dels serveis urbanístics que exigia el planejament sobre la base del qual es varen executar, o be tenien els bàsics plenament funcionals o bé algun d’ells, però tenien la seva ordenació consolidada, han hagut de ser considerats com a sòl

rústic protegit, a més com ANEI. Això s'ha traduït en les quatre darreres sentències que ha dictat el Tribunal Superior de Justícia i que sumen indemnitzacions a càrrec de la comunitat autònoma que pugen més de 139 milions d'euros, als quals haurem d'afegir els interessos meritats des de l'any 2009. Una fortuna que contradiu el seu leimotiv de que protegir no té preu.

El més sorprenent és que després d'haver rebutjat la nostra esmena que postula la recuperació d'aquesta disposició addicional, i que mantenim, s'hagi aprovat l'esmena presentada per PSIB i MÉS que permet la seva aplicació als procediments relatius a revisions de plans que es trobin en tramitació a l'entrada en vigor d'aquesta llei i hagin superat el tràmit d'aprovació inicial, però només en l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa. I ara ja sabem que ho fan per salvar el Pla general d'Eivissa que es troba en revisió i aplica aquesta disposició addicional i que, de no permetre-ho, seria impossible aprovar el pla.

La pregunta és, què passa amb els altres municipis que estan igual que Vila o és que el contingut d'aquesta disposició addicional és bo quan a vostès els interessa i nefast als altres casos? No se'n diu d'això fer urbanisme a la carta?

Nosaltres continuem pensant que aquesta regulació és vàlida i dona resposta a realitats existents i per això, a més de mantenir l'esmena RGE núm. 10581/17, proposam una esmena, ara, aquí, a aquesta nova disposició transitòria 14bis que elimini la referència a l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa i es faci extensiva a tots els municipis que es trobin en la mateixa situació que Vila, és a dir, que tinguin el seu pla en tramitació havent superat ja la fase d'aprovació inicial.

El segon bloc d'esmenes que es mantenen vives tenen a veure amb un dels aspectes més criticables de la Llei d'urbanisme i van dirigides a suprimir la innovadora regulació que introdueix en matèria de planejament, la idea d'un doble pla. Només des de la ignorància es pot defensar, com fan vostès de forma vehement, que un model, les bondats del qual encara no estan contrastades, basat en un doble pla, contribuirà a simplificar i a agilitar les tramitacions i permetrà acabar amb l'endèmic problema que tenim ara, perquè el sentit comú més elemental ens du a concloure que resultarà poc àgil haver de tramitar dos plans en lloc d'un, cada un amb els seus tràmits, les seves avaluacions ambientals i els seus requeriments sectorials, que en la majoria dels casos són la causa real dels endarreriments i que ara tampoc no es podran obviar. Sense oblidar que aquests dos plans, la tramitació dels quals ha de córrer paral·lela, no sempre arribaran a bon port de forma simultània, més quan tractant-se de municipis amb més de 10.000 habitants no serà el mateix òrgan el competent per aprovar definitivament l'instrument, amb la qual cosa podem tenir un ajuntament que, havent estat diligent pugui tenir el seu pla d'ordenació detallada a punt de ser aprovat definitivament, però que no el podrà aprovar perquè el seu pla general es troba al Consell Insular o ha de tornar a començar per mor de les deficiències o prescripcions que aquest hagi pogut posar al pla general.

En definitiva, no hi ha a la Llei d'urbanisme cap aportació en matèria de planejament per solucionar el problema de la

manca d'adaptació i actualització dels plans municipals, al contrari, per complicar-ho més afegeixen noves figures del tot innecessàries, raó per la qual considerem que és imprescindible acabar amb aquesta escissió que contempla la nova llei.

Tampoc no compartim que la disciplina urbanística sigui competència dels consells insulars quan es tracta de sòl rústic protegit perquè aquesta és una competència clarament municipal i només des d'una visió paternalista i de desconfiança cap als municipis es justifica la regulació que ara fa la Llei d'urbanisme, per això mantenim les esmenes que postulen la supressió d'aquesta atribució competencial.

I tampoc no compartim aquesta tècnica legislativa que consisteix que quan no se sap què fer o com regular una determinada matèria s'opta bé per suspendre l'eficàcia de la regulació existent o bé per prohibir. Ja ens hem referit al primer cas en parlar de la disposició addicional sisena de la LOUS, aplicable o no segons els seus interessos, i exemple del segon és la modificació que fan al punt segon de la disposició transitòria segona de la Llei de sòl rústic per prohibir les ampliacions en sòl rústic en habitatges ja existents implantats legalment, d'acord amb el planejament urbanístic que era d'aplicació en el moment d'atorgar-se la llicència i que ara no s'ajusten a determinacions sobre el paràmetre de parcel·la mínima. Si el que volien era no permetre abusos podrien haver fixat límits permetent, per exemple, petites ampliacions destinades a modernitzar l'habitatge o a millorar les condicions d'habitabilitat, però no, han optat directament per prohibir-les obviant que es tracta d'habitatges legalment implantats.

Per totes aquestes raons mantenim les esmenes que resten vives, que són gairebé totes les presentades durant la tramitació de la llei. Únicament se'ns n'han acceptat dues, bàsicament perquè detectaven errors evidents de la llei que hagués fet molt mal d'explicar que no s'aproveïssin, i una transacció amb relació a l'esmena presentada a l'article que regula la Comissió de Valoracions.

Espereu que la sort d'aquestes esmenes sigui diferent en aquest plenari, encara que vista la seva habitual convicció que el que fan vostès sempre està bé i el que pensen els altres o no té sentit o cerca una perversa finalitat, és de preveure quin serà també avui el seu discurs que acabarà amb una nova llei a la balear, és a dir, una mala llei que no en quedarà d'altra que modificar-la en un futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, la RGE núm. 10633, 10634 i 10635/17, i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per la resta de grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president, bon dia a tothom, diputats, diputades i públic assistent. Bé, el nostre cas, atès que tenim un temps d'intervenció prou escàs, em centraré directament en les tres esmenes que queden vives a dia d'avui per part de Formentera i que nosaltres ja els avanç que proposarem d'integrar o, com a mínim, l'esperit de totes tres proposarem integrar-ho en una única redacció, en un únic punt que s'integraria en la disposició addicional sisena, que tracta de règim específic de l'illa de Formentera pel que fa a matèria urbanística i d'ordenació del territori.

En aquest cas nosaltres, com els he dit, tenim tres esmenes, la 10633, que tracta d'aquest règim específic de l'illa de Formentera i que amb la fórmula que es va redactar inicialment en el projecte de llei, al nostre humil entendre, tenia algunes mancances o algunes qüestions que pensàvem, i pensam, que són susceptibles de millora a dia d'avui, i que són absolutament importants sobretot per una qüestió, perquè, pel fet de tenir aquesta doble circumstància de Consell Insular i a la vegada ajuntament i que, per tant, tots sabem que tant els ajuntaments com els consells tenen competències diferents en matèria d'urbanisme, és important que quedi ben reflectit què pot fer el Consell Insular de Formentera i què no pot fer i sobretot evitar duplicitats i evitar distorsions a l'hora d'interpretar les normes que tenim, i de facilitar el fet que també quan s'interposen contenciosos al Consell Insular de Formentera per matèria urbanística sigui més fàcil i més aclaridor la interpretació per part dels juristes de quina és la doble figura del nostre consell a l'hora d'aplicar aquesta normativa. Per tant, aquesta és la intenció.

Per això, aquesta esmena, llavors els llegirem com proposam que quedi transaccionada i esperam que tendrem el suport de tots els grups, com a mínim, per admetre a tràmit aquesta transacció, que tots tenen ja a dia d'avui, des de fa dies, i si s'escau també per votar-ne a favor.

L'esmena 10634, que és l'altra que ens queda viva, tenia per objecte demanar directament la supressió de la disposició addicional catorzena, perquè també interpretàvem que el règim que ha d'aplicar en sòl rústic a aquelles edificacions que en el seu dia tot i no tenir ara la parcel·la mínima de sòl rústic sí que la tenien en el seu moment sí que es varen construir legalment. Per tant, fem una interpretació, en aquest cas, semblant als arguments que ha donat la Sra. Antònia Perelló, en el fet que pensam que d'alguna manera sí que se'ls hauria de permetre algun tipus d'actuació. De fet el PTI de Formentera, l'actual PTI, és el PTI de Balears que preveu l'aplicació més restrictiva de les actuacions que es poden dur a terme en aquests casos, però en tot cas no els hem tancat la porta completament perquè pensam que si es varen fer legalment en el seu moment i que en la grandíssima majoria dels casos són habitatges o edificacions de petites dimensions i que poden tenir necessitats de creixement molt puntuals i molts limitats, entenem que s'ha de poder continuar fent perquè ja el PTI de Formentera preveu d'una manera molt clara amb quines limitacions es pot fer, i pensam que s'ajusten d'una manera també molt clara a les necessitats de la nostra illa i al model territorial de la nostra illa.

Després l'esmena 10635, que té per objecte com regular els nuclis rurals existents en el moment de l'aprovació d'aquesta llei que debatem ara mateix, nosaltres enteníem que en el cas dels nuclis rurals -i és veritat que en el moment en què vàrem presentar l'esmena ho fèiem extensiu a tots els nuclis rurals existents a les Illes en aquest moment- havien de regir-se per la normativa que els era d'aplicació en aquell moment, però també és cert que així com hem anat treballant aquesta llei en ponència i així com hem anat avançant i entenent més bé quines serien les connotacions d'aquesta aplicació, vàrem entendre que probablement, o de fet, no és el millor que ens pot passar per als nuclis rurals. Ara bé, sí que, tot i que estam d'acord amb la transacció que proposava el Sr. Castells, de MÉS per Menorca, de congelar el fet que puguin crear-se nous nuclis rurals a les Illes Balears, hi estam d'acord, pensam que en el cas de la nostra illa i a causa de les dimensions petites que té i a les característiques particulars que té la nostra illa, hem de permetre que l'únic nucli rural existent a l'illa de Formentera pugui mantenir-se amb la normativa que li és d'aplicació actualment perquè, de no fer-ho, tendríem connotacions molt greus en l'aplicació de la Llei de costes quan, en el cas de la nostra illa, es tracta del segon nucli turístic pel que fa a nombre de places de Formentera, i entenem que el fet d'aprovar la transacció que ara els llegirem en cap cas no compromet l'evolució urbanística que ha de tenir el conjunt de les Illes, ni permet nous creixements, ni permet consolidar situacions irregulars, ni permet tampoc creixements que no estiguin ja previstos al nostre pla.

Vostès tenen la redacció d'aquesta transacció, també els senyors lletrats la tenen, i bàsicament el que hem fet aquí només són dues coses, i acab: d'una banda, aclarir, i això és importantíssim, aclarir qui és el competent en cada moment a l'illa de Formentera per aprovar cada tipus de pla, i per això deim que en tot moment s'interpretarà que el pla territorial de l'illa de Formentera és el pla que conté no només el pla territorial sinó també les normes subsidiàries, en tant que ajuntament i consell a la vegada; que l'informe que ha d'emetre la Comissió de coordinació de política territorial conforme a aquesta citada llei d'ordenació del territori haurà de tenir en compte totes les especificitats de la nostra illa; així mateix demanam que la tramitació dels instruments de planejament urbanístic sigui aprovada inicialment per la Comissió de Govern però, en tot cas, l'aprovació definitiva sí que ha de ser aprovada pel Ple del Consell Insular de Formentera; i així mateix feim referència, ja al final, a aquestes dues circumstàncies que estan incloses a les esmenes que retirem, que són la 10634 i la 10635, sempre que vostès admetin a tràmit la transacció que els proposam i que per tant permetria integrar aquestes singularitats de l'illa de Formentera en una única disposició addicional i que segur que serviran per millorar la situació actual de la nostra illa a l'hora de fer interpretacions sobre la normativa urbanística. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, de la RGE núm. [10653](#) a la [10662](#), i [10664/17](#), i per posicionar-se respecte de les esmenes presentades per la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Des de Podem entenem que aquesta llei d'urbanisme ha estat un nou gran esforç dels partits que donam suport als acords pel canvi i que evidentment té la clara intenció d'aturar l'urbanisme a la carta, principalment de les lleis Delgado i Company, i amb aquesta llei hem arribat a consensos bàsics per fer una llei més coherent i que simplifiqui en principi totes les excepcions, i entenem aquests consensos com un indicatiu de canvi que aquestes illes necessiten per replantejar el nostre futur des del punt de vista territorial.

Ho hem dit ja en diferents ocasions a la comissió, a la presa en consideració d'aquesta llei, que venim de la indisciplina, venim de la impunitat generalitzada, venim del camp qui pugui, venim de molts d'anys, fins i tot dècades, sense unes lleis d'urbanisme clares. Sabem que al camp hi ha molts de camins que els pagesos coneixen bé, que saben on arriben, i podríem considerar que a l'urbanisme passa més o manco el mateix: hi ha uns promotors, hi ha uns operadors de construcció que coneixen molt bé les dreceres i on arriben determinats camins jurídics per poder botar-se les lleis. Per tant entenem aquesta llei com a valenta, per una banda, que planta cara a la indisciplina urbanística evitant determinades escapatòries, i evitant que a partir d'ara les construccions al camp que puguin o vulguin escapar de les regles del planejament urbanístic quedin impunes. Per a aquells que perceben el territori a vista d'ocell, o diríem més com a jugadors de Monopoly, els hauríem de dir i hauríem de ser encara més valents, Sr. Pons, en aquest sentit, que s'ha acabat la partida.

La llei entenem que recupera una visió del conjunt de l'urbanisme, i vostè ho va dir en la seva intervenció a la presa de consideració, i entenem que ha de ser així, i vostè deia que sense visió de conjunt l'únic que feim és afavorir interessos particulars, perquè és cert que hem de mantenir un equilibri entre el creixement econòmic i la protecció del territori, i a més aquesta llei incorpora una qüestió que per a nosaltres també era fonamental, que era la cohesió social, aquesta idea -també ho deia vostè- que el sòl vacant urbà i urbanitzable és suficient, i entenem que ha de ser així. Per tant no ho hauríem de desprotegir encara més. I ens agrada -ho dèiem- la perspectiva social que incorpora aquesta llei; tots sabem el parc mínim, exigü, d'habitatges que tenim i que estam obligats a incrementar, i per tant una de les grans victòries, crec jo, d'aquesta llei és que hi havia aquesta reserva d'almanco el 30% del sòl perquè se'n pugui disposar amb qualche tipus de protecció pública.

Sí que entenem també, i amb aquesta imitació que feim dels procediments de la llei valenciana també d'habitatge, que aquest llei també facilita, escurça -esperem que escurci- la tramitació administrativa. Sr. Melià, hem de ser més confiats, i sé que a l'àmbit d'urbanisme és complicat, però no podem caure en la idea que com que això no s'ha fet mai no serà millor que el que hi havia. Entenem que s'han de fer passes per valorar, i tot el que s'ha millorat en altres comunitats aquí també ho hem de copiar i intentar que pugui ser més eficient, i per tant no aprovarem aquestes esmenes que vostès mantenen en aquesta direcció.

Sí que hi ha una qüestió important per a nosaltres també amb aquests dos procediments diferenciats, el sancionador i el de la restitució de la legalitat, i de la realitat física alterada, que hem de destacar, i una altra de les conquestes també que hem inclòs en aquesta llei és que hem acabat amb la prescripció de les infraccions en rústic, que no prescrivui, que no prescrivui l'acció d'iniciar el procediment de restabliment. En aquest sentit plantejarem ara una altra transacció que els presentaré la seva redacció per acabar d'escometre aquesta idea. Els infractors urbanístics han de deixar d'estar protegits, a partir d'ara i per sempre. Qualsevol obra il·legal que facin en sòl rústic -ho dèiem- no ha de prescriure mai, és a dir, ha de quedar sempre exposada a una possible ordre de demolició d'aquestes obres que es varen fer sense autorització.

És un missatge entenem que contundent per als infractors i evidentment s'ho han de pensar dues vegades abans de fer passes en aquestes il·legalitats.

També m'ha assegurat una delimitació més clara en l'ús agrari i l'ús turístic i evidentment, en les esmenes que mantenim volem continuar restringint al màxim totes les excepcions que hi ha encara repartides a moltes lleis i decrets de turisme, llei agrària, etc.

De les esmenes vives comentaré simplement que ens agradaria concretar encara més la idea de com delimitar el sòl..., els falsos urbans, no?, aquests terrenys que no són urbans per les Directrius d'Ordenació Territorial, però bé, que es podrien arribar a considerar com a urbans. I entenem que, malgrat els avanços, es podrien haver fixat uns criteris encara més clars, no?, a través de criteris com el dels percentatges de viari executat, en els perímetres amb més o menys del 66% en sòl urbà consolidat, i volíem i preteníem ser estrictes. Crec que aquesta era la idea de la llei i encara crec que queden algunes ambigüitats en aquest sentit, i amb la nostra esmena... encara tenim temps de poder aprovar-la per concretar. No és tant una qüestió de delimitar la capacitat dels ajuntaments, sinó que els criteris dels ajuntaments siguin clars i que siguin marcats des d'aquest parlament.

Hem transaccionat algunes qüestions, algunes esmenes, parlàvem del restabliment anteriorment; parlàvem també de diverses disposicions addicionals que crec que és on realment hi ha el bessó de tota aquesta llei o de com es podria millorar. La famosa disposició addicional tercera de la Llei de lloguer turístic, no estam en contra de la modernització dels hotels -i crec que ho hem comentat en diferents ocasions-, però enteníem que no s'hauria d'excedir d'un 10% la possibilitat d'ampliació.

Quant a la disposició addicional tercera d'aquesta llei, nosaltres prohibiríem l'agregació de parcel·les confrontants a efectes que puguin augmentar l'edificabilitat i proposam una esmena d'addició a la disposició derogatòria única també per evitar -ho dèiem abans- principis generals d'exoneració de les condicions urbanístiques de les edificacions en les instal·lacions agràries i complementàries al nostre àmbit.

Quant a la disposicions transitòries que hem afegit, volíem que els ajuntaments disposassin de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta norma per dur a terme el tràmit

d'aprovació inicial perquè entenem que s'allarguen els terminis i entenem que s'han de complir aquests terminis i... per ser més estrictes el que preteníem és que no fos possible l'emissió de llicències passat aquest termini.

Tenim dues disposicions en les quals no ens hem trobat, una és la disposició transitòria onzena en què preteníem evidentment aclarir millor la qüestió dels falsos urbans, que els ajuntaments poguessin conservar la potestat d'alteració del planejament, però per confirmar una ordenació dels terrenys mantenint la condició de sòl urbà sense (...) consolidada i afegiem, no només com a sòl urbanitzable, sòl rústic, sinó també com a sòl urbà.

El darrer punt i crec que el que ha creat més polèmica, la disposició transitòria catorzena, ho hem dit en privat, ho hem dit en públic, que enteníem que no era coherent que una bona llei d'urbanisme com és aquesta, i que aprovarem, pugui quedar esqueixada per aquesta ombra de l'urbanisme a la carta i li tornam demanar, Sr. Pons, que retiri o bé voti en contra d'aquesta disposició transitòria...

(Rialles de l'intervinent i se sent una veu de fons inintel·ligible)

... el seu grup, crec que té capacitat per convèncer el Grup Socialista de retirar-la o bé de votar en contra i donar en tot cas més temps als grups per saber exactament què afecta, quins terrenys, quines parcel·les, -em diu que no, em diu que no i ho diu amb una cara que... no sé molt bé com. És greu, Sr. Pons, perquè sí que entenem que aquí hi ha un urbanisme a la carta que està intentant afavorir interessos particulars, interessos vinculats a determinats grups empresarials i entenem que no era la idea d'aquesta llei, que evidentment quedarà tacada en el cas que no retirin aquesta disposició transitòria.

Acab, Sr. President, amb una frase del meu admirat escriptor Chirbes, que ja comentava en la presa en consideració: Sr. Pons, *no hay riqueza inocente*.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. A continuació passam al torn d'intervencions a favor o en contra, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots, per a MÉS per Mallorca aquesta llei d'urbanisme que aprovarem avui és una bona llei en conjunt per diferents motius encadenats que els passaré a relatar.

Primer, perquè parteix d'una diagnosi que compartim i que considera que hi ha sòl vacant urbà i urbanitzable a les nostres illes, suficient, i que, en tot cas, més que requalificar, que és del que s'ha parlat sempre, pel que s'ha apostar fort és per reutilitzar sòl i per contenir gairebé una qüestió de supervivència en unes illes castigades històricament pels excessos.

Segon, és una bona llei perquè el projecte de llei comparteix una visió més que prudent pel que fa al creixement urbanístic pensant en l'interès general i l'interès general a les nostres illes amb un territori limitat, cosa que alguns sembla que en tot el que ha plogut no han entès, on fins i tot el sòl rústic se segueix pagant a preu de solar, vol dir evitar l'especulació.

Perquè evitar l'especulació, tercera qüestió, passa perquè la gent encara que no siguin promotors immobiliaris, participi del planejament i aquesta llei avança també en aquestes qüestions i en la informació pública pel que fa a l'urbanisme que històricament ha estat terreny, com vostès saben, de poca transparència. I passa perquè hi ha instruments de planejament que afinin i aprofitin l'experiència acumulada i això vol dir que parteixin de les necessitats reals de sòl a cada municipi i, per tant, que facilitin les coses.

I cregui'm que per molt que l'oposició ho hagi criticat i esmenat aquest doble nivell de planificació amb una planificació general i una planificació, uns plans detallats que contempla la llei té per objecte justament assegurar que es planifica, perquè pitjor del que estam ara és, sincerament, difícil, només en el cas de Mallorca, que és al que em puc referir, recordin que hi ha 7 municipis de 53 que han adaptat les seves normes al pla territorial.

Per tant, la realitat actual és difícil de superar i no crec, sincerament, que empitjori.

Quart, ens agrada aquesta llei perquè estam davant una llei que vol assegurar el compliment de la llei, tot i que pugui sonar redundant, i és que aquest és un dels principals problemes de l'urbanisme especialment en sòl rústic, però no únicament, i aquest problema és la disciplina urbanística o la indisciplina si volen i l'empenta que ha rebut als darrers temps aquesta qüestió a Mallorca de la mà de l'Agència de Disciplina que ha col·laborat activament en la redacció d'aquesta llei pren encara més força de la mà d'aquest text legal que davant aquesta qüestió vol resoldre aquesta eterna assignatura pendent.

Cinquè, perquè parlem de rústic, és una llei que no s'oblida del rústic que és on hi ha bona part dels conflictes territorials i les infraccions, especialment en el cas de Mallorca i d'Eivissa i això a la Llei d'ordenació i ús del sòl, a la LOUS, s'oblidava i aquesta llei no ho deixa passar, el rústic hi és ben present. Com hi són també les urbanitzacions sense desenvolupar en la disposició transitòria onzena encara que ara mateix he sentit una crítica de Podem a aquesta disposició, no?, que la consideren insuficient, pensem que històricament quan s'ha parlat d'urbanitzacions sense desenvolupar aquí totes les normes han anat a salvar aquestes urbanitzacions cercant els serveis o que hi hagués qualche servei per salvar aquella urbanització. Aquesta disposició per a nosaltres obr la porta al fet que els ajuntaments, evidentment, i dins el marc del seu planejament, quan una urbanització no estigui realment desenvolupada passi a ser considerada terreny sense urbanització consolidada i es pugui obrir la porta bé a considerar-ho urbanitzable bé fins i tot sòl rústic, per tant, a restituir una situació que respon senzillament a raons moltes vegades d'especulació.

Sisè, estam d'acord amb aquesta llei perquè deroga definitivament les previsions més desenvolupistes de la Llei del sòl i de la Llei agrària de l'anterior etapa, que eren lleis desreguladores justament en allò que s'ha de filar més prim a l'hora de regular per tot el que s'ha dit, i així donam de pas compliment a un dels compromisos contrets amb els acords pel canvi.

És una bona llei perquè en la seva redacció han participat tècnics, consells insulars, ajuntaments i col·lectius socials i econòmics diversos i això fa que sigui una llei que tot i el delicat i complex de la matèria tenguí moltes mirades i aportacions a sobre, i això sempre és bo tant des del punt de vista de l'estabilitat com des de la seguretat jurídica.

Vuitè, és una bona llei perquè ofereix garanties contra l'especulació en les actuacions urbanístiques, en condicions urbanístiques més estrictes pel que fa als canvis urbanístics i més controls sobre les plusvàlues amb l'objectiu d'evitar beneficis desproporcionats. Això ben segur repercutirà a mig termini, pensam, en les polítiques d'habitatge amb aquest increment del 10 fins al 30% en les reserves de sòl per a habitatge públic, que s'han de fer a les promocions immobiliàries, i a curt termini, si m'ho permeten, amb els marrons que moltes vegades s'han d'afrontar els ajuntaments que també rebran compensacions en forma d'equipaments o de zones verdes, que s'incrementa del 10 al 15%.

Finalment, és una bona llei perquè totes i tots han fet aportacions i de les nostres, de les de MÉS per Mallorca, n'esmentaré algunes de les que ens sentim particularment satisfetes. Primera, una, fruit d'una esmena conjunta, que assegura aquest increment de les reserves d'habitatges de protecció oficial fins al 30%, independentment de la grandària de la promoció immobiliària de què es tracti, que quedaven inicialment excepcionades en el text de llei.

La segona aportació que ha fet el nostre grup parlamentari és recuperar de qualque manera aquesta filosofia de les DOT, de les directrius d'ordenació del territori, quan les institucions, ho recordin, Govern i consell, competien per veure qui protegia més, i d'aquí aquell cas d'espionatge anomenat Bitel. Una filosofia que hem volgut recuperar no tant per l'espionatge sinó per desclassificar urbanitzables no desenvolupats, desclassificar aquelles taques urbanitzables que arrossegam des de les darreres dècades del segle passat i que es concreten, en el cas de Mallorca, en molts de casos en forma de polígons industrials sense desenvolupar o de sòl urbanitzable no programat. Només en el cas de Lluçmajor parlam de devers 200 hectàrees que quedarien desclassificades. Una filosofia que ens hagués agradat que hagués estat extensiva a altres illes, però que en tot cas ha recuperat aquesta llei amb la nova disposició addicional catorze *quinquies*.

I finalment, la tercera aportació de MÉS per Mallorca ha estat l'ampliació de l'objecte de la disposició derogatòria amb la incorporació de la disposició addicional setena de la Llei 7/2012, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, de la passada legislatura que sostenia, l'únic que sostenia eren interessos, aquest sí, amb noms i llinatges i taques de sòl rústic sense urbanitzar a zones de costa, com ses

Variades d'Eivissa, del Sr. Matutes que quedaran desclassificades gràcies a aquesta derogació.

Per tant, en conjunt, consideram, des del nostre grup parlamentari, que som davant d'una bona llei que aplaudim perquè, més enllà de polèmiques sobre aquesta, no recull el dret a urbanitzar ni el dret a especular, que no són drets humans, eh!, sabeu que a Balears i de mà del Partit Popular han inventat i ja ho hem sentit avui matí en declaracions de la Sra. Prohens i una mica més matisades per part de la Sra. Perelló, el dret humà a urbanitzar ens hem inventat. Això no són drets, són, per al nostre grup parlamentari, amenaces eternes sobre la nostra terra i sí el que hem de preservar és el dret que el territori s'ordini i se'n faci un ús correcte i d'acord amb les necessitats col·lectives i el sentit comú i comunitari i no d'aquesta especulació que només ha dut beneficis per a uns pocs i crisi per a la majoria, algunes molt recents per cert.

Alguns que avui tenen molt de poder, crec que ho ha volgut insinuar el Sr. Jarabo en la seva intervenció al final, i no poder estrictament en el terreny immobiliari, han acumulat moltes vegades aquest poder gràcies bé a l'especulació urbanística, bé als interessos urbanístics bé, a la comissió d'il·legalitats, a l'alegalitat o a normes fetes a la mida dels seus interessos, i aquesta llei evidentment no és una llei per a ells.

Avui pensam sincerament que avançam de la mà d'aquesta llei, però el dia que puguem parlar amb naturalitat de tomar edificacions a primera línia de costa que han estat construïdes de manera il·legal sense que ningú no reclami el fals i inexistent dret humà a urbanitzar serem definitivament una societat moderna.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. La Llei d'urbanisme va entrar en el Parlament sent una molt bona llei i sortirà del Parlament sent una llei encara millor, n'estic convençut. Hem acceptat esmenes i n'hem transaccionades d'altres i si queden moltes esmenes vives és sobretot perquè hi ha dos grans paquets d'esmenes del PP i d'El Pi que en realitat són una sola esmena, es tracta de creure o no creure en la necessitat d'un nou model de planejament, com proposa la llei. El PP i El Pi prefereixen seguir el sistema tradicional, que s'ha demostrat ineficient.

La llei cerca l'agilitat en les tramitacions, poder passar dels vuit anys de mitjana a tres, per això, divideix el sistema actual en dos documents, el Pla general que regularà els aspectes més estructurals i el Pla d'ordenació detallada amb les determinacions d'ordenació de caràcter més flexible. És una proposta valenta, ho ha dit el Sr. Jarabo, en tot cas, pitjor que ara no pot anar. Bona part de les esmenes vives són sobre aquesta qüestió, són moltes, però en realitat és una i hem pactat

i transigir tot, tots, gràcies a tots en ponència, ho deia el Sr. Melià.

La Llei d'urbanisme modifica més del 40% de la LOUS, per tant, segons la normativa s'havia de fer una llei nova. No és voluntat, sinó necessitat. Sempre ens oblidam de la ciutat construïda, on vivim, la llei aporta instruments de gestió per poder-hi operar. Es prioritza la reutilització de sòl urbà tot evitant al màxim l'ocupació de nou sòl amb mesures edificatòries, rehabilitació sobretot, afavorint la renovació, regeneració del teixit urbà, promovent actuacions de transformació urbanística, de reforma interior i de renovació urbanes i ajudant a posar solars vacants al mercat en cas d'haver-hi demanda. Tot les actuacions urbanístiques hauran d'estar supeditades a un control econòmic, memòries de viabilitat per a particulars, d'equilibri entre les exigències de dotacions municipals i la rendibilitat dels aprofitaments urbanístics, amb un informe de sostenibilitat econòmica per a les administracions com a garantia que una actuació determinada no llasta, no llastrará el futur de l'ajuntament.

Les plusvàlues generades per canvis de classificació, qualificació, rendibilitat d'usos que resultin superiors a un benefici raonable hauran de repercutir a l'administració, és a dir, lluita contra l'especulació amb instruments de control administratiu i econòmic dels processos amb mesures correctores que impedeixin plusvàlues exagerades. Molts dels drames urbanístics que vivim avui no haurien estat possibles amb aquesta llei.

La llei vol ajudar a fer front a la necessitat d'habitatges públics des de la planificació urbanística, s'ha de preservar com a mínim el 30% d'edificabilitat residencial a habitatges amb algun tipus de protecció pública, sobretot de lloguer. En el sòl urbanitzable i en el sòl urbà les operacions de transformació urbanística, de renovació urbana i de reforma interior i la localització de les zones de reserva d'habitatges a protecció pública han de garantir que no hi hagi segregació especial, fora barris de gent benestant i zones de pisos protegits, fora ghettos.

En els sòls urbanitzables i els urbans es podran augmentar la densitat d'habitatges de protecció amb registres públics de tot el patrimoni de sòl municipal els que els ajuntaments solen obtenir de les cessions d'aprofitament urbanístic per destinar-los a habitatges de protecció.

La llei aporta transparència, mecanismes de control per fer sortir al mercat el sòl urbà sense edificar i amb estudis de mobilitat per als grans centres comercials, que no tornem a trobar-nos amb els embussos que generen aquests grans centres per falta de previsió. Hem de combatre els processos especulatiu, els convenis de planejament urbanístic que tantes indemnitzacions han costat tendran estrictes mesures de control, prèvia aprovació dels consells, amb transparència, a exposició pública i quan hi hagi compensacions per a les cessions d'aprofitament urbanístics a l'ajuntament hi haurà d'haver una valoració pericial, llum i taquígrafs.

En sòl rústic hem d'acabar amb la reclassificació dels assentaments en el medi rural com a sòls urbans, o amb l'amnistia d'edificacions fora d'ordenació, amb processos controlats per resoldre problemes enquistats, com són els nuclis

urbans o falsos urbans, amb una nova regulació dels nuclis rurals, impedit qualsevol ampliació dels mateixos o de les seves edificacions. Sense amnisties, no en volem. Si el Sr. Castells ho vol més clar, nosaltres també ho volem més clar, per açò votarem a favor de la seva esmena.

I seguint en el sòl rústic, he de plantejar-los una transacció que pretén corregir un error important, del qual assumeix tota la responsabilitat, ens hem equivocat, com he explicat als portaveus en la tramitació, en voler resoldre els problemes en què es troben les protectores d'animals a l'hora de construir refugis. Els deman disculpes i els deman que permetin que es pugui votar la transacció, no els deman el vot, sinó simplement la possibilitat de votar, perquè l'error que hem comès perjudica de manera greu gent plena de bones intencions, solidària i esforçada, es mereixen una solució, que no acabin pagant ells un error imperdonable, que assumeix plenament. Així com deman indulgència, permetrem que totes les transaccions exposades pels altres grups també es puguin votar.

La disciplina urbanística ha de servir d'element dissuasiu, hem de millorar la seva planificació, gestió i control, acabant amb la lentitud en la tramitació. La llei promou una disciplina urbanística efectiva, el compliment de les sancions i restabliment de la legalitat quan s'ha vulnerat. No prescriurà l'obligació de restitució de l'estat natural del sòl en sòl rústic, no prescriurà mai, la llei serà una espasa de Damocles *sine die* per als infractors futurs. I també novetat per als funcionaris i càrrecs públics, que amb coneixement de causa i tenint la possibilitat d'impedir-ho, permetin la indisciplina urbanística. Per exemple, si deixen caducar expedients, o deixen de sancionar a posta, amb culpa. Hem de fer front al problema de la proximitat d'alcaldes i regidors a l'hora d'executar determinades sancions. Per açò els consells insulars i les agències i consorcis supramunicipals assumiran les competències de disciplina en els sòls especialment protegits, elevant les garanties de protecció i de compliment de la normativa. Es poden subrogar la competència municipal d'imposició de multes coercitives per execució de les ordres de demolició. Fer obres sense llicència no se sancionarà només segons el valor de l'obra executada, la sanció ha de tenir en compte l'ús, ha de ser progressiva, segons si fos admès, condicionat, o prohibit, multes coercitives mensuals, continuades, fins a 12, del 10% del valor de l'obra il·legal, fins a la demolició o restitució.

La llei no defuig dels problemes, ni fica el cap davall l'ala, davall cap ala. Per açò afronta drames urbanístics que no s'haurien d'haver produït mai, amb ajuntaments que fa molts d'anys com el de Sant Josep, que va donar llicències urbanístiques a hotels i apartaments en sòls urbanitzables. Un ajuntament que va ser incapaç d'aprovar ni abans, ni després de donar llicència, ni pla parcial, ni el projecte d'urbanització. Res, els plans es van executar sense haver-se aprovat abans. La zona té més del 90% d'edificat i tots els serveis urbans exigibles i molt més. Algú que conegui Platja de'n Bossa pot creure que pot ser sòl rústic? Que hi ha espai per fer un camp de golf, havent més del 90% executat i construït amb tots els serveis? El camp de golf queda fora del sector que es pot delimitar molt clarament i el sòl on està projectat no es pot convertir en urbà perquè no està edificat, ni en el 90 ni en el 10%. Per tant, cauteles màximes per part de la norma. La

incapacitat de l'ajuntament i del consell que va aprovar el PTI el 2005, va aconseguir que a conseqüència de les DOT, 1999, els tribunals desclassifiquessin els terrenys, però els edificis tenen llicència urbanística i tenen llicència d'activitats. Ha d'ordenar l'ajuntament demolir tots els hotels, les discoteques, els habitatges que han estat construïts amb llicència per culpa de les decisions d'un consistori molt anterior? A quines indemnitzacions s'hauria d'enfrontar?

Si el fet de prendre decisions perquè afecten una determinada persona, quan en realitat a més afecta a moltes persones, moltes empreses, si el fet de prendre aquestes decisions és fer un urbanisme a la carta, també deu ser urbanisme a la carta prendre les decisions contràries perquè afecten a tal o a qual persona. O és només a la carta quan no ens agrada la persona que afecta? La resposta no ha de ser mai pagar amb la mateixa moneda, sinó seny, ordre, proporcionalitat i mesura. Ens agradaria molt que mai no s'hagués produït allò que ara miram de resoldre amb la menys dolenta, perquè cap és bona, de les solucions possibles. Com ens hauria agradat que no haguessin succeït tants d'altres disbarats arreu. Però no podem confondre la justícia amb la venjança, hi ha vegades que els ateus són més papistes que el Papa.

Volem fer possible una decisió que ha de ser municipal, que l'ajuntament vol pugui fer, res més, volem facultar no obligar, l'ajuntament haurà de decidir si vol ordenar la zona, regular-la. Si ho fa, pot rebre a canvi els aprofitaments urbanístics que seran molt més del 10% que queda per edificar, per exemple per fer zones verdes o equipaments i rebria les grans compensacions econòmiques que mai no han obtingut i a què té dret, i la proposta obliga a delimitar escrupolosament el sector, impeding posteriors nous creixements, no permet nous creixements. Per cert, tenim una correcció que hem detectat material, hi ha un error a la cinquena línia, hi sobra una preposició, hi sobra una "a", on diu "per a l'edificació", ha de dir "per l'edificació".

Si optam per permetre que l'ajuntament posi ordre en una zona d'hotels i apartaments construïts amb llicència d'obres i d'activitats fa 30 anys, construïda en més del 90%, que rebrien a més importants beneficis econòmics i socials, podem condemnar a la ruïna a Sant Josep. Aquesta és la qüestió, vet aquí el dilema.

La llei és una llei valent que millorà i molt la planificació urbanística, posa eines i instruments administratius i legals, per fer respectar sempre i per part de tothom la legalitat urbanística d'una vegada per totes, que mai més tornin a succeir a cap illa fets tan lamentables i tan injusts com els que tots coneixem, tanta destrossa paisatgística i ambiental.

Per tot açò defensam amb convicció la Llei d'urbanisme, una llei que podrà anar pel món amb la cara ben alta.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Passam al torn de rèplica, pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors. Bé, he de dir que realment hi ha hagut poca rèplica, cadascú ha explicat un poc la seva història i els grups que donen suport al Govern han dedicat molt més temps a explicar el que han incorporat que a parlar de les esmenes que tenim en aquest moment, està bé, són coses que passen en el debat.

Però bé, en tot cas jo el comentari que he sentit del Sr. Jarabo, sí que vull dir, em diu que hem de ser més confiats amb aquests canvis de planejament; jo li diria que els confiats van a l'infern i que en determinats temes no és gens confiat, veig que amb la disposició transitòria catorzena no ho és gens confiat. En canvi, confia amb aquesta duplicació de plantejament. La duplicació de planejament seran dobles tràmits, serà doble procediment, serà doble burocràcia, serà més lentitud i si no el temps ho dirà. No sé si tendrem fins i tot de què alguna tramiti algun pla general a través d'aquesta llei.

En sòl rústic he dit que nosaltres volíem la regulació a la norma pròpia de la Llei de sòl rústic. Volem manifestar que tenim una esmena, que per a nosaltres també és important, no l'he esmentada abans, però com que no hi ha rèplica aprofitaré el debat per explicar una esmena que no he assenyalat en el torn anterior, en el sentit d'aquesta prohibició de què es facin ampliacions en aquells habitatges construïts legalment que ja no compleixen la parcel·la mínima. Ens sembla una equivocació aquesta regulació, ens semblava exagerat el que deia la disposició transitòria segona de la Llei de sòl rústic, que remetia als paràmetres de quan es va donar la llicència, però una cosa és que hi hagués un excés d'ampliació i no s'adaptessin a la nova normativa i als canvis que s'haguessin produït i a les restriccions edificatòries que s'haguessin produït i una altra cosa és que no es pugui fer res de res. Són dues coses diferents i ens sembla que és una injustícia per a aquests propietaris, que varen fer les coses bé i que segurament en molts de casos per una manca de recursos, no varen poder fer la casa que volien i que l'han volguda fer per fases i ara es trobaran que no la poden acabar així com ells tenien previst.

La disposició polèmica que ha ocupat aquest debat, jo entenc el Sr. Borràs, però bé, a nosaltres ens sembla que en tot cas vostès fan una cosa que, és clar, hauríem d'anar revisant, que és intentar ficar els temes més polèmics a través d'esmenes a la tramitació parlamentària i alliberar-los dels projectes de llei, això és el que estan fent. És clar, això al final diu poc en relació amb aquesta tan pregonada transparència.

Jo els entenc, això és una pràctica més efectiva, però al final, és clar, després passa el que passa i és al que en aquest moment assistim. Nosaltres consideram... ens abstenem en aquesta esmena, ja ho hem anunciat al conseller, entenem el problema, però pensam que hi havia altres maneres molt més clares, molt més diàfanes d'afrontar aquest debat.

I acab, jo el que voldria és que les dues esmenes que els hem proposat, que hi dediquin especial atenció, que són la de l'enllumenat públic que els he dit que és molt important a efectes de clarificar la regulació de la classificació del sòl la tenguessin en consideració, perquè veig que no m'han contestat, supòs que no em volen fer cas, igual que no em volen fer cas en l'esmena d'habitatge públic. L'esmena d'habitatge públic seria una solució, sortosament l'hem presentada també a Llei d'habitatge, per tant, tornarem tenir una segona oportunitat de parlar del tema, però pensam que si realment es creuen la necessitat d'actuar en habitatge públic és a través de vies com les que nosaltres els proposam, que podem tenir una solució mínimament satisfactòria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, començaré simplement fent un aclariment respecte d'una de les transaccions que he proposat a la... que tal vegada ha estat l'esmena més important que mantenim, la de... tancar la porta que els plans generals puguin delimitar nous nuclis rurals, assentaments irregulars en sòl rústic que en deia la llei. Nosaltres a l'esmena que vàrem presentar demanàvem que s'eliminés el primer paràgraf d'aquest punt 2 de l'article 26. És clar, ara com que s'ha afegit un nou paràgraf s'hauria d'entendre que en mantenir l'esmena el que volem dir és eliminar els dos primers paràgrafs perquè, si no, perdria sentit aquest segon punt de l'article perquè precisament el que volem és tancar la porta que es puguin delimitar i identificar assentaments rural en sòl rústic.

I la transacció consistia a..., perquè no quedés cap ombra de dubte de quin és el sentit de l'esmena, substituir l'expressió "assentaments irregulars" per "nuclis rurals", jo els ho he donat per escrit a tots els grups i ara també ho donaré als lletrats perquè tinguin el text d'aquesta transacció.

Passant als temes que s'han posat sobre la taula per part dels altres grups, entenc que s'ha proposat una nova esmena per part del Partit Popular, també una nova esmena per part de Podem, que se'ns ha donat per escrit i, també una esmena de correcció, entenc, per part del Sr. Borràs, a la disposició transitòria o addicional que fa referència al tema de les caneres.

Nosaltres no ens oposarem a l'admissió a tràmit de cap d'aquestes esmenes, però bé, ja avisem que... el sentit del nostre vot, en el cas de la nova esmena del PP, serà contrari, i, en el cas de la de Podem, que fa referència a l'article 68, serà favorable. Igual que també creiem que l'esmena de correcció que ha presentat el Sr. Borràs lògicament ha de rebre el nostre suport.

Per acabar, vull fer una valoració..., no l'he fet en la primera intervenció perquè crec que aquests temes ja varen quedar resolts al debat de totalitat on vàrem poder expressar els arguments pels qual creiem en línies generals que era una llei

positiva. Nosaltres..., hi ha molts d'aspectes que s'han posat sobre la taula aquí per part dels altres portaveus, la caducitat dels expedients de demolició, la responsabilitat dels responsables polítics per deixar caducar els expedients, l'increment de les dotacions, la reserva de sòl per a l'habitatge públic, totes aquestes mesures fan que creguem que és una llei positiva.

I per tant, malgrat les esmenes que hi hem presentat fins a l'últim moment, moltes de les quals també s'ha de dir que durant la tramitació s'han acceptat, nosaltres donarem suport a la llei, potser només en algun cas en què han quedat alguna... hagi quedat alguna esmena en la qual no hagi estat capaç de convèncer-los de la necessitat de millorar la llei en aquests aspectes tal vegada ens abstindrem.

També els he de dir que en molts de casos nosaltres hem presentat esmenes, per exemple, a la disposició transitòria a la qual ara feia referència el Sr. Melià sobre la possibilitat que... o sobre la prohibició que aquells que han quedat en inadequació per canviar el criteri de parcel·la mínima puguin ampliar. Nosaltres precisament tenim una esmena que va en el sentit totalment contrari del que vostè diu, que és que aquesta prohibició d'ampliar s'estengui a tots els que estigui en qualsevol dels supòsits d'inadequació. En aquest cas, per exemple, nosaltres evidentment votarem la nostra esmena, la mantindrem fins al final, però igualment votarem a favor de l'article perquè considerem, lògicament, que la redacció del projecte és millor que la redacció que tenim ara.

Per tant, excepte -com els deia- aquests casos en què tal vegada el nostre vot no serà positiu, a la resta de la llei hi votarem a favor.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Correspon ara pel Grup Parlamentari Mixt la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president. Bon dia a tothom, bé, vull donar també les gràcies als meus companys per deixar-me fer la rèplica ja que serà una rèplica un poc atípica atès que el nostre grup també és un poc atípic.

En primer lloc els vull dir que estic raonablement satisfeta amb aquesta llei. Intentaré resumir un poc les coses que més m'agraden i evidentment també n'hi ha que consider que manquen o que no m'agraden del tot.

Aquesta llei per a mi està millor estructurada quant a deures i drets dels propietaris. Això fa que a l'hora d'atendre els clients, els ciutadans hi hagi menys problemes tant amb els tècnics com amb els empleats públics.

Al segon punt, és molt més sistematitzada i concretada en la disciplina urbanística. Únicament el fet d'eliminar els processos extraordinaris de legalització per a mi ja és una cosa que s'ha de ressenyar molt favorablement, ja que consider que era un premi a la gent que no complia amb la legalitat i una manera de recaptar impostos. Per tant, llevar aquestes legalitzacions extraordinàries és una fita molt important.

Per altra banda, estableix uns criteris mediambientals sectorials en tots els instruments de plantejament. Per una banda, això és molt positiu, però també és cert el que ha dit el Sr. Melià que fa que el procediment sigui un poc més molest, però bé, està molt bé que es demanin els informes mediambientals als instruments de planejament.

És a dir, resumint la part favorable, una major i millor estructura de plantejament, gestió i disciplina, molt més rigorosa quant a la disciplina urbanística sempre i quan es compleixi i es faci complir, que esper que sigui així.

La part que menys m'agrada, esperava un poc més de valentia, eliminar d'una vegada per totes els convenis urbanístics ja que els que fem feina o hem fet feina en urbanisme sabem que solen ser obscurs i font de corrupció. Això no vol dir que tots els convenis signats siguin així, però moltes vegades la corrupció té forma de conveni, per això pensava que s'eliminarien.

Per altra banda, consider que les telecomunicacions avui en dia s'han de considerar serveis bàsics, és una cosa elemental, i veig que a la llei no està considerat així.

Una cosa que no m'ha quedat molt clara són els criteris quant a la caducitat de les llicències, crec que s'haurien d'haver concretat un poc més.

El fet que no es considerin els dipòsits de materials com a una infracció, això també m'ha cridat l'atenció, esperava que la llei ho consideràs així, *de facto*, perquè ens podem trobar tot el nostre sòl rústic convertit en un magatzem. Per tant, votaré a favor de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi RGE núm. 10263.

No..., hagués eliminat també el concepte de transformació... no, crec que el concepte de transformació urbanística és molt ampli i jurídicament indeterminat, per això l'hagués eliminat, ja que la seva interpretació podria posar en dubte la naturalesa *ad hoc* dels patrimonis públics de sòls i els seus fins, que són habitatges de protecció oficial i altres usos d'interès social. Això fa que no entengui que el destí pugui servir per pagar part del finançament públic d'una transformació urbanística de la zona.

Una altra cosa que també m'ha paregut un *quedar bien*, en castellà, és allò de la responsabilitat de les autoritats i càrrecs públics, quan només es doni de manera massiva i continuada el fet d'aturar les infraccions. Tots sabem i totes, les que hem fet feina en això, que mai no es donen d'una manera massiva, sinó que són en casos especials. Sí que pot ser continuada, però no d'una manera massiva; per tant, el fet que només es demani responsabilitat en aquests casos em sembla que no és l'adequat.

Hi ha una cosa que en un principi em semblava malament i és la reducció de l'aprofitament al 5%, però després, per l'experiència i pels casos que m'he trobat, consider que no, que és una bona proposta, perquè de vegades no s'han fet renovacions urbanes perquè l'aprofitament era massa elevat. Per tant, el que en un principi, quan ho vaig llegir, em va semblar que no m'agradava molt, ara sí; esper també que en això no sorgeixi la picaresca i que qualcú no es lucri, però, en principi, la idea em sembla molt bona.

I per acabar, vull dir que aquesta llei no es mereixia estar tacada per la disposició transitòria catorzena, és una llàstima, encara hi som a temps de poder-ho solucionar, i esper que així es faci.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Huertas. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President, si no hi ha inconvenient contestaré des d'aquí. Primer de tot, lamentar que un debat parlamentari entorn d'una llei tan important com la que avui ens ocupa i que tindrà una important repercussió pràctica sobre la ciutadania, es ventili amb un debat tan estèril com aquest. Com bé ha dit el Sr. Melià fa un moment, els grups que realment proposen el text que avui s'aprovarà, han fet una simple defensa a ultrança del text, sense tenir massa en compte les esmenes presentades pels grups de l'oposició i, en particular, respecte de les esmenes que ha presentat el Partit Popular, han quedat reduïdes, segons el Sr. Morras, doncs a les esmenes presentades sobre el tema de planejament, amb la qual cosa, o no s'ha llegit les nostres esmenes o, sincerament, no ha entès res.

Li diré al Sr. Abril, no és la meua intenció en aquest torn de rèplica contestar als distints portaveus, però bé, li he de dir, Sr. Abril, respecte de la crítica sobre les esmenes quant al tema de planejament, que ja he dit abans que per a nosaltres és un dels grans inconvenients que tindrà aquesta nova llei, que la situació pot empitjorar, probablement empitjorarà molt més de com es troba ara.

I ha dit el Sr. Melià que dubta que es tramiti qualche pla conforme amb aquesta nova llei, i jo diré més: crec que difícilment s'iniciarà qualsevol tramitació a l'empara d'aquesta nova llei en el que queda de legislatura.

I em sorprèn la defensa que ha fet el Sr. Abril de la disposició transitòria onzena, com si fos la gran solució als problemes d'aquestes realitats que tenim, quan, si es llegeix tranquil·lament la disposició transitòria onzena, veurà que no resol res, en el termini d'un any ningú no farà res, i, a més, li anunciï la possible inconstitucionalitat d'aquesta llei quan preveu que aquestes desclassificacions no donaran lloc a cap tipus d'indemnització, perquè això contradiu el que diu la legislació bàsica estatal.

Respecte del Sr. Borràs i la seva intervenció, li he de dir que m'ha sorprès la defensa a ultrança que ha fet de la disposició transitòria catorzena, que sembla que tot el debat d'avui se centra en la disposició transitòria catorzena, la defensa apassionada que ha fet del contingut d'aquesta disposició. I en canvi, el rebuig que es mantindrà avui a la incorporació al text de la disposició addicional sisena de la LOUS, que, si tot es manté com està, es podrà aplicar només en uns casos, però no amb caràcter general, quan aquesta disposició, ja ho he dit abans, venia també a resoldre problemes pràctics i reals que afecten, això sí, no determinats terrenys, no determinades persones, sinó amb caràcter general, i que ens hagués estalviat molts problemes a la comunitat autònoma.

Dit això, sí que indicaré respecte de les esmenes que es pretenen incorporar en aquest plenari, que el nostre grup votarà a favor de la seva incorporació, ja he cregut entendre que també es votarà a favor la incorporació de l'esmena que el meu grup fa a la disposició transitòria catorzena bis, en el sentit que se suprimeixi la limitació que aquesta disposició addicional sisena només s'apliqui a l'àmbit de l'illa d'Eivissa i sigui d'aplicació a tota la resta d'illes, i, per tant, votàriem a favor de la incorporació de totes les altres.

Vull fer només una referència, en particular, a la nova disposició que pretén incorporar Gent per Formentera, es votarà la seva incorporació a favor, però la votarem radicalment en contra. I aprofitaré per denunciar, si se'm permet la paraula, el doble tracte que vostès tenen sempre en aquesta matèria: quan el PP fa una cosa, està molt malament, i quan la fan vostès, està totalment i plenament justificat i és perfectament coherent: el contingut d'aquesta nova disposició específica que vostès volen per a l'illa de Formentera recull, en essència, el contingut de la disposició addicional novena de la LOUS, adaptada a les singularitats que es deriven de la Llei d'urbanisme quant a competència del consell insular, que també ho és com a ajuntament, i respecte de la duplicitat que ara hi haurà respecte del pla general i pla d'ordenació detallada. Però conté dues perles, Sra. Tur, que em criden molt l'atenció, que són els dos darrers paràgrafs, que venen a consolidar una espècie de paradís urbanístic específic per a l'illa de Formentera: em resulta molt curiós que vostès votin a favor dels nuclis rurals i, en canvi, no acceptin les esmenes que ha presentat aquest grup respecte dels assentaments en el medi rural, però, en canvi, els vulguin mantenir per a l'illa de Formentera.

I també ens crida molt l'atenció que vulgui per a Formentera que el règim específic per a les edificacions en sòl rústic sigui el que digui el pla territorial de Formentera i no sigui el que resulti d'aplicació per la resta de la normativa i per tant la que s'aplicarà a la resta de mortals. És aquest doble tracte que quan ho fan uns està molt bé i quan ho fan uns altres és molt criticable. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Perelló. Correspon ara al Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, Sr. President, també faré ús de la paraula des d'aquí. Simplement recordar a la Sra. Perelló que, bé, sempre que no s'aprovi una esmena que vostè ha presentat no significa que la resta de grups no l'hagin llegida, sinó que, possiblement, no coincidim ideològicament amb la proposta que vostè fa, és que sempre que no li accepten una esmena acusa la resta de grups de no haver llegit aquesta esmena, i no sempre és així.

Quant al Sr. Castells, li direm que sí que li aprovarem la proposta d'esmena de transacció de la RGE núm. 10498, finalment.

Sra. Tur, ens abstindrem en la seva transacció, finalment, d'aquesta esmena que entenc que és conjunta, de les tres esmenes que hi havia no sé si finalment s'han unit en una únicament. I no tendrem cap problema, això sí, en acceptar totes les propostes de transacció que es presentin perquè puguin anar a votació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. En torn de contrarèplica té la paraula, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, molt breu. Només dir que, evidentment, l'opinió del nostre grup sobre les esmenes de l'oposició és inversament proporcional al parer del nostre grup sobre la Llei d'urbanisme, ho dic per algunes al·lusions que hi ha hagut que hem parlat més de la llei que de les esmenes, com no podia ser d'altra manera, perquè som un dels grups que forma part del Govern.

Bé està que la Sra. Perelló avanci la possible inconstitucionalitat de la disposició transitòria onzena, crec que és molt metafòrica, molt clara respecte del tipus d'interessos que representen vostès, justament quan parlem d'una disposició que està feta, pensada per no fer el que s'ha fet sempre, que és mirar de salvar les urbanitzacions no desenvolupades. Ja està bé que avancin que pot ser el Constitucional o el Govern d'Espanya, en aquest cas, com ens avisa que pràcticament totes les lleis que fem, fins i tot en el marc de les nostres pròpies competències, poden acabar essent inconstitucionals, justament ho siguin allà on fa més mal i amb els temes més delicats que poden fer més mal a la nostra terra, no ha fet ni més ni manco que el que va fer ahir el Sr. Company, anant a fer de virrei, a veure el Sr. Montoro, per veure què pot gratar per al nostre REB, amb un altre acte de deslleialtat institucional.

Nosaltres no acceptarem la seva proposta de transaccionar *in voce* l'esmena a la disposició transitòria catorzena bis perquè creiem, ho ha dit des de la tribuna, que no existeix el dret urbà a urbanitzar, no existeix el dret humà d'Andratx a urbanitzar, el que existeix és el dret d'Andratx que es restitueixi tot el mal que s'ha fet en matèria urbanística al municipi d'Andratx i, per tant, no permetrem aquesta votació separada de l'esmena de la disposició transitòria catorzena bis per ampliar el seu objecte,

ens està bé que quedi delimitat a resoldre els problemes de planejament d'Eivissa.

I votarem evidentment que no a la disposició transitòria catorzena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Ara, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Abans de res, agrair el suport i els elogis a la llei que han fet molts dels grups que aquí han intervingut abans de jo.

No he sentit una crítica rotunda contra la llei, més que especialment el Sr. Melià i la Sra. Perelló m'han interpellat dient que jo no havia parlat gaire de les seves esmenes. Jo he intentat tenir una intervenció molt mesurada, molt ponderada, duim ja molt de temps parlant els mateixos sobre aquesta llei, repetint aquest debat una i altra vegada, i tenc la sensació d'alguna manera, i si m'ho permet, amb una certa dosi d'humor o d'ironia, que alguna mica aquest debat és com una discussió d'aquells matrimonis que ja duen molts d'anys junts, que es repeteixen moltes vegades els arguments i que al final, al final, com que els uneix molt més que el que els separa, ens mantenim junts tota aquesta gent que dona suport a la llei; estam junts perquè ens uneix molt i durant molt de temps, i per açò tiram endavant el suport a aquest govern.

Em diu vostè que no he entès res, li podria contestar que igual he entès massa, entre no entendre res i entendre massa de vegades la prudència aconsella el silenci. Però, és clar, també li podria contestar, i li faig irònicament, amb l'afecte que sap que li tenc, que, és clar, vostè m'ha dit que la nostra iniciativa d'aquest planejament i d'aquestes iniciatives només es podien fer des de la ignorància, i és clar, des de la ignorància he preferit no parlar de les seves esmenes, callar, perquè l'ignorant com millor està és amb la boca tancada i per açò he preferit no respondre. Però, en tot cas, ho podem entendre més o ho podem no entendre res o podem entendre massa, i jo crec que he entès massa de les seves esmenes.

I voldria ser prudent i no dir-li que vostè per esmenar fins i tot ha esmenat la LOUS del Sr. Company, ja ho han dit, que vostè trobava que tenia defectes i que per tant s'havia de corregir i l'ha esmenada, i açò m'ho volia evitar, però, miri, al final, com que m'acusat de ser apassionat, de ser apassionat en la defensa d'un punt de la llei, en l'exposició, al final tiraré de passió i li diré que vostè ha esmenat la llei de la LOUS; ara, ja que parlàvem de matrimonis, vostè no sap com som jo quan m'apassiono, eh!...

(Rialles i remor de veus)

..., de fet, de fet, ha tingut alguna mostra en algun debat que hem tingut posteriorment, i quan em cega la passió, el Sr. Company ho sap, que som capaços de tirar-nos els trastos pel

cap, no és l'ocasió, perquè entenc que és una llei tècnica, complexa, difícil, diguem que hi ha arguments per a una cosa i la contrària; vostès creuen que és millor seguir amb el planejament clàssic, i jo pens que és molt millor donar una oportunitat a la innovació, no som la primera comunitat que ho fa, sí és cert que som la comunitat que va més enllà i per tant donar-li una oportunitat a veure si som capaços que el nostre planejament, a futur, sigui una mica més àgil, més clar, més transparent i més segur.

Sobre el tema que deia el Sr. Melià del que parlava dels habitatges, li he de dir que el món no s'acaba amb la Llei d'urbanisme i que hi ha ajuntaments, hi ha consells, i els consells, a través dels seus PTI, crec que és el lloc més escaient per incorporar aquest tipus de mesures que són, que poden tenir un caràcter molt reglamentari, i no vull cap conseller d'urbanisme o d'ordenació del territori de cap consell, però estic segur que tots els consellers de territori de tots els consells, en els seus planejaments, són capaços d'incorporar mesures en el sentit que vostè ha proposat.

I sobretot aquesta llei té un valor perquè agilita i dona transparència i fa que tots els drames que aquesta comunitat ha patit en urbanisme no es puguin, a futur, tornar repetir, o no seré tan optimista, intenta que no es tornin repetir, intenta posar cauteles, però la cobdícia humana és infinita, com va dir no sé qui, i és perillós de vegades fer per tant afirmacions absolutes.

En tot cas, donarem suport a moltes de les transaccions que s'han proposat, a la que ens acaba de passar el Sr. Jarabo també la votarem a favor, si s'admet que es pugui debatre. I intentarem, pel que a nosaltres correspon, que surti una molt bona llei. I acabaré com he començat, la llei entrà essent una bona llei al Parlament i estic convençut que surt essent una llei encara molt millor, i a açò hi hem contribuït tots, per acció o per omisió, però tots hi hem contribuït, estic segur, però, que tothom hi ha posat el màxim d'esforç i de bona fe per aconseguir que l'urbanisme del futur de les Illes Balears sigui cada vegada més clar, més transparent, més equitatiu, més just i que s'acabin les injustícies flagrants.

No hi ha riquesa innocent, però sí que les lleis han de ser justes amb tothom per a allò que és bo i per a allò que és dolent.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Demanaria als portaveus i als grups parlamentaris a veure si accepten que es votin totes les transaccions proposades. No?

Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, president. No acceptam la transacció de Podem, ens sembla que no té res a veure absolutament amb el tema que

es planteja, no hi ha cap error, és introduir una esmena a plenari. Si tots els grups estan disposats que aquesta pràctica es generalitzi, a nosaltres ens va bé generalitzar-la, però no té res a veure amb el procediment.

EL SR. PRESIDENT:

Amb quina altra transacció més no estan d'acord?

Sr. Abril?

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, ho he dit a la meua intervenció, no estam d'acord amb la transacció *in voce* a la disposició transitòria catorzena bis.

EL SR. PRESIDENT:

Amb la resta de transaccions hi estan d'acord tots els grups parlamentaris? Sí.

Bé, començarem a votar les transaccions i si us sembla bé

Passarem a votar la transacció del Partit Socialista a l'esmena *in voce*, a la disposició addicional catorzena *quater*. Votam.

24 vots a favor; 3 en contra i 27 abstencions.

Passam a votar la transacció de MÉS per Menorca a les esmenes 10490, 10498, 10482 i 10484...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdoni?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells té la paraula, sí.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Ara votem..., o sigui he proposat aquestes quatre transaccions, però alguns grups han dit que donarien suport a algunes i altres no, per tant, crec que s'haurien de votar per separat. També crec que és molt diferent, que una cosa són transaccions sobre esmenes presentades i altra cosa són esmenes que s'han presentat en el ple. Normalment les transaccions a les esmenes ja presentades les votem dintre de la votació ordinària. Crec que s'haurien de votar primer aquestes noves esmenes...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Abril té la paraula.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Jo demanaria que, com que és una votació delicada i la nomenclatura i les disposicions també és complicada, i a sobre hi ha propostes de transacció, féssim un recés de dos minuts per

saber el que es vota, sobretot si la proposta ve de la Mesa i no coneixem abans com hem de votar.

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, canviarem un poquet la manera de votar, votarem bloc per bloc i m'aneu dient quines estan transaccionades i quines votau a part. Jo cantaré totes les esmenes, quan les hagi cantades m'aturau i em dieu quines hem de votar i quines no. D'acord? Votarem les que m'heu dit més la resta.

(*Remor de veus*)

Sr. Pericay té la paraula.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Només volia aclarir si hi ha recés o no hi ha recés de deu minuts...

(*Remor de veus i algunes rialles*)

EL SR. PRESIDENT:

Jo no he dit res...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Ja ho sé, ja ho sé, però com que hi ha hagut una petició per part del Sr. Abril...

EL SR. PRESIDENT:

No l'he contestada...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

No l'ha contestada. Molt bé. Idò esperarem.

(*Algunes rialles*)

EL SR. PRESIDENT:

Us sembla bé que ho facem bloc per bloc i m'aneu dient quines són, d'acord?

Doncs, en primer lloc, si cap grup no demana votació separada, passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 10252, 10255, 10257...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, l'interromp perquè jo sí que demanaré votació separada...

EL SR. PRESIDENT:

Si de cas, després que jo hagi acabat de dir les esmenes.

Bé torn repetir, passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 10252, 10255, 10257, 10258, 10267, 10270, 10273, 10274, 10275, 10277, 10278, 10279, 10287, 10288, 10289, 10290, 10292, 10293, 10294, 10295, 10296, 10297, 10298, 10299, 10302, 10303, 10304, 10307, 10310, 10311, 10312, 10313, 10316, 10317, 10322, 10323 i 10324/17 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

I RGE núm. 10557, 10566, 10579, 10584, 10587, 10588, 10589, 10590, 10591, 10592, 10593, 10597, 10614, 10615, 10618, 10619, 10623, 10628 i 10629/17 del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Pericay quina vol per separat per favor?

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, unes quantes, per tant haurà de...

(Algunes rialles i remor de veus)

... ho dic perquè són prou.

D'una banda, la 10275 d'El Pi, per un costat.

Llavors, per un altre costat, les 10252, 10257, 10258, 10267, 10270, 10273, 10277, 10278, 10279, 10288, 10289, 10292, 10293, 10302, 10310, 10311, 10312, 10313, 10317 i 10324 d'El Pi.

I la 10579 del Grup Parlamentari Popular, i les que queden evidentment a part.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Huertas té la paraula.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, President. Jo deman votació separada de la 10302 del Grup Parlamentari El Pi. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas.

(Remor de veus)

Bé, votarem les esmenes del Grup Parlamentari El Pi d'una en una, ja que n'hi ha tantes també que s'han de votar per separat.

Passarem a votar la 10252. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10255. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10257. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10258. Votam.

22 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10267. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10270. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10273. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10273. Votam... 74, perdó, la 10274.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10275. Votam.

21 vots a favor; 34 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10277. Votam.

23 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 20278. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10279. Votam.

23 a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10287. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10288. Votam.

22 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10289. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10290. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10292. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10293. Votam.

22 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10294. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10295. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10296. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10297. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10298. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10299. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10302. Votam.

25 vots a favor; 30 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10303. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10304. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10307. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10310. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10311. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10312. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10313. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10316. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10317. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a votar la 10322. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Passam a votar la 10324. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Me n'he botat una que és la 10323, ara passarem a la votació. Passam a votar la 10323. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Ara la resta del Grup Parlamentari Popular, primer passarem a la votació de la 10579 i després votarem la resta, d'acord?

Passam a la votació de l'esmena 10579. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Ara votariem la resta d'esmenes, d'acord? Passam a la votació de la resta d'esmenes. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.

Doncs, ara passariem a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 10243, 10251, 10256, 10262, 10268, 10269, 10271, 10276, 10283, 10284, 10285, 10306, 10308, 10309 i 10314/17, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, Sr. President, demanam votació separada de la 10276.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Per fer-ho curt, repetim la jugada d'abans, és a dir, crec que no fa falta que li digui quina a qui...

EL SR. PRESIDENT:

Ah!, d'acord.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... i quina sí i quina no.

EL SR. PRESIDENT:	5 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.
D'una en una, d'acord idò.	Passam a la votació de la 10314. Votam.
(Remor de veus)	5 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.
Doncs, passam a la votació separada de les esmenes.	Doncs ara passaríem, si cap grup no ho demana, a la votació de les esmenes RGE núm. 10253, bé, si abans no em demanen votació separada, 10253, 10318, 10320 i 10461/17.
Passam a la votació de la 10243. Votam.	
5 vots a favor; 48 en contra i 2 abstencions.	EL SR. PERICAY I HOSTA:
Passam a la votació de la 10251. Votam.	Sr. President, només una, votació separada de la 10318.
5 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.	EL SR. PRESIDENT:
Passam a la votació de la 10256. Votam.	Doncs, la 10318 i la 10526 es votaran per separat, d'acord?
3 vots a favor; 50 en contra i 2 abstencions.	Passam a la votació de la 10318. Votam.
Passam a la votació de la 10262. Votam.	3 vots a favor; 32 en contra i 20 abstencions.
3 vots a favor; 50 en contra i 2 abstencions.	Passam a la votació de l'esmena 10526. Votam.
Passam a la votació de la 10268. Votam.	7 vots a favor; 30 en contra i 18 abstencions.
5 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.	Ara passaríem a votar la resta d'esmenes, no sé si les he acabes de cantar, les tornaré a repetir, les 10253, 10320, 10461 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, i la 10522, bé, aquesta és del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, d'acord?
Passam a la votació de la 10269. Votam.	Passam a la votació. Votam.
3 vots a favor; 50 en contra i 2 abstencions.	5 vots a favor; 32 en contra i 18 abstencions.
Passam a la votació de la 10271. Votam.	Doncs, ara passaríem a votar l'esmena RGE núm. 10263/17, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.
3 vots a favor; 50 en contra i 2 abstencions.	25 vots a favor; 30 en contra i cap abstenció.
Passam a la votació de la 10276. Votam.	Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 10498/17, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Votam.
3 vots a favor; 34 en contra i 18 abstencions.	Tornam a repetir la votació, d'acord? Sí, Sr. Castells.
Passam a la votació de la 10283. Votam.	EL SR. CASTELLS I BARÓ :
5 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.	No, que tal com ens demanava vostè, li comunic que hi ha una transacció sobre aquesta esmena.
Passam a la votació de la 10284. Votam.	EL SR. PRESIDENT:
32 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.	La resta de grups estan d'acord amb la transacció?
Passam a la votació de la 10285. Votam.	Doncs, repetim la votació de l'esmena 10498, amb la transacció... transaccionada, d'acord? Votam.
5 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.	32 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.
Passam a la votació de la 10306. Votam.	Passaríem a l'esmena... a la votació de l'esmena RGE núm. 10474/17, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Votam.
3 vots a favor; 50 en contra i 2 abstencions.	
Passam a la votació de la 10308. Votam.	
5 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.	
Passam a la votació de la 10309. Votam.	

28 vots a favor; 26 en contra i 1 abstenció.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 10477, 10484 i 10532/17, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Sí, Sr. Castells?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

A la 10484 hi ha una transacció presentada.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, Sr. President, nosaltres demanàriem votació separada de la 10477.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs, passam a la votació separada de les tres esmenes.

Passam a la votació de la 10477. Votam.

8 vots a favor; 47 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena 10484, transaccionada. Votam.

6 vots a favor; 47 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena 10532. Votam.

6 vots a favor; 47 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 10482/17, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí, hi ha transacció també sobre aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs, passam a la votació de l'esmena 10482, transaccionada. Votam.

9 vots a favor; 45 en contra i cap abstenció.

Passam a la... bé, l'esmena 10488 ha estat retirada.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 10490/17, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Votam.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdó, hi ha transacció també.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, l'esmena transaccionada, d'acord?

8 vots a favor; 29 en contra i 17 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 10530/17, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Votam.

8 vots a favor; 38 en contra i 9 abstencions.

Passàriem a la votació conjunta de les esmenes 10500, 10502, 10503, 10508, 10512, 10515, 10517 i 10518. Sí, Sra. Huertas?

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Sí, president, vull votació separada de la 10512 i 10515.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació de l'esmena 10512. Una per una, Sra. Huertas? Poden ser totes dues?

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Poden ser conjunts de les dues.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació de les esmenes 10512 i 10515. Votam.

7 vots a favor; 48 en contra i cap abstenció.

Ara passàriem a la votació de la resta d'esmenes. Votam.

5 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.

Ara passàriem a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 10504, 10505, 10506, 10507, 10523 i 10527, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 35 en contra i 18 abstencions.

Ara passàriem a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 10509, 10510, 10514, 10516, 10520, 10521, 10524 i 10525/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Huertas, digui.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Votació separada de la 10510 i 10514, per favor. Poden anar juntes, eh! Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Passam a la votació de l'esmena 10510 i 10514. Votam.

4 vots a favor; 30 en contra i 21 abstencions.

Ara passàriem a la votació de la resta d'esmenes. Votam.

2 vots a favor; 33 en contra i 20 abstencions.

Ara passàriem a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 10511 i 10513/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 50 en contra i 3 abstencions.

Passàriem a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 10551, 10554, 10556, 10559, 10563, 10564, 10565, 10568, 10582, 10583, 10585, 10606, 10624 i 10625/17, del Grup Parlamentari Popular.

Sí, Sr. Pericay?

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Nosaltres demanàriem votació separada de la 10556 i la 10559. Poden anar juntes.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a la votació de les esmenes 10556 i 10559. Votam.

20 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

Ara passàriem a la votació de la resta d'esmenes. Votam.

18 vots a favor; 35 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 10550, 10552, 10553, 10555, 10558, 10561, 10569, 10570, 10571, 10572, 10573, 10574, 10575, 10576, 10577, 10578, 10581, 10586, 10594, 10595, 10596, 10598, 10599, 10600, 10601, 10602, 10603, 10604 i 10605, 10607, 10608, 10609, 10610, 10611, 10612, 10613, 10616, 10617, 10620 i 10627/17, del Grup Parlamentari Popular. Passam a la votació. Votam.

18 vots a favor; 31 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 10633/17, del Grup Parlamentari Gent per Formentera.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Perdoni, president, també em veig en l'obligació de dir-li que també està transaccionada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Transaccionada, d'acord? Passam a la votació. Votam.

22 vots a favor; 20 en contra i 13 abstencions.

Sra. Tur, entenc retirades les següents esmenes, la 10634 i la 10635?

LA SRA. TUR I RIBAS.

Correcte, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs passàriem a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 10653, 10654, 10655, 10656, 10657, 10658, 10659, 10660, 10661, 10662 i 10664/17 del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

Sí Sra. Huertas?

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

President, voldria votació separada de la 10653 i 10661. Poden anar juntes.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, moltes gràcies.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, no poden anar juntes...

(Remor de veus i algunes rialles)

Jo voldria votació separada de la primera només, de la 10653, la resta van juntes.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Passam a la votació de la 10653. Votam.

10 vots a favor; 43 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la 10661. Votam.

10 vots a favor; 45 en contra i cap abstenció.

Ara passàriem a la votació de la resta d'esmenes. Votam.

7 vots a favor; 48 en contra i cap abstenció.

(Remor de veus)	Passam a la votació de l'article 87. Votam.
Silenci per favor!	32 vots a favor; 2 en contra i 21 abstencions.
A continuació passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei. En primer lloc votació conjunta dels articles 2, 3, 28, 50, 57, 58, 87, 107, 122, 127, 151, 157, 190 i 201, de les disposicions addicionals primera, sisena i setena i de les disposicions transitòries tercera i catorzena bis.	Passam a la votació de l'article 107. Votam.
	35 vots a favor; 2 en contra i 18 abstencions.
Sr. Melià?	Passam a la votació de l'article 122. Votam.
	32 vots a favor; 2 en contra i 21 abstencions.
EL SR. MELIÀ I QUES:	Passam a la votació de l'article 127. Votam.
Voldríem fer tres blocs, o sots-blocs, un dels articles 2, 3, 57 i 107; un altre dels 28, 50, 58, 87, 122, 127, 151, 157, 190 i disposició addicional sisena, i la resta.	32 vots a favor; 2 en contra i 21 abstencions.
	Passam a la votació de l'article 151. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	32 vots a favor; 2 en contra i 21 abstencions.
Sr. Pericay, tenia vostè la paraula, crec que ho votarem d'un en un.	Passam a la votació de l'article 157. Votam.
	32 vots a favor; cap en contra i 23 abstencions.
Doncs passam a la votació de l'article 2. Votam.	Passam a la votació de l'article 190. Votam.
Anul·lam la votació.	32 vots a favor; cap en contra i 23 abstencions.
Digui, Sr. Jarabo.	Passam a la votació de l'article 201. Votam.
EL SR. JARABO I VICENTE:	32 vots a favor; 3 en contra i 20 abstencions.
Sí, simplement que voldria votació separada de la disposició catorzena bis.	Passam a votar la disposició addicional primera. Votam.
	32 vots a favor; 3 en contra i 20 abstencions.
EL SR. PRESIDENT:	Passam a la votació de la disposició addicional sisena. Votam.
No, votam tots els punts per separat.	32 vots a favor; cap en contra i 23 abstencions.
Passam a la votació de l'article 2. Votam.	Passam a la votació de la disposició addicional setena. Votam.
35 vots a favor; 2 en contra i 18 abstencions.	32 vots a favor; 3 en contra i 20 abstencions.
Passam a la votació de l'article 3. Votam.	Passam a la votació de la disposició transitòria tercera. Votam.
35 vots a favor; 2 en contra i 18 abstencions.	32 vots a favor; 3 en contra i 20 abstencions.
Passam a la votació de l'article 28. Votam.	
32 vots a favor; cap en contra i 22 abstencions.	
Passam a la votació de l'article 50. Votam.	
31 vots a favor; 1 en contra i 22 abstencions.	
Passam a la votació de l'article 57. Votam.	
35 vots a favor; 2 en contra i 18 abstencions.	
Passam a la votació de l'article 58. Votam.	
32 vots a favor; 2 en contra i 21 abstencions.	

Dons ara passariem a la votació conjunta dels articles 12, 15, 22, 23, 24, de les denominacions de les seccions primera, segona i del capítol segon, del títol primer, dels articles 29, 31, 32, 33, 34, 36, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 47, 48, 51, 53, 54, 56, 59, 60, 62, 63, 70, 72, 73, 74, 78, 79, 80, 83, 88, 90, 92, 116, 123 ter, 124, 125, 129, 130, 145, 160, 162, 163, 165, 168, 170, 173,

175, 177, 180, 184, 188, 192, 193, 195, 203 i 204, les disposicions addicionals cinquena, vuitena i catorzena *quinquies*, de les disposicions transitòries primera, vuitena i desena i de la disposició derogatòria única.

Sí Sr. Pericay?

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Jo volia votació separada només de l'article 163.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Nosaltres voldríem tres sots-blocs: 90, 123 ter i 173, per un costat. Per un altre costat 53, 54, 62, 63, 70, 124, 125, 162, 168, 177, 180, 184, 192, 193, 203, disposicions addicionals cinquena i vuitena, disposicions transitòries vuitena i desena, disposició derogatòria única i disposició addicional catorzena *quinquies*. I la resta.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies Sr. President. Nosaltres demanam votació separada només de la disposició addicional catorzena *quinquies*.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Melià, té les votacions apuntades per casualitat al full, els blocs? Ho hauria de tornar repetir, sí, perquè no ens ha donat temps ni a mi ni a la lletrada a prendre'n nota.

(Remor de veus)

EL SR. MELIÀ I QUES:

No, no ho tenc apuntat. Ho torn dir?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Un bloc: 90, 123 ter i 173.

Un altre bloc: 53, 54, 62, 63, 70, 78, 79, 80, 92, 124, 125, 162, 168, 177, 180, 184, 192, 193, 203, disposicions addicionals cinquena i vuitena, disposicions transitòries vuitena i desena i disposició derogatòria única i disposició addicional catorzena *quinquies* que ja va independent.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a la votació del bloc 1 que ha dit el Sr. Melià. Votam.

34 vots a favor; 19 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació del segon bloc que ha dit el Sr. Melià. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Passariem a la votació de l'esmena 163, que ha comentat el Sr. Pericay. Votam.

32 vots a favor; 23 en contra i cap abstenció.

Passariem a la votació de la disposició addicional catorzena *quinquies*. Votam.

32 vots a favor; cap en contra i 23 abstencions.

I ara la resta d'esmenes que ens queden, d'acord? Bé, la resta d'articles, perdonau. Votam.

32 vots a favor; 20 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació conjunta dels articles 19, 44 i 45. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'article 26. Votam.

32 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'article 37. Votam.

28 vots a favor, 21 en contra i 6 abstencions.

Passam a la votació de l'article 46. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'article 55. Votam.

32 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.

Votació de l'article 106. Votam.

35 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.

Passam a la votació de l'article 143. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació conjunta de l'article 187 i de la disposició transitòria quarta. Votam.

35 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.

Passam a la votació de la disposició addicional catorzena.
Votam.

32 vots a favor; 21 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de la disposició transitòria onzena.
Votam.

24 vots a favor; 21 en contra i 10 abstencions.

Passam a la votació de la disposició transitòria catorzena.
Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 5 abstencions.

Bé, finalment passariem a la votació de la resta de l'articulat, ens han demanat...

EL SR. MELIÀ I QUES:

President?

EL SR. PRESIDENT:

Digui Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Abans de què faci la lectura sencera...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, abans d'agafar fua.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Per estalviar feina. No, només demanam la votació separada de la disposició addicional catorzena ter, disposició addicional catorzena *quater* i transitòria catorzena.

EL SR. PRESIDENT:

Bis, ter i *quater*.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Perdoni, Sr. President? Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Digui.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

És que em sembla que la catorzena *quater* ja ha estat votada al principi de tot, amb la transacció.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdó, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Castells, digui'm.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

És que en el llistat apareix, al final, la disposició transitòria catorzena que hem votat...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, està repetida, jo ho tenc bé, l'he tatxada jo en el meu seguiment, no es preocupi, sí.

Doncs passam a la votació de la catorzena bis. Votam.

23 vots a favor; cap en contra i 32 abstencions.

Passam a la votació de la catorzena ter. Votam.

33 vots a favor; 3 en contra i 17 abstencions.

Passam a la votació de la catorzena *quater*. Votam.

32 vots a favor; 3 en contra i 18 abstencions.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Perdoni, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Digui'm.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

A la catorzena *quater* hi havia una transacció, supòs que s'ha votat la transacció, que havíem votat al principi, però en fi.

EL SR. PRESIDENT:

La transacció està acceptada, ja havíem quedat així, sí, sí, sí.

Doncs, finalment, passariem a la votació de la resta de l'articulat: títol del projecte, de les denominacions del títol preliminar i del capítol 1 del títol preliminar; de l'article 1; de l'article 4 a l'article 11; dels articles 13 i 14; de la denominació del capítol 2 del títol preliminar; dels articles 16 i 17; de les denominacions del títol I; del capítol I del títol I; dels articles 18, 20 i 22; de la denominació del capítol 2 del títol I; de l'article 25; de la denominació del capítol 3 del títol I; de l'article 27; de les denominacions de la secció primera i segona del capítol 3 del títol I; de l'article 30; de les denominacions de la secció tercera del capítol 3 del títol I; del títol II i del capítol 1 del títol II; dels articles 35 i 49; de la denominació del capítol 2 del títol II; de l'article 52; de la denominació del capítol 3 del títol II; de l'article 61; de la denominació del capítol 4 del títol II; de l'article 64 a l'article 67; de la denominació del capítol 5 del títol II; de l'article 68; de les denominacions del títol III; del capítol 1 del títol III; dels articles 69 i 71; de la denominació del capítol 2 del títol III; de l'article 75 a l'article

77; de les denominacions del capítol 3 del títol III; de la secció primera del capítol 3 del títol III; dels articles 81 i 82; de la denominació de la secció segona del capítol 3 del títol III; dels articles 84 a l'article 86; de la denominació de la secció tercera del capítol 3 del títol III; de l'article 89; de la denominació de la secció quarta del capítol 3 del títol III; de l'article 91; de la denominació del capítol 4 del títol III; de l'article 93 a l'article 95; de la denominació del capítol 5 del títol III; de l'article 96; de la denominació del capítol 6 del títol III; de l'article 97 a l'article 99; de les denominacions del títol IV; del capítol I del títol IV; de l'article 100 a l'article 105; de la denominació del capítol 2 del títol IV; de l'article 106; de la denominació del capítol 3 del títol IV; de l'article 108 a l'article 112; de les denominacions del títol IV i del capítol 1 del títol V; de l'article 113 a l'article 115; de l'article 117 a l'article 119; de les denominacions del capítol 2 del títol V i de la denominació de la secció primera del capítol 2 del títol V; de l'article 121; de la denominació del capítol 2 del títol V; de l'article 121, de la denominació de la secció segona del capítol 2 del títol V; dels articles 123, 123 bis i 128; de la denominació del capítol 3 del títol V; de l'article 131; de les denominacions del títol VI i del capítol 1 del títol VI; de l'article 132 a l'article 137; de la denominació del capítol 2 del títol VI; de l'article 138 a l'article 140; de la denominació del capítol 3 del títol VI; dels articles 141 i 142; de les denominacions del capítol 4 del títol VI; del títol VII i del capítol 1 del títol VII; de l'article 144; de la denominació del capítol 2 del títol VII; de l'article 146 a l'article 150; dels articles 152, 153, 154, 154 bis, 155 i 156; de la denominació del capítol 3 del títol VII; dels articles 158 i 159; de les denominacions del títol VIII i del capítol 1 del títol VIII; de l'article 161; de les denominacions del capítol 2 del títol VIII i de les seccions primera i segona del capítol 2 del títol VIII; de l'article 164; de les denominacions de la secció tercera del capítol 2 del títol VIII; del capítol 3 del títol VIII i de la secció primera del capítol 3 del títol VIII; dels articles 166, 167, 169, 171, 172 i 174; de la denominació de la secció segona del capítol 3 del títol VIII; de l'article 175; de la denominació de la secció tercera del capítol 3 del títol VIII; dels articles 178 i 179; de l'article 181 a l'article 183; de les denominacions dels capítols 4 i 5 del títol VIII, i de la secció primera del capítol 5 del títol VIII; de l'article 185; de la denominació de la secció segona del capítol 5 del títol VIII; dels articles 186, 189, 191 i 194; de la denominació de la secció tercera del capítol 5 del títol VIII; de l'article 196 a l'article 200; de l'article 202; de les disposicions addicionals segona, tercera, quarta, novena, desena, onzena i de les disposicions transitòries segona, cinquena, sisena, setena, novena, dotzena, tretzena, i de les disposicions finals primera i segona, i de l'Exposició de motius, passam a la votació. Votam.

37 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.

Doncs, es faculten els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei d'urbanisme de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Doncs, feim un recés, a les quatre tornam iniciar la sessió.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores diputades, senyors diputats i membres del Govern.

V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 9443/17, de modificació de la Llei 4/2013, de 17 de juliol, de coordinació de les policies locals de les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 9443/17, de modificació de la Llei 4/2013, de 17 de juliol, de coordinació de les policies locals de les Illes Balears.

Presentació del projecte de llei per part del Govern, té la paraula la Sra. Consellera, Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En aquesta intervenció en el Ple de la cambra tenc el plaer de presentar-vos les línies mestres de la modificació de la Llei de coordinació de policia local de les Illes Balears. Aquesta reforma legislativa és transcendent, ja que no només posa al dia la Llei 4/2013, sinó que li afegeix un nou contingut que camina cap a la millora del servei públic, de seguretat, de proximitat a les Illes Balears.

Precisament, el concepte de proximitat és el que esdevé clau a l'hora d'afrontar les modificacions de la llei; parlem d'un nou model policial, més proper a les demandes de la ciutadania, preparat per a un servei més global a la comunitat que l'envolta; un nou model de proximitat basat en el respecte a la diversitat, a la integració social de determinats col·lectius i orientat a la resolució de conflictes, i un nou model que esdevé clau per permetre l'estabilització de les plantilles, la fidelització i l'arrelament a l'entorn.

Totes aquestes novetats han d'incidir en la qualitat del servei públic el qual, naturalment, passa per millorar les condicions laborals de part de les plantilles, regular-ne els sistemes d'accés i promocionar places ocupades per funcionaris municipals fixos de carrera. Són les noves demandes que la nostra societat exigeix als cossos de policia local les que justifiquen plenament la reforma d'aquesta llei, demandes com el compromís ferm d'avançar cap a la igualtat efectiva entre dones i homes en tots els àmbits de les administracions públiques de les Illes Balears. Aquesta igualtat no pot ser una excepció dins els cossos de policia local, fortament masculinitzats ara per ara, en els que la presència de les dones no arriba al 10% de les plantilles.

Són aquestes demandes les que hem traslladat a la nova llei a través de mesures concretes que es complementen amb l'establiment d'un codi ètic que blindi els valors de servei

públic, transparència, eficàcia i rigor professional que ha de presidir l'acció de la policia local, un codi ètic que vendrà tutelat a través d'un nou Comitè d'Ètica i Transparència de l'Activitat Policial de les Illes Balears.

La policia local du a terme funcions que són essencials per a la comunitat; contribueix, molt decisivament, a protegir el dret a viure i conviure amb pau i llibertat dels que vivim a les Illes Balears o d'aquells que les visiten; garanteix el lliure exercici dels drets i de les llibertats públiques i la seguretat ciutadana.

Els poders públics tenim l'obligació de garantir els serveis bàsics que la policia local presta als ciutadans i defensar que aquest servei es pugui oferir amb les millors condicions possibles.

La nova Llei de coordinació de policia local que avui els present és fruit de més d'un any i mig de treball conjunt, un treball que es va iniciar a finals del gener del 2016, amb l'organització d'unes jornades a la Universitat de les Illes Balears, en les quals varen participar tots els sectors, estaments i administracions que tenen a veure amb el servei de policia de proximitat a Balears. D'aquella trobada, molt participativa, en van sortir una sèrie de conclusions molt clares, es va marcar la línia del projecte de reforma legislativa que el Govern havia iniciat i es van plasmar en el primer avantprojecte de llei, presentat públicament el setembre del 2016.

Finalment, ha estat la feina dels diputats i diputades de la Comissió d'Afers Institucionals la que ha acabat de modelar el projecte de llei tal i com arriba avui al Ple, una feina parlamentària que ha permès incorporar 30 modificacions sobre el projecte de llei original, un 55% de les esmenes presentades, fruit de la voluntat i del consens de totes les forces polítiques.

Per tant, ens trobam davant d'una reforma debatuda, consensuada per tots els interlocutors, professionals, institucions, acadèmics, tècnics i polítics, i que tenen a veure amb el servei públic de seguretat de proximitat. Aquest consens ens serveix d'aval perquè aquesta norma que avui renovam es converteixi realment en un impuls a l'activitat, la imatge i el servei que els cossos de policia local a les Illes Balears presten a la nostra societat.

Abans d'abordar la descripció de les principals novetats que presenta aquesta nova Llei de coordinació de policia local, m'han de permetre que em refereixi a una de les qüestions que sense dubte han acompanyat tot el procés de promulgació de la norma que avui debatem. Com tots vostès coneixen, a les Illes Balears els cossos de la policia local es veuen afectats per una àmplia situació d'interinitat que afecta uns 530 efectius dels 2.600 que componen el total de les plantilles, una realitat que el Govern entén que ha penalitzat el funcionament dels diferents cossos i que, per tant, ha abordat de manera seriosa i amb les màximes garanties de seguretat pública.

Des del primer avantprojecte d'aquesta llei, el Govern ha cregut que la proliferació de llocs de feina interins en els cossos de policia local de Balears ha estat contraproduent per a la tasca desenvolupada, contrària al model de policia de

proximitat que defensam, un fet que de tot l'Estat afecta gairebé en exclusiva els cossos de policia local de Balears.

Ja a la Conferència de Presidents Autonòmics celebrada a inicis d'any, la presidenta Armengol va reclamar al president del Govern Mariano Rajoy l'eliminació de les taxes de reposició dels funcionaris, també en l'àmbit municipal, per poder convocar oposicions i superar l'alt nivell d'interins o de contractació d'interins. Com tots sabem, els ajuntaments no han pogut convocar oposicions per contractar nou personal fix de carrera a causa de l'aplicació estricta de la normativa d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera dictada des de Madrid. En tot aquest temps, les vacants produïdes en els cossos de policia local, s'han cobert amb personal interí, un fet que ha comportat manca d'estabilitat a les plantilles i problemes en relació amb la situació laboral dels policies locals en situació d'interinitat.

Com he dit, el Govern ha estat plenament conscient de la necessitat de resoldre aquesta disfuncionalitat, per aquest motiu hem fet feina per solucionar aquest inconvenient, de manera paral·lela al treball tècnic de la redacció de l'avantprojecte de reforma de la llei. A principis d'enguany vam portar a aquesta cambra, per a la seva aprovació, el Decret Llei 1/2017, que preveu la convocatòria de proves selectives per cobrir places vacants, actualment cobertes per interins i per personal funcionari de carrera; l'establiment d'un procediment extraordinari, durant un termini de tres anys, per regularitzar places interines dotades en els cossos de policia local de les Illes Balears, mitjançant concurs-oposició, i la constitució de noves borses d'interins mentre no es completi el procediment extraordinari detallat anteriorment.

La tasca portada a terme front a l'Estat, va permetre que els pressuposts generals per a l'any 2017 introduïssin una taxa de reposició del cent per cent del personal de la policia local i una taxa addicional per a estabilització de l'ocupació temporal que inclogués fins al 90% de les places que estiguessin dotades pressupostàriament i haguessin estat ocupades de forma temporal i ininterrompuda almenys durant tres anys, des del 31 de desembre del 2016.

Arribats a aquest punt, els municipis de les Illes Balears compten amb l'assistència tècnica i jurídica de la Direcció General d'Emergències i Interior per iniciar els seus processos de regularització de places interines. Igualment, els municipis de Palma, Calvià, Artà, Capdepera i Bunyola han iniciat ja un procés coordinat d'oposicions amb la col·laboració de l'EBAP i la Direcció General d'Interior.

En definitiva, ens trobam davant d'una llei que suposa una transformació profunda del model policial, i vull repassar ara, de manera breu, pel que fa a les principals novetats que aporta. Per una banda, la perspectiva integral de proximitat a la ciutadania, els criteris ètics i el foment del caràcter preventiu i assistencial i de mediació en la resolució de conflictes. També serà obligatori que a partir d'ara les places vacants i dotades pressupostàriament s'ocupin per personal funcionari de carrera, tant en els municipis amb cos policial com en els que no el tenen. També hi ha millores en relació amb la coordinació de policies locals, així, l'Institut de Seguretat Pública de les Illes Balears apareix com a un òrgan de coordinació i de mediació

i de la promoció de bones pràctiques professionals. Igualment, s'introdueixen modificacions en la composició de la Comissió de coordinació de les policies locals de les Illes Balears, amb l'objectiu d'atorgar una major representació als ajuntaments.

En relació amb l'estructura i règim de funcionament, la modificació de la Llei de coordinació de policies preveu la possibilitat que els ajuntaments puguin crear, a les categories de policia, oficials, subinspector, els graus de policia de primera, oficial de primera i sots-inspector de primera, en funció de la trajectòria i actuació professional del funcionari o funcionària. Introdueix el concepte d'ètica professional com a principi d'actuació i l'obligació d'aprovar un codi d'ètica adreçat a les policies locals de les Illes Balears que es tutelarà a través d'un Comitè d'Ètica de les Policies Locals.

I dins l'àmbit de selecció i formació, una peça fonamental de la modificació de la llei és que es preveu una modificació del sistema de selecció que introdueix l'oposició per accedir a la categoria de policia local. De la mateixa manera, els procediments selectius es complementen amb la superació d'un període de pràctiques que inclouen el curs de capacitació corresponent a la categoria a la qual s'accedeix i una fase de pràctiques remunerades en el municipi, relacionades amb les funcions pròpies de la categoria respectiva.

Pel que fa a les millores en el règim estatutari, s'inclou de forma específica el dret a una protecció eficaç en matèria de seguretat i salut en l'àmbit laboral i s'aplicarà la normativa general de prevenció de riscos laborals vigent.

També es reconeixerà la situació de segona activitat amb destinació o sense, a la vegada que es regularà el pas a la situació de segona activitat amb destinació per raó d'edat.

Finalment, i com ja he destacat a l'inici de la meua intervenció, s'introduiran mesures de foment de la igualtat entre homes i dones a l'ocupació pública, a les convocatòries per accedir a les diferents categories de policia local dels ajuntaments que no hagin constituït cos de policia.

I totes aquestes modificacions, com ja he destacat anteriorment, s'han nodrit amb les millores introduïdes a través de les esmenes que han realitzat els diferents grups parlamentaris i que s'han aprovat, ja sigui en la seva totalitat, parcialment o a través de transaccions que han pactat durant les ponències i la comissió. Aquestes modificacions són, per una banda, l'impuls de les actuacions en matèria de policia tutor i d'atenció a les zones turístiques, la promoció de diferents figures de policia de proximitat per intervenir i resoldre conflictes relatius a la convivència entre els veïns, la possibilitat que els agents de policia puguin assumir alguns serveis determinats sense portar arma reglamentària, el desenvolupament de protocol d'atenció policial per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals, intersexuals i sobretot per eradicar d'una vegada per totes els delictes d'odi motivats per l'orientació sexual o les identitats de gènere, així com altres formes delictives que atempten contra la dignitat de les persones.

També el reconeixement del règim específic i singular de Formentera que, en el marc d'aquesta llei, tindrà el suport

administratiu, tècnic i de gestió que prestarà el Govern en matèria de policia local. També s'ha introduït o s'ha aprovat la modificació de la composició de la Comissió de coordinació de les policies locals per donar cabuda a un representant de l'illa de Formentera.

I finalment, no puc deixar de fer esment a l'acord existent entre els grups parlamentaris en relació amb la creació de l'Escola Pública de Formació Policial a l'Observatori de Seguretat de les Illes Balears i sobretot el reforç de la nostra aposta per l'ètica en l'activitat policial que es materialitzarà amb el Comitè d'Ètica i Transparència, tres eixos que seran fonamentals per seguir modelant entre tots la policia de proximitat del futur, una policia molt més útil per a la nostra societat.

Senyores i senyors diputats, avui culminam un procés de reforma llarg, de prop de dos anys, crec que podem estar ben orgullosos de la feina que hem fet i que ens ha portat fins aquí, una feina, com ja he dit, conjunta, una feina que s'ha vehiculat, molt especialment, per la Direcció General d'Emergències i Interior, a tots els professionals d'aquest departament i al seu responsable, Pere Perelló, els don, els vull agrair tota aquesta tasca que han fet durant aquests dos anys per arribar a aquest punt.

No em queda més que demanar el suport majoritari a la cambra per a aquesta nova llei de coordinació de policia local de les Illes Balears, una eina que ens permetrà avançar cap a uns cossos de policia local més moderns, més pròxims i que faran evolucionar el concepte de seguretat i ciutadania cap a un servei al ciutadà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, RGE núm. 12301, 12304, 12307 i 12317/17 té la paraula el Sr. Nel Martí. Té la paraula, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Per al nostre grup aquesta proposició, aquest projecte de llei té aspectes molt positius, té aspectes positius, té aspectes més dubtosos i té aspectes que ens agradaria que hagués resolt i que no veiem resolts, almenys com nosaltres havíem plantejat.

Aspectes positius, sense cap dubte, la implantació d'un nou model d'accés a la funció pública per la via d'un sistema d'oposició, formació i pràctiques i incorporació com a funcionari de carrera al cos de policia local, salvant així totes les sentències que havien confirmat que l'actuació com a agent de l'autoritat és incompatible, de forma general, amb la interinitat. I acabar així amb el sistema, un sistema absurd mantingut durant massa anys de fer unes proves d'accés, després formar amb recursos públics i engreixar una borsa de funcionaris interins, que després, de vegades per mèrits, o de

vegades per concurs oposició accedien a ser funcionaris de carrera amb el greuge que la llei Montoro i el límit de places per ocupar de forma definitiva ha anat causant aquests darrers anys.

També creiem que és una aposta positiva, almanco dir-ho de forma literal a la llei, per al model de proximitat, una visió proactiva, més que no reactiva, de l'acció policial que contempla la prevenció, la mediació i aspectes que també haurien ja de formar part de la forma d'intervenir i d'actuar de les policies locals.

El nostre grup va presentar 20 esmenes de les quals 16 han estat incorporades o transaccionades i 4 no incorporades, rebutjades i vives avui. Dins aquest conjunt d'esmenes, n'hi hauria un bloc, que també valorem positivament, en grau diferent, un que és incorporar i desenvolupar aspectes recollits a les lleis genèriques, com la Llei d'igualtat d'homes i dones, o la Llei per garantir els drets de les persones LGTBI i, en especial, val la pena ressaltar la incorporació de la creació i desenvolupament dels protocols d'atenció policial contra els delictes d'odi.

També consideram que és una aportació positiva, i volem posar en valor avui, haver introduït l'apartat d'òrgans que no són pròpiament de coordinació, com són l'Observatori, el comitè o comissió, em sembla que finalment es va acceptar com a nom, d'Ètica i Transparència, i també l'Escola de Seguretat Pública de les Illes Balears. En el cas concret de l'Escola Pública de les Illes Balears volem posar en valor, no només de la policia local, sinó d'altres cossos, que està separada de l'EBAP i que neix amb vocació d'oferir estudis homologats pel ministeri i, per tant, que estigui més vinculada a la societat a través del sistema públic de formació i d'ensenyament. I en aquest sentit, també volem ressaltar doncs que en aquest apartat s'hi introdueixen les ajudes per a estudiants de fora de Mallorca quan l'acció formativa no es fa també a Menorca, Eivissa i Formentera.

També volem posar en valor la incorporació d'un nou apartat sobre l'escala tècnica facultativa, que existeix a molts altres cossos de policia i que és una novetat en aquesta llei, que incorpora dins el cos de policia la figura de suport a les funcions policials, des de la criminologia o des d'altres especialitats de l'àmbit extern que no formen part de la criminologia.

També queda incorporada, no amb la magnitud que a nosaltres ens hagués agradat, sense cap dubte, un apartat relatiu a la policia autonòmica; es recull l'obligació per llei de presentar, abans d'un any, els estudis per al disseny de la policia autonòmica; definir què volem que sigui aquesta policia; poder mirar quins models tenim i quin és el model que més s'adapta a la realitat de les nostres illes i, lògicament, després per complir allò que diu l'Estatut d'Autonomia d'iniciar el camí d'una llei que és necessària, és imprescindible per crear aquesta policia.

Com deia, quedaven pendents dos grups d'esmenes, un relacionat amb la prefectura, són la 12301 i la 12304. Des del nostre grup pensam que és perillós introduir mesures dites de flexibilització, que al final poden conduir a la politització del

cap de policia, entenem que el cap de policia ha de ser aquell que pel sistema de promoció, d'oposició o de concurs oposició, avalat per l'experiència i per la formació, etc., té, se li reconeix l'autoritat, l'autoritat però del saber, del reconeixement, i no de la discrecionalitat política. És ben cert que la flexibilització que proposa el projecte de llei res no té a veure amb la proposta que va fer en el seu moment el Partit Popular, que feia possible quasi bé que qualsevol categoria de policia pogués ser cap. En aquest cas, la flexibilització és molt més restringida, s'amplia una categoria i acomplir els requisits, una sèrie de requisits, i açò, sense cap dubte, en alguns casos pot ser que faciliti l'elecció del cap en alguns municipis, però en d'altres, i d'allà on venc jo, de Menorca, creiem que pot causar distorsions no positives que, lògicament, no ens agraden, i per açò doncs havíem proposat aquestes esmenes en aquest sentit.

I finalment, el grup que fa referència als interins. Nosaltres pensàvem i pensam que el sistema de selecció, el projecte estableix dos paràmetres: un d'oposició per accedir al cos de policia local, i un altre de concurs oposició per a la promoció, per tant que els dos sistemes són vàlids, els dos sistemes són bons i, de fet, així s'han utilitzat en uns casos i en altres.

Creiem que s'ha d'explicar bé que els interins que tenim avui són un error i una conseqüència d'aquest llarg temps crec que de molts d'errors, no d'un govern, sinó de tots els governs que hi ha hagut de no resoldre, avui, a la fi es fa amb un sistema d'accés que sigui molt més just i que no generi una borsa d'interins.

Què s'ha fet fins ara? A aquests interins no se'ls regalava res, és a dir, feien una prova d'accés, aprovaven aquesta prova d'accés, feien les pràctiques, feien cursos de mèrits perquè se'ls havia promès que seria a través d'aquest procediment que es resoldria i, de fet, jo vull recordar que en el 2005 així es va fer, a través d'un concurs de mèrits, i així es va utilitzar, o que en altres situacions també s'han utilitzat vies excepcionals per resoldre situacions també excepcionals. Com deia és una bona opció d'aquesta llei optar pel sistema d'oposició, però creiem, i açò ho defensàvem en aquesta esmena, que calia també un temps, un temps on es reconegués, per exemple, la feina feta de tots aquests interins, perquè, per una via o una altra, o els interins que no entraran per la via excepcional, doncs se'ls sigui reconeguda tota la feina i la formació que han dut a terme.

Crèiem que era una proposta justa, i per açò l'hem defensada fins aquí, creiem que generava estabilitat i desprotecció a un col·lectiu que en certa manera eren víctimes de la situació i no ningú que demanés privilegis i per açò demanàvem el màxim diàleg de tots els grups per trobar una solució. En aquest sentit anaven dues de les esmenes, com he dit una que canvia el sistema d'oposició, intentava introduir que tots fossin per concurs oposició, i una segona esmena que parlava d'una disposició... que parla d'una disposició transitòria per flexibilitzar aquest procediment extraordinari. Fins avui hem arribat aquí a aquest procediment, m'hagués agradat poder arribar amb una proposta que fos assumida per part de tothom; lamentablement no ha estat així, molts de grups fins avui no s'han pronunciat i nosaltres el que demanam, des del nostre grup, és, al Govern, la voluntat que la situació d'aquest cos d'interins sigui tractada amb l'excepcionalitat que ha de ser tractada.

Per a nosaltres aquest projecte de llei no ho fa com ho hauria de fer, però també entenem que avui el projecte de llei ha de tirar endavant, però sí que demanam al Govern el compromís sincer que hem de trobar una solució que faciliti que aquest grup d'interins no demana un privilegi però sí que demana poder ser tractats de forma justa i, en aquest cas, de forma justa és tenir en compte que aquests deu, quinze, vint anys que han hagut de fer feina en aquestes circumstàncies, doncs crec que tots els grups, responsables, perquè també el Partit Popular, aquí hi ha hagut tothom implicat, es mereixen donar-los una resposta.

Insistesc que avui m'hagués agradat que haguéssim arribat amb el consens suficient per tirar endavant aquesta esmena i veiem que açò no és així, per tant m'agradaria escoltar el posicionament dels grups d'avui, perquè també crec que és bo comparar-ho amb tot el que ha passat del procediment d'esmena i de comissió per avalar que és la voluntat de tots els grups i que, per tant, aquest compromís es podrà dur a terme.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, les RGE núm. [12344](#), [12346](#), [12347](#), [12348](#), [12351](#), [12354](#), [12356](#), [12357](#), [12358](#) i [12360/17](#) té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Buenas tardes, señoras y señores diputados, consellers, buenas tardes al público también.

Bien, empezamos el debate sobre la modificación de la Ley de coordinación de policías locales, porque es una modificación de la ley, lo empezamos con retraso, desgraciadamente, porque el Gobierno no ha traído el acuerdo o el consenso necesario que debería haber traído aquí, a esta sala, al Parlament, cuando trae un proyecto de ley, y es que, desgraciadamente, las prisas en la tramitación parlamentaria y en ponencia pues no han sido el mejor sistema de llevar una técnica legislativa correcta, a pesar de los esfuerzos de todos los partidos políticos, de todos los miembros de la ponencia y los esfuerzos de la coordinadora en que alcanzásemos acuerdos. Per también es cierto que lo hemos tramitado de una forma rápida en ponencia y creo que valía la pena haber hecho un esfuerzo adicional, primero en que ustedes, los grupos que dan soporte al Gobierno, tuviesen algún tipo de acuerdo sobre cuestiones delicadas y, después, que lo hubiésemos tratado en ponencia con más detenimiento, que creo que la materia se lo merece.

Decir que estamos ante una modificación de la Ley 4/2013, no estamos ante una ley nueva, como parece que... una modificación en profundidad, pero no una ley nueva, hay 55 artículos de modificación de una ley que tiene 105 artículos. Y que esta ley, quiero recordar, que precisamente el 11 de junio de 2013 fue objeto de dos enmiendas a la totalidad por parte del PSOE y por parte de MÉS, pero bueno, ahora solamente traen una modificación de una parte de la ley, por tanto no era tan mala la ley del 2013 que se hizo entonces, y yo creo que

con esta modificación en algunos aspectos las mejoramos, en otros tenemos desde el Grupo Popular nuestras dudas.

Y la modificación que se trae aquí a la consideración de la cámara, en primer lugar, tiene que ver con lo acordado por la comisión bilateral comunidad autónoma y estado, un acuerdo al que se llegó en el anterior gobierno en que se tenían que adaptar el artículo 8, el artículo 34, el 56 y unos cuantos más, y que el anterior gobierno solicitó y pidió que se pudiese llevar incluso por lectura única en la anterior legislatura y en un alarde de responsabilidad con el Gobierno por parte de la oposición se dijo que no, que se le iba a facilitar al anterior Gobierno la lectura única para incorporar el acuerdo bilateral. Es decir, los que exigen responsabilidades, responsabilidad también de todo el mundo, ¿no?

Luego hay otra serie de modificaciones que son derivadas de la práctica aplicación de esta ley, que yo creo que son positivas, creo que con la práctica de todas las leyes se ven cosas a mejorar y a las que daremos apoyo. Y otras modificaciones en las que evidentemente tenemos nuestras dudas o pensamos que igual no son tan positivas.

Quiero recordar, porque una de las cuestiones más polémicas es, por ejemplo, el artículo 22, el nombramiento del jefe de policía; la anterior ley, la Ley 4/2013 lo que establecía era que era un cargo de libre designación pero entre los policías que tuviesen la máxima categoría, en el proyecto inicial aparecían otras cuestiones, pero digo, Sr. Martí, lo que definitivamente se aprobó es que fuesen de la misma categoría y un cargo de libre designación, así figura en la ley. Creo que en este caso al volver..., o sea, al modificarla de forma que puedan ser de categoría inferior, incrementamos la posible discrecionalidad. Estaría bien que, por ejemplo, la Sra. Costa se acordase de lo que dijo el día 11 de junio de 2013, y acusaba al Partido Popular de discrecionalidad, de arbitrariedad, de politizar al jefe de policía, de que iba a ser un auténtico desastre, y ahora traen aquí, a la cámara, un artículo que dice que no solamente podrá ser dentro de la máxima categoría de policías la elección por parte del alcalde, sino que, además, podrá ser de categoría inferior. Estaría bien que se aplicasen sus argumentos, porque ahora la arbitrariedad, la posibilidad de elección por parte del alcalde podrá ser mucho mayor, la flexibilidad -ahora se llama flexibilidad, antes, con el Partido Popular era arbitrariedad.

Otra de las cuestiones que, desde nuestro punto de vista, pues no es totalmente satisfactorio es la creación de más organismos o burocracia, se crean la Escuela de Seguridad Pública, que nosotros simplemente decíamos "podrá ser adscrita al EBAP", y así, en función de la política que lleve cada gobierno, podrá elegir si crea organismo independiente o lo adscribe al EBAP, no se nos ha aceptado esta enmienda. El Observatorio, el Instituto de Seguridad Pública, la Comisión de coordinación y los consells de coordinación, que ya existían, es decir, se crea con esta ley más burocracia. Quiero recordar el acuerdo para el *canvi*, que decían que iban a reducir los organismos y las empresas independientes del sector público instrumental, con esta ley crean más organismos y más burocracia externa.

La no satisfacció de la problemàtica de los interinos, desgraciadament nos hauria gustado, y yo creo que todos los grupos hemos hecho esfuerzos para buscar una soluci3n, pero al final lo que hemos visto es que quienes mantenían una posici3n, en principio, a favor de esto, pues se han retirado, han tirada para atrás, y, en cambio, veo difícil que vía reglamentaria se puedan hacer cuestiones que puedan ser contrarias a la ley. Por tanto, oportunidad perdida, es cierto que es un problema complicado, es cierto que distintos gobiernos se han encontrado con esta problemàtica, pero oportunidad perdida para darle una soluci3n.

Sobre el nuevo sistema de acceso, veremos cómo funciona, yo creo que inicialmente puede ser un sistema mejor, pero podemos tener problemas en el futuro cuando se hayan de cubrir bajas y no encontremos a gente con titulaci3n, porque con el tiempo solamente habrán adquirido titulaci3n quienes hayan aprobado previamente, por tanto puede tener problemas a la larga.

Consideramos que la menci3n a la policia auton3mica se podría haber prescindido perfectamente en una ley, decir vamos a hacer un estudio a la posibilidad de una policia auton3mica, pues creo que no es objeto de la ley.

Creemos que introducir en esta ley la regulaci3n de las ITV pues no es una técnica parlamentaria correcta, creo que hay un artículo que se introduce, que vamos a regular con esta ley las inspecciones técnicas de vehículos de los consells insulares, que se introduce por la puerta de detrás, y no como correspondería teniendo en cuenta la materia.

En definitiva, pues una oportunidad perdida, creemos que hay cosas que sí que son positivas, que les daremos apoyo, y desgraciadament pues las prisas y el ir en contra del PP porque sí no son buenas consejeras como técnica legislativa, pero es lo habitual en esta càmara.

Aportaciones positivas de las enmiendas que quedan vivas por parte del PP, creo que hemos hecho aportaciones positivas que sí que se han aprobado: el reconocimiento del trabajo del policia tutor; el reconocimiento a los jubilados; el reconocimiento al trabajo de la policia local en turismo; en materia de armas; en materia de homologaci3n de formaci3n, son propuestas positivas. Y las que quedan vivas son diez propuestas, diez enmiendas: una en que pedimos..., bueno, en general que se deja abierta la regulaci3n al Estatuto de la Funci3n Pùblica; otra sobre el nombramiento de policia, dando mayor flexibilidad a los ayuntamientos y al principio de autonomía municipal, de forma que pueda haber dos sistemas, uno de libre designaci3n entre los que tengan la mayor categoría de policias, y otro de concurso, si el ayuntamiento lo considera necesario.

Otra sobre la retirada de armas, establecer el plazo de 15 días, no de 30 días, como se mantiene, entendemos que en esta materia, en las armas, en caso de bajas pues que sea el plazo de 15 días, creo que es mejor ser prudente en esta materia y, a veces, ser riguroso para evitar problemas.

Y después la posibilidad de la adscripci3n de la Escuela Pùblica de Formaci3n Policial EBAP.

Establecer el plazo de un ańo para el texto refundido, no de dos ańos para dicho texto refundido.

Y también hay una enmienda sobre asegurar el cumplimiento del principio de igualdad, es decir que cuando se concurra a una plaza, pues, con independencia de que sea hombre o mujer, creemos que la discriminaci3n que se introduce puede traer graves problemas de ilegalidad al favorecer no que incline la balanza, en caso de mujer, en situaciones iguales, sino incluso que quén haya sacado mejores puntos pueda perder la plaza por ser hombre, y creo que ahí puede haber problemas de legalidad de incumplimiento del artículo 14 de la Constituci3n.

En definitiva, creo que el Partido Popular ha aportado propuestas positivas a esta ley, creo que hay cosas positivas en la ley, creo que, desgraciadament, las prisas no son buenas consejeras para tratar temas complejos, y que hemos perdido una oportunidad en haber dado una soluci3n al problema de los interinos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, la RGE núm. [12370/17](#), té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Bona tarda, diputats, diputades, públic que avui ens visita, policies, membres del Govern i diferents organitzacions, gràcies per venir aquí.

Un sector que havia de donar solucions a la ciutadania, que havia de protegir la nostra seguretat, ha suposat, desgraciadament, els darrers anys molts de problemes i en molts d'aquests problemes han col·laborat alguns partits i algunes persones que mai no s'haurien d'haver dedicat a la política, i tots del Partit Popular. La corrupci3n policial a Palma ha estat una xacra que va fer de la nostra ciutat una ciutat sense llei, on els interessos mafiosos d'uns quants s'imposaven a la majoria, on alguns bars tenien por que els tanquessin per fer competència a la personificaci3n del mal, al Sr. Cursach, aix3 seria, segons el Sr. Lafuente, sup3s, flexibilitat o arbitrarietat en l'aplicaci3n de les lleis. Sí, aix3 es va fer amb el beneplàcit del Partit Popular i el seu líder a Palma, Palma en aquell moment era "Ciudad Rodríguez", la feliç cara del turisme i la "ciutat operador" que se'n duia a casa el turista com a *souvenir*, quedava tacada amb la infàmia de la màfia policial, i aix3 no ha de tornar mai a passar a les nostres illes, aix3 no ens ho podem permetre com a societat.

No podem permetre que les illes tornin a ser un epicentre de la corrupci3n, hem de ser exemple en un territori que a mi m'agrada anomenar de resistència front a les polítiques neoliberals i les màfies. I aquí vull fer un reconeixement a tots els i les policies que no varen caure, que no varen voler col·laborar amb el Joffrey Baratheon de Mallorca i que no

tenien por de posar les multes que calguessin quan els mafiosos no acomplien la llei. Un reconeixement a tota la gent que va lluitar per posar decència a un cos policial tacat, gràcies per la vostra feina a favor dels interessos de les majories socials i en contra dels pocs dolents que fan de les seves, sense que els importi absolutament res més que el seu poder i el seu benefici personal. Gràcies per això a tots els i les professionals que van ser l'emblema de la nostra dignitat.

Sr. Lafuente, hem començat tard, efectivament, i no ha estat per la nostra culpa, vostè sap perfectament que si s'hagués aprovat aquesta esmena estariem cometent una il·legalitat, vostè ho sap, ho sap, i no em diu que no, perquè ho sap. Vostè sap que si aquesta esmena era acceptada podríem tenir un problema i es podria recórrer el concurs oposició que es plantejés, seria il·legal.

I em parla vostè del tema de la ITV, bé, pitjors coses crec que s'han fet des del Partit Popular, s'han aprofitat lleis per fer privatitzacions indegudes i per donar concessions als seus amics, nosaltres preferim la cosa pública i aquesta és la nostra aposta.

Havent dit això, pensam que aquesta llei pot començar a resoldre algunes de les deficiències que es produeixen en les diferents policies locals dels municipis de Balears, molts de municipis tenen falta de personal a determinats moments clau i això posa en risc la seguretat de les persones, dels pobles i ciutats de les nostres illes. Pensam que en aquesta llei es regula de manera adequada la provisió de llocs de treball, amb caràcter temporal; el reingrés al servei actiu; es normativitza de manera més clara la segona activitat, i potencia, sí, Sr. Lafuente, la igualtat dins el cos, la igualtat entre dones i homes, amb polítiques de discriminació positiva que són totalment necessàries en un cos que no arriba a un 10% de dones i que per tant està totalment masculinitzat.

Pensam també que millora la coordinació de les policies locals, el que consideram bàsic, i nosaltres, i crec que era la intenció del Govern, també apostàvem per un cos de policia de proximitat, un cos que sigui més preventiu que punitiu, que sigui més mediador que castigador, i si bé entenem que les competències municipals són les que són també ens pareix que hem de recomanar aquestes figures de proximitat en aquests cossos policials.

També nosaltres particularment hem introduït a la llei la limitació de la tinença d'armes de foc en els casos en què no es consideri estrictament necessari. Sabem que és una qüestió polèmica però creiem que és necessari obrir el debat. Pensam que la confiança de la ciutadania envers les policies locals es podria recuperar millor si la tinença d'armes estigués més restringida; pensam que s'hauria de justificar la tinença d'armes i que no fos una qüestió general; pensam que en la tutela de menors a la sortida de les escoles i en diversos serveis no és necessari que les policies locals, que han de ser de proximitat, hagin de dur armes; si volem una policia més propera, més pacífica, més preventiva i, com deia abans, manco punitiva creim que està bé, almanco que es vegi la voluntat política reflectida en aquesta llei.

També varem aprovar una esmena sobre la segona activitat en destí, en què volíem que aparegués explícitament que es podien fer serveis de vigilància d'edificis públics. Hi ha moltíssims d'ajuntaments que es gasten moltíssims de doblers en serveis de vigilància privats i pensàvem que estava bé que sortís a la llei que els que estiguin en destinació de segona activitat puguin fer aquesta vigilància.

Per altra banda no volíem deixar de costat un tema importantíssim per a molts d'interins i interines de la policia local. Nosaltres entenem les reivindicacions de l'Associació de policies interins, però no podem compartir-les; pensam que aquesta llei i el decret ajudaran a regularitzar moltíssimes situacions que ara mateix són inestables. Es faran oposicions i es farà també concurs oposició, i aquesta opció contempla mèrits que poden ajudar gent que ha estat protegint la nostra seguretat durant molt de temps a tenir una plaça fixa, però pensam que s'ha anat el més enfora possible. Hi ha molts de sectors, evidentment, que no tenen aquesta possibilitat, per exemple Inspecció de Treball no pot fer concurs oposició, Hisenda no pot fer concurs oposició, i per tant pensam que respectar els principis bàsics de mèrit i capacitat està també en el nostre ADN polític i, si no, la gent podria recórrer aquestes qüestions i no hi hauria oposicions, oposicions que s'han convocat o que es convocaran per primera vegada després de molt de temps. Els que ara pareixen donar suport a diferents iniciatives que vénen de la societat civil han estat els culpables pels quals no s'han pogut convocar oposicions durant moltíssim de temps, gràcies a la Llei Montoro i gràcies a un govern Bauzá que no feia més que retallar en tot el possible.

Per això, i perquè pensam i creiem en la professionalització de l'administració, i consideram que es donen suficients facilitats per als interins, no donarem suport a l'esmena de MÉS per Menorca. Nosaltres sempre estarem al costat dels funcionaris i les funcionàries, i ho demostram allà on governam, on hem retornat tots els drets que el Partit Popular havia retallat, i consideram fonamentals els drets dels treballadors i les treballadores que fan un servei a la comunitat i que no defensen els seus interessos, però també són essencials, com deia abans, els principis de mèrit i capacitat per treballar en l'administració.

Jo personalment no crec els que no han dubtat a deixar de banda els treballadors i les treballadores una vegada rere l'altra. Sé que no dubtaran a deixar de banda qui faci falta per defensar els seus interessos, i no poden venir aquí a donar lliçons a ningú, Sr. Lafuente; li ho torno a dir: vostè sap que això era il·legal.

Per acabar, l'esmena que ens queda viva és la que diu que hi hagi al Consell de Coordinació de les policies locals dues persones membres de la Junta de Personal que hagin estat elegides pel conjunt sindical. El Govern ens ha dit i els diferents grups parlamentaris ens han dit que aquest organisme té una tasca eminentment tècnica; nosaltres consideram que la veu dels treballadors i les treballadores pot ser escoltada també en aquestes tasques tècniques i per això mantenim aquesta esmena. Esperam que algun grup li doni suport.

Res més. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, de la RGE núm. [12392](#) a la [12398/17](#) té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Señoras y señores diputados, público, primero de todo quiero comentarle a este govern que no se puede intentar resolver los problemas de una falta de acuerdo unos momentos antes del día del pleno; los problemas no se arreglan solos. Y quiero comentarle a MÉS per Menorca que en política no se puede prometer algo que sabes que no se puede cumplir. Nosotros apoyamos la enmienda, nosotros apoyamos la enmienda ya en comisión porque no nos cabe en la cabeza que un grupo político proponga una enmienda sin saber si es viable o no. Si uno propone una enmienda para solucionar un problema muy grave, muy importante y que atañe a un grupo muy numeroso, y sobre todo a las familias, se sobreentiende que esta enmienda es viable y pretende que sea apoyada por los grupos, como así hizo Ciudadanos.

A Ciudadanos le quedan seis enmiendas a la ley. Vamos a retirar una de ellas, que es la 12398, y comenzaré con la defensa de la enmienda 12397, que afecta al artículo 26 del proyecto de ley. Este artículo 26 del proyecto atañe al artículo 41 de la ley de 2013, que hace referencia a la figura del funcionario interino. En el proyecto de ley se mantiene esta figura y permite la creación, nueva creación de bolsas de trabajo, para lo cual el aspirante tiene que haber superado el curso de policías locales del EBAP, és decir, el proyecto de ley mantiene exactamente la redacción del artículo 41 de la ley de 2013 respecto a la figura del policía interino, un artículo que recordemos que el Tribunal Superior de Justicia de Balears ya declaró nulo por contravenir el artículo 92.3 de la Ley reguladora de las bases de régimen local, que expone que sólo los policías locales funcionarios de carrera pueden ejercer funciones con carácter de autoridad pública, por lo que no cabe la figura del interino en las fuerzas de seguridad. Es decir, el proyecto de ley del *govern del pacte* vuelve a repetir los mismos errores que la anterior ley del Partido Popular manteniendo la figura del policía interino, haciendo caso omiso de las sentencias y de las reiteradas peticiones del colectivo de policías que hoy por hoy se encuentra en el limbo, una nulidad que es cierto que está en espera que sea ratificada por el Supremo.

Con nuestra enmienda, la 12397, desde Ciudadanos pretendemos que se suprima la figura del policía interino, una figura que no existe en ningún otro cuerpo de seguridad, y pedimos su supresión por los problemas que se han derivado de ella, miren, ya no sólo por estar declarada nula por el Tribunal Superior de Justicia de Baleares, sino que deriva en problemas que también son muy importantes, problemas como los de la seguridad personal que conlleva estar entrando y saliendo en el cuerpo. Muchos son los policías interinos que se han tenido que enfrentar a juicio ante personas detenidas por ellos mismos en un momento en el que ya no están en el cuerpo, una situación

que les genera un absoluto desamparo y que se tiene que evitar a toda costa.

Este problema no lo sufren unos pocos agentes o exagentes, puesto que por los abusos por parte de la administración al poder optar a esta figura interina a día de hoy son 600 los agentes interinos, es decir, el 30% de la plantilla en Baleares, una plantilla que se encuentra en esta situación de inestabilidad laboral con el problema de inseguridad personal que genera estar entrando y saliendo del cuerpo.

Nosotros apoyamos y apostamos una ley, una verdadera ley de coordinación entre las policías locales, y así en la enmienda proponemos que cuando se genere una baja temporal en algún municipio que por razones de necesidad y urgencia deba ser cubierta se haga a través de la figura de la comisión de servicios voluntaria o forzosa en los términos establecidos en el artículo 87 de la Ley 2/2007, de función pública de la comunidad autónoma, aplicándosele a la gente, al trabajador las condiciones retributivas más favorables. Todo esto ya se hace en otros cuerpos y ya está legislado.

Pero ya vemos que el pacte prefiere seguir con la inercia de la ley del Partido Popular, ir dejando todo igual, eso sí, porque a la administración le conviene. No olvidemos que los 600 interinos son interinos no porque lo han querido ellos sino que son interinos porque así lo ha querido el legislador y el ejecutivo.

Tenemos otra enmienda, la enmienda 12393, que afecta al artículo 52 del proyecto de ley. Este artículo 52 del proyecto añade una disposición adicional tercera que hace referencia a medidas de fomento de la igualdad en la ocupación pública. Nosotros en la enmienda mantenemos el punto 1 y suprimimos los puntos 2, 3 y 4. En el punto 1 el proyecto propone que los ayuntamientos han de impulsar las acciones positivas que marca la Ley de igualdad de género con la finalidad de conseguir una composición equilibrada en las plantillas de policía local. A nosotros nos parece bien y además añadimos que en estas acciones se comprenderán campañas entre los jóvenes y estudiantes de fomento de la mujer en el acceso al cuerpo de policía local.

Pero como hemos dicho, además, en la enmienda suprimimos los puntos 2, 3 y 4 de esta disposición adicional tercera. En estos puntos se propone que para conseguir una composición equilibrada entre hombres y mujeres en la plantilla de policía local una vez realizada la oposición y elaborada la lista de candidatos aprobados por orden de puntuación para acceder a las plazas limitadas que hay convocadas se dará prioridad a las mujeres cuando la diferencia de puntuación en la oposición no sea superior a un punto y medio, el 15%. Es decir, que una persona con un 5 en la oposición pasará por delante de otra que haya obtenido un 6,4 por el hecho de ser mujer, para así cumplir con la proporción equilibrada en el cuerpo de policía local de este municipio.

Desde Ciudadanos creemos que ésta es una medida injusta y que no fomenta la igualdad entre hombres y mujeres, aquí lo único que se fomenta es una injusticia entre opositores. Recordemos que es una oposición que ha de cumplir los criterios de igualdad, mérito y capacidad y que estamos

hablando de una oposición para acceder a un puesto de trabajo y una oposición donde todos partes de las mismas condiciones puesto que las pruebas físicas están adaptadas según normativa y las pruebas teóricas pues tanto hombres como mujeres poseemos la misma capacidad para enfrentarnos a ella. Es de justicia que en una oposición con plazas limitadas el que obtenga mejor puntuación es el que ha de optar a la plaza.

No cabe duda que en muchas acciones policiales se hace necesaria y relevante la actuación de policías mujeres. Por ello, desde Ciudadanos proponemos que se hagan campañas para potenciar y estimular entre las jóvenes la figura de la mujer en las policías locales puesto que lo que tiene que aumentar es el número de aspirantes a los puestos de policía local.

Ya paso a otra enmienda que nos queda, es la enmienda 12394 que afecta al artículo 12 del proyecto de ley, este artículo 12 del proyecto de ley atañe al artículo 22 de la ley de 2013 que hace referencia a la prefectura del cuerpo de policía local. Miren con esta enmienda eliminamos la última frase del artículo que propone que el nombramiento de jefe de policía local podrá recaer en la categoría de oficial de la escala básica, y eliminamos la frase porque la ley así como está redactada, estamos de acuerdo, ya está modificada y sí que pueden ser ya jefes de policía. Miren, según el nuevo redactado si se da la situación de que en un municipio la máxima escala es la ejecutiva, el inspector o el subinspector, la ley ya permite que se pueda escoger como jefe de policía a personal de la escala inferior, la básica, entre aquel que posea la categoría superior, es decir, oficial.

Por lo tanto, nos parece redundante la última frase, el último punto y aparte, y no sabemos si es que se abre la puerta a que en un municipio que posea las tres escalas un oficial pueda ser jefe de policía cuando lo quiera el alcalde. Nosotros, en este caso, no estaríamos de acuerdo puesto que pensamos que el cuerpo de policía local, pese a ser un cuerpo, es verdad, de la (...) civil, sí que es un cuerpo jerarquizado.

Bueno, por último ya nos quedan únicamente tres enmiendas que son más que nada técnicas, con ellas planteamos que se haga referencia a las leyes que no nombra y que es la finalidad del artículo. Un ejemplo solamente, porque me queda poco tiempo, por ejemplo, la enmienda 12392, el artículo 49 del proyecto de ley, el proyecto de ley dice que cuando no se localice a una persona expedientada se la ha de citar por edictos a través del BOE, del BOIB y del tablón de anuncios del ayuntamiento, pero resulta que ya ha salido una nueva ley, la Ley 39/2015, de 1 de octubre, de procedimiento administrativo común, que pone que para citar a estas personas ya no solamente basta el BOE, el BOIB o el tablón de anuncios del ayuntamiento sino que además, con la nueva ley, también se ha de hacer edictos a través del consulado, sección consular de la embajada, se podrán establecer otras formas de notificación complementaria, es decir, en vez de coger un trocito de la ley nosotros hacemos una enmienda que ponga que si no se localiza a la persona expedientada se la ha de citar conforme a los términos establecidos en el artículo 44 de la Ley 39/2015.

Y así son una serie de artículos que extraen trocitos de leyes que luego queda confuso el artículo cuando pueden nombrar que haga por la ley.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester, hauria d'acabar.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sí, ja acab. Y nada más, únicamente comentar que si MÉS per Menorca mantiene la enmienda nosotros la votaríamos a favor, de hecho hicimos una interpelación y una moción al Gobierno, al Govern, también sobre este tema, es un tema que...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

... creemos que tendría que haberse solucionado. Primero las personas y luego las leyes.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Començam el torn en contra. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Gràcies, Sr. President. Bones tardes a tothom. Bé, en primer lloc, sí que voldria felicitar als grups parlamentaris que hagin arribat a un acord, encara que hagi estat en el darrer minut o a la pròrroga ja, però sempre arribar a acords crec que és important.

Avui debatem una llei que en principi, possiblement, no hauria de ser una de les que es recordin a finals de legislatura, ja ha passat amb altres lleis en aquest sentit de coordinació de policies locals, la de l'any 2005, 2008, 2013, i també després d'un debat com el d'avui matí d'una llei d'un calat i d'una transcendència importantíssima com és la Llei d'urbanisme.

No ho hauria de ser perquè no té un contingut polític de primer ordre i a primera vista no afecta un sector molt concret... afecta un sector molt concret de la població. No és una llei tampoc de per si atractiva a simple vista per a l'opinió pública, per als mitjans i per a altres agents socials, però en realitat no és exactament... no és aquesta, la realitat és molt distinta.

Molts de nosaltres hem tengut l'oportunitat de ser o batles o regidors en els nostres municipis i hem estat dins l'equip de govern, hem estat a l'oposició i hem pogut conèixer de primera mà els problemes en què es troben els ajuntaments per a una bona gestió d'un cos de policia local, i encara més important som i hem estat testimonis dels problemes dels agents de policia local per dur a terme de forma adequada les seves funcions que són moltes i molt diverses. Crec que això també

s'ha reflectit un poc al debat en comissió, crec que s'està reflectint també al debat d'avui horabaixa.

Crec que el sentit de totes les esmenes que s'estan presentant... són esmenes tècniques, molt tècniques, exceptuant-ne una o dues que tenen la seva especial importància, però totes són puntualitzacions i el to, crec que el to que es reflecteix del debat d'aquesta llei està un poc sobredimensionat a causa del que hem viscut en els darrers minuts, però dins... tots nosaltres crec que... entenem que és una llei que va molt més enllà del que avui debatem. Tots pensam en tots aquests ajuntaments, en tots els policies locals que cada dia s'enfronten a noves realitats.

Nosaltres, molts de nosaltres hem tengut l'oportunitat de veure no sols els problemes del nostre municipi, sinó els problemes dels municipis veïnats que a vegades són els mateixos, però a vegades són uns altres, i en això també vull incidir que els problemes que tenim amb una policia municipal en un municipi de 1.000, 2.000, 3.000, 5.000 habitants són uns, els que tenen els municipis de 10.000, 15.000 són uns altres i a les ciutats o grans ciutats són uns altres.

La manca de recursos, manca de formació -sobretot formació per a l'actualització-, assumpció de noves funcions, abordar nous reptes i realitats que fa necessària la intervenció o mediació de la policia local, etc., són, sí, problemes comuns en tots els ajuntaments. Tot això ens obliga a plantejar constantment nous paradigmes del model de policia local que necessitam de forma molt freqüent i no sols per aquests motius, sinó també perquè la policia local s'ha d'adaptar també a les necessitats que la realitat socials ens marca i que són molt diverses.

Veim dia a dia que els ajuntaments tenen, estan desbordats per tota una sèrie de noves activitats, tenen activitats culturals, activitats festives, activitats de proves esportives i cada dia més i més i més i totes aquestes requereixen de la intervenció de la policia local. També durant els darrers deu, quinze, vint anys s'han incrementat els conflictes entre veïnats. Els que hem estat regidors a municipis ho hem vist, per qüestions d'animals de companyia, perquè l'empatia entre els veïnats ja no és la mateixa en un municipi com va quaranta o cinquanta anys que la d'avui en dia i es requereix d'aquesta funció que va més enllà, en principi, de les funcions pròpies d'un policia local, que és aquesta mediació. També factors que no són propis, concrets d'un ajuntament, sinó que són generals, els municipals, els policies locals són els primers agents de seguretat que s'han topat amb realitats com el conflicte juvenil, problemes en drogodependències que van molt més enllà dels joves, han hagut de fer front a reptes, que s'han solucionat molt bé, com és l'assumpció o la creació de la figura de policia tutor i crec que en això tots hi estam d'acord.

Quant a la tramitació d'aquesta llei, em perdonareu, però he entrat fa res, no fa ni un mes que som aquí i m'he incorporat molt tard al debat en comissió, però sí que al darrer debat en comissió, al dictamen em va quedar l'esperit de feina de consens que ha tengut aquesta llei. De fet, aquesta llei incorpora trenta modificacions, projecte de llei -perdó-, incorpora trenta modificacions sobre el projecte de llei original,

un 55% de les esmenes presentades pels grups i així i tot encara tenim esmenes vives.

Anant més enllà, aquesta llei és fruit d'un diàleg social, encara que com hem pogut comprovar durant el dia d'avui el col·lectiu d'interins s'han manifestat parcialment per desacords, però per altra banda sindicats com Comissions Obreres o UGT, per posar un exemple, sí que han manifestat un grau de satisfacció important i això, tant el desacord com els acords, posen en valor una feina d'aquesta cambra i posen en valor aquesta llei. Per tant, no podem dir que estiguem davant una llei sorda.

Voldria destacar com a principals punts d'aquesta llei primer de tot l'eix d'estabilització i fidelització de les plantilles. Per una banda, tenim un nou model d'accés a la funció pública que permetrà una millora en la seguretat pública i per altra banda, la flexibilització de les plantilles, a les quals es crearan graus de policia, oficials i subinspectors de primera. S'implanta també un nou sistema d'accés a les policies locals, al mateix temps que es potencia la figura del personal funcionari de carrera. També la figura del cap de policia ha d'aparèixer a la RLT amb la denominació de cap de policia i han de constar els requisits necessaris per proveir-lo.

Per altra banda, la modificació de la llei també incorpora la modalitat de segona activitat en destí, policies locals que en assolir determinades edats s'incorporen i això també és una realitat que ja fa molts d'anys que s'aborda als ajuntaments, és a dir, molta gent que arriba a una edat... intentaven cercar un camí perquè pogués dur a terme de la millor manera les funcions que requeria l'ajuntament i la persona.

És una llei també que millora la coordinació de la policia local, i en això feim esment al que és la col·laboració entre els diferents municipis, municipis veïnats i municipis que no són veïnats. Tots tenim la imatge quan anam a una fira, ens trobam un policia local d'un municipi de Valldemossa el trobam a Mancor de la Vall, i per això és importantíssim que aquesta llei reculli i doni estabilitat i doni un marc a aquesta situació que fa molts d'anys que vivim i ja ho he dit abans, vivim entre municipis veïnats on hi ha una col·laboració i una cooperació entre la policia i, per altra banda, entre municipis que no són veïnats perquè les necessitats són les que són.

La modificació de la llei també implica canvis en la composició de la Comissió de Coordinació de Policies Locals que dona més representació als ajuntaments.

També fomenta l'ètica professional, i això és imprescindible. Els que hem estat a ajuntaments, que som molts i també coneixem, si no, molta gent que... companys que sí hi han estat, ens hem trobat amb conflictes ètics dins els cossos de la policia local, entre ciutadans i policia, entre la mateixa policia, entre l'equip de govern i crec que aquesta eina és..., a més crec que és fruit del consens, una eina demanada pel sector, crec que és important destacar-la.

També el foment de la igualtat entre dones i homes que ja s'han comentat, altres companys de distints grups parlamentaris també ho han comentat, un compromís d'avançar cap a la igualtat efectiva entre dones i homes. Per posar dues dades, 213

dones enfront de 2.290 homes, en percentatges 91,5% d'homes pel 8,5% de dones. Això és la realitat que tenim fins ara. A les Balears hi ha un 3,5% de dones oficials, cap d'inspectora o subinspectores o comissàries. Per tant, crec que és unànime entre tots els grups que calia avançar i calia tenir una llei que de forma manifesta incidís en la igualtat entre dones i homes a la policia local.

També podem dir que és una llei de proximitat i que aborda noves realitats, realitats que ens compareixen cada dia. Tots hem tengut o tenim, crec, la impressió que un policia local és una espècie d'eina d'aquesta suïssa multiusos que serveixen per guardar un moix que s'ha escapat d'un veïnat, mitjançar en un conflicte entre dos veïnats per ics motius o haver de fer una intervenció ràpida, regular el trànsit, etc. Per tant, aquestes noves situacions..., com per exemple l'increment de proves esportives, es van incorporant i són reptes nous que s'han anat actualitzant amb les lleis que anam fent.

I per tancar, no puc acabar la meua intervenció sense recordar que la competència d'aquesta llei està emparada per l'Estatut d'Autonomia i també que va ser aquest mateix estatut d'autonomia qui preveu també la creació d'una policia autonòmica, MÉS per Menorca hi ha fet referència. Jo crec que des de MÉS per Mallorca volem que aquest tema surti a l'agenda política, per ventura avui no toca, però sí que és un dels temes que hem de posar damunt la taula.

I ja per acabar,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrà, ha d'acabar...

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

...només vull dir quant a les esmenes que s'han presentat, tant MÉS per Menorca, Partit Popular, Podem i el Grup Mixt, Ciutadans queden unes vint i busques d'esmenes vives i en principi mantindrem el sentit del vot que ja vàrem manifestar en comissió.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrà. Correspon ara al Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, públic que avui capvespre ens acompanya. Vull començar la meua intervenció agraïnt a tots els grups parlamentaris la feina feta, que ha estat molta, i l'esforç i voluntat d'arribar a acords per millorar el text. Tots hem fet renúncies perquè les posicions inicials eren potser més ambiciosos, però tots hem fet que aquest text sigui millor. I vull agraïr també al Govern la seva col·laboració i absoluta disposició per donar suport a la tramitació d'aquesta llei en tot allò que ha estat necessari.

Per tant, crec que és injust allò que s'ha sentit avui capvespre en aquest plenari, que el Govern ha vingut aquí sense fer la feina que li tocava fer. Han estat formalment tres mesos de ponència, tres sessions de ponència, una comissió i avui el debat en plenari, més aquelles reunions que han estat moltes i també converses mantingudes amb els diversos col·lectius, que també han estat moltes, portaveus, així mateix representant sindicals i altres sectors relacionats amb la policia local, durant tota la tramitació parlamentària d'aquesta futura llei. Què ha passat avui? Doncs que hi ha hagut alguns grups que han replantejat les seves postures, cosa que és legítima, però que per altra banda també han desestabilitzat una mica aquest debat.

El resultat d'aquesta feina ha estat la incorporació al text originari del projecte de llei de més del 50% de les esmenes presentades, tal qual s'havien presentat, o bé han estat transaccionades. I a tot aquest recorregut parlamentari, s'ha d'afegir, que ha estat llarg, el Sr. Lafuente deia "prisas" i realment, Sr. Lafuente, jo crec que aquest comentari fa gala de la fama que ens precedeix als menorquins que anam al trot i no al galop i d'aquí el seu comentari. Però realment jo crec que presses no n'hi ha hagut cap perquè es van fer tres sessions de ponència bastant extenses en les quals es va tenir la voluntat d'aturar punt per punt per debatre extensament cada una, no només de les esmenes, sinó també dels articles del projecte de llei.

Com deia, a tot aquest recorregut parlamentari s'ha d'afegir, com ha explicat la consellera en la seva intervenció, a la feina que ha vingut fent el Govern fins que no va néixer aquest projecte de llei, iniciada a finals de gener de 2016 amb unes jornades a la Universitat i que s'ha perllongat més enllà d'un any i mig treballant conjuntament amb tots els sectors, estaments i administracions que tenen a veure amb el servei de policia local. Crec sincerament que les lleis han de tenir vocació de permanència en el temps, ja que açò és garantia de la seva eficàcia, compliment dels objectius pels quals neixen i seguretat jurídica. I una feina conjunta expressada anteriorment és absolutament necessària per assolir aquest objectiu de llarg recorregut, que doni realment estabilitat i actualitzi el servei de la policia local.

Així doncs, el projecte de llei que avui debatem per tal que es converteixi en llei, té el seu origen en la necessitat d'actualitzar la Llei 4/2013 i millorar el servei públic de la policia local, evolucionant cap a una necessària nova concepció de proximitat i atenció a la ciutadania i a la vegada també millorar les condicions laborals i l'estabilització de plantilles amb una clara direcció perquè les places siguin ocupades per funcionaris municipals fixos de carrera. La llei, que supòs que sortirà d'aquest parlament després d'aquest debat, recollint les aportacions incorporades durant la seva tramitació parlamentària, introdueix canvis substancials i també necessaris com caminar cap a la igualtat efectiva entre homes i dones i per açò afavorir la incorporació de les dones a un món molt masculinitzat; l'establiment d'un codi ètic que reculli els valors essencials d'aquest servei públic, amb totes les tasques que té encomanades la policia local, fent especial èmfasi a l'aposta per a la proximitat a la ciutadania, la transparència i l'eficiència; establir protocols d'actuació davant determinades actuacions que garanteixin els drets dels col·lectius LGTBI,

així com altres possibles víctimes de delictes d'odi; millorar la coordinació garantint la presència de tots els municipis en aquesta coordinació; la creació de l'Escola Pública de Formació Policial, donant importància que mereix la formació en aquest sector, així com la creació de l'Observatori de la Seguretat.

I per altra banda aquesta llei introdueix també importants canvis substancials en l'estabilització de les plantilles i, per tant, en el seu propi servei i millores laborals dels i les policies locals. És desitjable combatre l'alt índex d'interinitat que actualment té la policia local a les Illes Balears, que tal i com ha mencionat la consellera, estam ara mateix en una proporció d'uns 530 interins pels 2.600 policies locals que integren la totalitat de les plantilles. I s'estableix com a porta d'accés l'oposició lliure, per tal de tenir les màximes garanties. Hi ha hagut una sèrie de circumstàncies concurrents que han afavorit aquesta situació, com ara l'eliminació de la taxa de reposició, que es va a donar a principis d'any o en els pressuposts generals de l'Estat de l'any passat a conseqüència de la demanda i reclamació constant del Govern balear al Govern de Mariano Rajoy en aquest sentit.

I davant d'aquesta situació, a principis d'enguany es va aprovar el Decret Llei 1/2017, específic per als policies locals, amb la finalitat de cobrir les vacants en la modalitat d'oposició, però establint un procediment extraordinari de tres anys, amb una sèrie de requisits concrets per tal de regularitzar la situació d'itineratge, mitjançant la modalitat de concurs oposició, sent a dia d'avui cinc els ajuntaments que ja han iniciat aquest procés extraordinari per consolidar les seves plantilles. Per tot açò hem de contemplar el procés d'estabilització de les plantilles municipals de policies locals amb aquest doble vessant paral·lel, per una banda el procediment establert en el Decret Llei 1/2017 i la regulació que ara preveu aquesta llei que debatem.

En aquest punt però, no hi ha hagut tot el consens que sí hem estat capaços d'assolir en altres aspectes de la llei i açò ho ha explicat el portaveu de MÉS per Menorca, en defensa de les esmenes que encara manté vives en el projecte de llei i concretament en aquest cas la 12317. El Grup Parlamentari Socialista però, ha de rebutjar aquesta esmena, perquè partim de què en principi contravé la legalitat aplicable en aquest punt i per quatre motius. Entenem que hi ha una mescla del procediment ordinari per una banda que és el que proposaria la llei, amb l'extraordinari que proposa el Decret Llei 1/2017. Consideram també que l'esmena és contradictòria amb el procediment general previst en el projecte de llei, que és l'oposició lliure; i, per tant, aquesta disposició transitòria que s'inclouria via l'esmena que ha presentat MÉS per Menorca, diu que qualsevol policia que hagi superat el curs bàsic de policia local, faci el temps que faci, durant cinc anys no ha de repetir les proves previstes a la fase d'oposició, excepte els coneixement d'àrea. I nosaltres no acabam d'entendre què vol dir açò, que qualsevol oposició que convoquin els ajuntaments pel procediment ordinari, totes les persones que tinguin aquest curs ja estaran eximits d'aquesta part? Modestament entenem que açò és contravenir un règim general amb un règim extraordinari, per a unes situacions molt concretes que entenem que estan previstes en aquest Decret Llei 1/2017, que és la fórmula que haurien de dirigir aquestes situacions.

També suposaria, entenem, una incidència sobre, ja ho he dit abans, aquest Decret Llei 1/2017, perquè el propi decret parla de tres anys i l'esmena parla de cinc anys. I igualment parlam d'un percentatge diferent, clau puntuació d'aquesta fase, ja que l'esmena parla d'un 60% i no d'un 40%. Ara bé, som conscients de què açò ha generat un problema i que hi ha un situació que hem de resoldre i si som capaços de trobar una fórmula que no contravengui la normativa aplicable que ve de l'Estat, que no obstaculitzi el processos ja iniciats, en base al Decret Llei 1/2017 i que doni sortida a aquestes situacions que ara mateix ens trobam, ens hi trobarà per fer feina en aquest sentit.

L'altra gran qüestió controvertida és l'elecció del cap de policia, en relació amb el qual tots els grups parlamentaris esmenants proposen un sistema diferent al previst a la llei, alhora excloent entre elles. El Grup Parlamentari Socialista rebutja també aquestes esmenes relatives a l'elecció del cap de policia, perquè entenem que la fórmula triada pel Govern i que està establert en el projecte de llei, en el seu article 12, és la més idònia, donat que obté un equilibri entre garantia de professionalitat i flexibilitat necessària. El procediment de lliure designació en cap cas no es pot entendre com arbitrària o discrecional, com alguns portaveus que hi mantenen esmenes han insinuat, i els motius jo crec que són molt clars i senzills.

El nomenament es fa necessàriament entre el personal funcionari de carrera que pertany a la màxima escala o a la categoria superior de l'escala immediatament inferior del cos d'un municipi o entre personal funcionari de carrera de cossos de la policia local d'altres municipis o altres cossos i forces de seguretat, sempre que pertanyi a l'escala o categoria esmentades o a una escala superior. Es garanteix, a més, que en qualsevol cas el nomenament ha de recaure entre personal funcionari de carrera que pertanyi com a mínim a la categoria d'oficial; igualment la categoria del lloc ha de coincidir amb la màxima categoria del cos de policia del municipi, i el candidat o la candidata ha d'estar en servei actiu, ha de tenir la titulació exigida per accedir a la categoria a la qual està adscrita el lloc, i si pertany a un altre ajuntament haurà d'acreditar un mínim de dos anys d'antiguitat a l'escala de procedència.

I com que ja se m'acaba del temps, simplement diré que en relació amb la resta de les esmenes mantindrem el nostre vot que també vam mantenir durant ponència i a comissió, i donàriem per reproduïts aquí els arguments amb els quals vam manifestar el nostre vot.

Res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. Passam al torn de rèpliques. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre grup mantindrà el sentit del vot que va mantenir en ponència, perquè es mantengui, per tant, el text que avui arriba en forma de dictamen; manté les esmenes 12301, 12304, 12317, i no manté la 12307. I, bé, vull en tot cas contestar algunes coses que s'han dit per part d'alguns grups.

Bé, em fa gràcia la senyora representant de Ciutadans, que si presentam esmenes és perquè les creim, no per retirar-les, efectivament, però ho ha dit abans de retirar-ne una vostè de la mateixa ponència; per tant és un poc contradictori. Efectivament, qui presenta esmenes és perquè n'està convençut i les presenta amb tota la voluntat; vostès creuen que m'interessa eliminar una esmena o presentar-la perquè no surti? Bé, em sembla un poc ridícul. En qualsevol cas qui va presentar l'esmena no és Ciutadans, ni el PP, ni un altre grup, sinó que és MÉS per Menorca, qui durant tot el procés ha intentat presentar textos de transacció perquè fossin assumits pel grup és MÉS per Menorca i, sorprenentment, en tot aquest procés cap text de transacció no ha volgut ser assumit pels grups, amb la qual cosa avui arribam amb el text original, sense cap transacció, de l'esmena, que a alguns grups i al Govern obre dubtes. I què demana MÉS per Menorca?, que el seu contingut, perquè hi creu, doncs sigui... tenguí una continuïtat en la negociació perquè pugui ser una realitat i es faci jo diria que justícia en el que és la gestió de tota aquesta borsa d'interins que ha generat la mala gestió fins ara de l'administració.

El Partit Popular, bé..., feia algunes referències que em semblen un poc..., la veritat, sorprenents, vist que el Partit Popular va governar fins ara. Feia referència, per una banda, a coses molt poc importants però molt simbòlicament destacables, que és que al text refós només es contempla un any; jo ja els ho vaig recordar: el Partit Popular va presentar una llei que contemplava 11 lleis per fer 11 textos refosos, i de les 11 en un any només en va poder fer una; per tant donem marge, bé, sí, però... per tant per què limitar-ho?, no té sentit.

L'escola pública. L'escola pública no és cert que s'obligui... o es digui que no pot estar adscrita a l'EBAP o que estigui adscrita a l'EBAP; no, es dona marge perquè en la gestió es consideri i es trobi la fórmula més exacta.

Quant a la prefectura, home, no m'agrada aquesta proposta, però lògicament m'agradava molt menys la que va presentar el Partit Popular, i no és un joc de paraules, només, crec que efectivament el marge de politització que donava la proposta del Partit Popular era infinitament més important que l'actual.

Quant a la policia autonòmica, no agrada. Bé, he de dir que jo, mirant les seves intervencions en el Parlament del País Valencià no deien exactament açò, i vull dir que a la Llei de coordinació de policies locals del País Valencià hi ha una disposició que incorpora el mateix sentit, més o menys, que hem incorporat aquí, perquè una policia autonòmica no es pot crear en si amb tota la definició a una llei de coordinació, però sí que la llei de coordinació pot ser una fórmula per impulsar aquesta nova llei, una nova llei, insistesc, que faci efectiu allò que diu l'Estatut i que preveu l'Estatut, que és una nova policia autonòmica.

Quant a l'esmena 12317, que s'esmentava, efectivament nosaltres proposam que el futur sense cap dubte ha de ser el sistema d'oposició, ho compartim, però també creim, i així es contempla en aquest projecte de llei, en el sistema de concurs oposició; es contempla per exemple per a la promoció. Nosaltres dèiem que si tots els interins no podran entrar dins el sistema provisional o especial, aquells que no puguin entrar, per què no poder-los computar com a mèrit l'experiència o la formació?, i per tant deim que l'objectiu és l'oposició, sí, però, bé, hi pot haver uns anys encara per donar una sortida a aquest... grup d'interins que no tindran una resposta a través del decret llei i les mesures transitòries i el procediment excepcional que s'ha establert, doncs que tenguin una sortida. Aquesta era la idea.

Bé, dit açò vull insistir que crec que al final, a part, jo crec, del gran desacord respecte dels interins, sí que hi ha hagut -i ho he dit abans- del conjunt d'esmenes moltes incorporacions, moltes no arriben o no són allò que havia presentat MÉS per Menorca, però, bé, som un grup, dins la majoria dels grups no hi havia acord per tirar o arribar a aquell horitzó però, bé, almenys s'ha fet una passa cap a aquell horitzó. Ho dic amb la policia autonòmica, ho dic amb l'escala facultativa, ho dic amb l'escola pública de formació, etc., etc., coses en què possiblement a nosaltres ens hagués agradat fer una passa més valenta, més agosarada, però, bé, sense cap dubte som un grup parlamentari, sabem quina representació tenim, tenim quin pes tenim, i crec que hem fet una passa en aquest sentit que sense cap dubte també aquí volem posar en valor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Bien, uno de los conceptos de que hemos hablado más durante la tramitación de esta ley y que se explica como novedoso es que, bueno, pues a partir de esta ley establecemos una policía de proximidad. Quiero recordar que la disposición adicional décima de la Ley de bases de régimen local, la Ley 7/85, establece que una de las funciones de la policía local es precisamente la proximidad, y lo digo porque ya lo establecía en el 85 la Ley de bases, y una de las propuestas que ha hecho el Partido Popular es la de incorporar al policía tutor como reconocimiento expreso de un tipo de policía que sí que hace trabajo de proximidad.

Quiero recordar que una de las cuestiones que también se ha recogido en las enmiendas y que agradecemos especialmente es el reconocimiento a los policías jubilados; una de las enmiendas del Partido Popular iba en este sentido, el reconocimiento expreso al trabajo de los policías jubilados. Y otra cuestión que creo que es importante también y manifestamos nuestro agradecimiento a los grupos que le han dado apoyo es la introducción del concepto de transparencia en la creación de la Comisión de Ética, y transparencia creo que es una cuestión importante en el conjunto de la administración pero que no se había introducido en la policía, la explicación a

los ciudadanos de las decisiones que se adopten dentro de la policía local y el concepto de transparencia, porque los señores de Podemos hablan mucho de corrupción y nos vienen aquí a atacar y a hablar de lo que no tocaba hablar. No hablan para nada de la ley, vienen a hacer demagogia barata y a defender su concepto de política bolivariana, que condenan a la gente sin juicio previo, pero...

(Remor de veus)

...propuestas concretas para mejorar la policía local en materia, por ejemplo, de transparencia, cero, ni una, no han hecho ni una. Lo digo porque el Partido Popular sí que lo ha hecho.

Y hemos hablado mucho en este debate -precisamente creo que es una situación *sui generis*- no de las enmiendas que se mantienen vivas, no del texto que debatimos, sino de la enmienda que se retira. Hemos hablado más de la enmienda que se retira que del texto que se mantiene vivo, la enmienda de MÉS, que en principio, tal como manifestamos en comisión, al Partido Popular no nos gustaba el texto de la enmienda que se presentaba, el texto concreto. Mejoró con las propuestas de acuerdo que hizo MÉS per Menorca, creo que mejoraban substancialmente el acuerdo; el Partido Popular se lo dijo y también trabajó en el intento de consenso de ese acuerdo; lo digo porque también decían "usted sabía que eso no era ilegal". Escuchen, nosotros nos abstuvimos y dijimos que no nos gustaba ese texto concreto y trabajamos para intentar llegar a un acuerdo y trabajamos en hacer propuestas en la enmienda que presentaba MÉS. No ha sido posible desgraciadamente y creo que... por eso decía que se perdía una oportunidad y por eso decía que perdíamos... que desgraciadamente con las prisas pues no habíamos... hemos trabajado en muchos aspectos, pero en este no se ha llegado a un acuerdo, no se da una solución definitiva al problema de los interinos, y nos parece injusto. Por eso defendíamos otra solución, nos parece injusto que personas que llevan 15 o 20 años en situación de interino pues no se valore correctamente o de forma... y buscar la forma legal y de común acuerdo con los técnicos de la conselleria para que esta valoración se pueda hacer.

Ese era nuestro planteamiento, lo hicimos así en comisión, lo hicimos en ponencia, lo defendimos con nuestras propuestas, hicimos propuestas concretas y desgraciadamente pues no ha sido posible. En todo caso, lo que no se explica con claridad, ya que hemos hablado tanto de la enmienda desaparecida, son los motivos de su desaparición, ¿no?, pues eso no se explica con claridad aquí.

Sobre el nombramiento del jefe de policía, insistimos en que la posibilidad del nombramiento de una categoría... el jefe de policía de categoría inferior puede dar lugar a problemas importantes, incluso a una vulneración de la Ley de cuerpos y fuerzas de seguridad, que dice que es un sistema jerarquizado. Por tanto, que una persona de inferior categoría pueda ostentar la jefatura puede dar lugar a impugnaciones. Por eso, anunciamos que votaremos a favor de la enmienda de MÉS en este sentido, que sí mantiene viva la 12301 en este sentido, creemos que es positiva igual que la enmienda 12304 y la 12317 sobre el sistema de selección.

Nuestras enmiendas que siguen vivas creemos que son positivas también en cuanto a la designación del jefe de policía, en cuanto a la adscripción de la escuela de seguridad pública, la posibilidad aunque sea dejarla abierta al EBAP, a la posibilidad de... creemos que no es ningún problema y achacar que en otros casos no se haya actuado de esa manera el plazo de un año en hacer un texto refundido el Govern para cien artículos, una ley de cien artículos se puede hacer en un año perfectamente un texto refundido y no dejar la inseguridad sobre... en dos años. Es nuestra opinión y por eso la mantenemos viva en ese sentido.

De todas formas, quiero manifestar que el Grupo Popular está satisfecho de las enmiendas y las aportaciones que ha hecho al texto de esta ley y reiterar lo que he dicho, que desgraciadamente con un poco más de tiempo y un poco más de voluntad y sobre todo un poco más de ganas de llegar a un acuerdo habríamos podido solucionar el problema de los interinos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Sí, Sr. President, gràcies, intervindré des d'aquí. Sr. Lafuente, tiene que hacer usted un juicio previo antes de hablar, un estado que encarcela titiriteros, a gobiernos legítimos, representantes de la ciudadanía, a raperos por cantar...

(Alguns aplaudiments)

... no puede dar lecciones a nadie el partido que apoya a ese estado. Y nos acusa a nosotros de querer encerrar sin juicio previo. ¡Viva la independencia judicial, viva el Partido Popular que la abandera!

No, nosotros no nos vamos a callar porque Cursach estaba en la calle hace tres días, hace bien poco y no nos olvidamos de la historia y de su pasado, así que no nos dé lecciones de transparencia y de enmiendas que presentan ustedes cuando nunca han creído en la transparencia y cuando su partido ha ejercido continuamente la corrupción, Sr. Lafuente.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Xelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, intervindré des d'aquí. Bé, si MÉS per Menorca no hagués retirat l'esmena li hagués donat suport. Crec que els policies no tenen... no són responsables de la situació actual i, per tant, crec que som nosaltres els que hem de solucionar aquest problema i no mantenir-lo o crear-ne de nous.

Quant a les oposicions jo també estic d'acord que siguin oposicions, però sempre i quan siguin oposicions per a tots els cossos i escales perquè ara, de moment, només es dona a administració general i ara a policia, a sanitat i educació continuen sent concurs oposició. Això és el que no puc entendre.

El Sr. Saura ha defensat els principis d'igualtat, mèrit i capacitat. Esper, Sr. Saura, que quan sigui el concurs oposició a la UIB ho defensï vostè amb la mateixa vehemència i demani que només sigui oposició, com ha demanat aquí, o no, tal vegada no ho farà. Mai no se sap.

La Sra. Camps ha dit que el canvi de posició de qualque grup ha desestabilitzat el debat, no, jo crec que els ha desestabilitzats a vostès que pensaven que l'esmena no hi aniria endavant i s'han adonat, han fet números, i sí. Això l'únic que em demostra és que els policies interins no tenen cap garantia que vostès negociïn amb ells, no han negociat abans i no crec que ho facin ara una vegada que tinguin la llei aprovada, tal com vostès volen. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Passam al torn de contrarèplica. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Josep Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASA:

Sr. President, si m'ho permet intervindré des d'aquí perquè seré molt breu. Només reafirmar que mantenim el sentit del vot que hem expressat en la intervenció abans i entenent que el gruix de les esmenes ha anat en relació, per una banda, a la prefectura i el sistema d'elecció de cap de policia i, per una altra banda, al sistema d'interins; dit això, voldria simplement deixar constància de dues esmenes que sí voldria comentar, una la del Grup Parlamentari Podem, l'esmena 12370, explic per què no hi donarem suport, no hi ha... entenem que no hi ha una junta de personal única en aquest sentit sinó que una a cada ajuntament. Per tant, volia simplement que quedàs constància de per què entenem que no donarem suport, que ja ho vàrem explicar en la comissió del dictamen.

També la del Partit Popular, només la 12351, que també ho vàrem debatre en comissió, quant al tema de poder retirar un arma davant una incapacitat laboral transitòria de quinze dies en lloc de trenta, que és el que manifesta l'esmena, entenem que quinze dies és molt poc per tot el procediment administratiu, que ja ho vàrem parlar en comissió. Res més.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president. Jo crec que les intervencions que hem sentit ara en els segons torns ens reafirmam que realment hem fet feina, les tres sessions de ponència no han estat tres sessions a la correguda i que no han servit per a res, crec que hem fet una feina molt important i, com deia el portaveu de MÉS per Menorca, s'han fet amb algunes de les esmenes que es mantienien i que s'han transaccionat, una passa cap a l'horitzó que es volia assolir.

Com he dit abans, tots hem fet renunciïes perquè tots hem prioritzat o hem prioritzat en un moment determinat tenir una bona llei o la millor llei que podíem tenir i tenir una llei que tinguï vocació de llarga vida, una llei que sigui estable i que realment ens creguem que es fa per afavorir aquesta nova visió de la policia local, tant en l'estabilitat i els drets laborals dels membres que la integren com per aquesta proximitat que es cerca i actualització a la realitat que ara vivim.

Sí, Sr. Lafuente, li hem d'agrair al Grup Popular que s'hagin introduït figures específiques com la de policia tutor, el reconeixement als policies jubilats o la introducció del concepte de transparència, li he de donar l'enhorabona, en aquest sentit han estat capaços de fer feina i arribar a un acord. I açò, torn a dir, ens reafirma en aquesta bona feina que hem duit durant totes aquestes sessions, tant de ponència com a la pròpia comissió malgrat les diferències i malgrat que aquestes diferències siguin importants, com pot ser el tema dels interins, que hem debatut durant tot aquest capvespres avui aquí en aquest parlament.

Ara bé, Sr. Lafuente, també li he de dir que em sorprenen i que no tenen límits, són capaços de fer feina en positiu i d'introduir conceptes beneficiosos per a la llei que la milloren, però per altra banda també són capaços de pujar aquí, vostè que ha estat conseller, i dir que, bé, que el Govern o els grups que donen suport al Govern no tenen voluntat de regular aquesta situació, com vostè ha estat conseller i tampoc no la va regular en el seu moment i jo crec que és una postura com a mínim ridícula, i per altra banda pujar ara aquí i mantenir una esmena a l'article 12 del cap de policia..., com es tria el cap de policia, ara anuncia el seu vot favorable, contràriament a tot el que hem vingut fent tant durant la ponència com durant la comissió, a l'esmena 12301 de MÉS per Menorca, per així desestabilitzar, i torna emprar la paraula que jo he dit en aquest debat.

Però en qualsevol cas açò són les normes del joc i vostès són prou conscients que si volen incórrer en aquest tipus d'incoherències, ho poden fer. Mantenir una esmena, votar en contra durant tota la tramitació parlamentària, en contra d'una altra esmena i ara aprovar aquella altra esmena i amb la seva no sé què faran, doncs vostès mateixos.

I ja per acabar, a la Sra. Huertas dir-li que s'ha vengut negociant aquest projecte de llei, no només durant tot el temps que s'ha tramitat dins aquest parlament, sinó que el Govern, per

tal de redactar el projecte havíem iniciat, com s'ha dit abans, una llarga feina de negociacions i reunions i a les quals també s'ha tractat profundament i reiteradament la qüestió dels interins. Per tant, no sé si vostè ha fet aquestes reunions, no sé si vostè hi ha assistit, però jo li puc dir que el Govern ha fet esforços per regular els interins i ho ha regulat de la millor manera possible en el projecte de llei que ara és objecte de debat.

Res més, moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. Passam al temps de fixar posicions pels grups parlamentaris que no hagin intervingut ni a favor ni en contra. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies. Bé, el Grup Parlamentari d'El Pi fa una valoració positiva d'aquest projecte de llei, ho varem dir des de bon començament de la seva tramitació i, per tant, més enllà d'alguna discrepància puntual que haguem pogut tenir en relació amb alguna esmena, volem deixar clar que evidentment trobam que és un bon projecte de llei, que és un projecte de llei necessari i és un projecte de llei al qual en la seva gran part hi donarem suport.

No reiteraré les bondats del projecte de llei perquè crec que això ja s'ha dit fins a la sacietat i no entraré en aquestes qüestions. Sí que vull fer esment a la nostra postura en relació a la polèmica esmena de MÉS per Menorca. Deia el Sr. Lafuente, i crec que hi estam d'acord, ja ho deia avui de matí a la Llei d'urbanisme, resulta que en el debat de la Llei d'urbanisme hem parlat sobre una esmena incorporada que ha estat l'estrella del debat i avui hem parlat sobre una esmena retirada. Això són els dos debats dels dos projectes de llei d'avui, que estic d'acord amb ell que no deixa de ser una certa paradoxa. Però bé, això són els debats que tenim, segurament perquè és molt interessant, diguem-ho així mediàticament, si una cosa surt endavant o no surt endavant i no la importància que pugui tenir aquella cosa. I si el Govern té suports o no té suports, això funciona d'aquesta manera, en gran part diria que malauradament.

Però bé, nosaltres consideram que efectivament la llei, o el projecte de llei intenta resoldre d'una manera definitiva i acabar amb un problema que hem estat allargant excessivament en el temps, que és el tema dels interins, això ho intenta fer. I, per tant, entenem que a partir de l'aprovació de la llei, diguem, no sumarem al banyat. El que farem és tenir un altre sistema d'elecció que ens permeti acabar amb aquesta situació a llarg termini. Ara bé, què passa a curt termini? És a dir, què passa amb aquells senyors, senyores, aquelles persones, aquells treballadors, aquells empleats públics que estan en situació d'interins? Aquesta situació, com s'ha dit aquí, no descobriré res nou, evidentment és d'una important complexitat jurídica. I clar, nosaltres varem valorar la presentació d'una esmena similar a la de MÉS per Menorca, perquè -com dic- la solució definitiva, el procediment ordinari que s'ha dit aquí, està

establert a la llei, estam d'acord, hi ha crec que un ample consens sobre el procediment ordinari, la discrepància està en el procediment extraordinari. I aquest procediment extraordinari que en part el tenim en aquest decret llei que també s'ha assenyalat aquí, l'1/2017, no és prou satisfactori. Aquesta és la situació i el que està passant és que hi ha una protesta i hi ha tot un col·lectiu que es queixa, per tant, alguna cosa el Govern no haurà fet bé quan realment no hi ha la sensació unànime de què s'hagi resolt el problema, que és un problema, ja dic d'una determinada situació excepcional, es deia també, me va bé utilitzar aquests termes. Però la realitat és que això no està prou ben resolt.

I en aquest sentit nosaltres hauríem donat suport a l'esmena de MÉS per Menorca, perquè consideram que era intentar complementar la solució excepcional a un problema puntual que tenim en aquest moment. Això és la valoració que fem i per això hi ha hagut corregudes. Jo entenc que hi hagi corregudes. Però clar, a nosaltres no ens deixa de fer gràcia que ara els senyors de Podemos s'hagin posat tan legalistes i ens donin lliçons..., clar, perquè en definitiva ens han dit que això ..., és ver que força un poc la legalitat, és ver, però és que vostès l'han forçada amb els toros i no els ha sabut tant de greu forçar la legalitat quan era una causa justa. O en la futura llei d'habitatge també es forçaran les coses. De vegades està bé forçar la legalitat i si has d'anar al Tribunal Constitucional, fill meu!, l'Estat i les comunitats autònomes en tenen molts de conflictes de Constitucional. Sí, és així, és un dels problemes d'un estat autònom. Per tant, de vegades està bé forçar la legalitat. I jo crec que per això nosaltres, tot i els dubtes, tot i la complexitat, tot i els emperons que volguéssim trobar, al final hem arribat a la conclusió que havíem de donar suport a l'esmena de MÉS per Menorca. Malauradament s'ha retirat i per tant, parlem d'un *nasciturus*.

Dit això, no vull deixar d'esmentar dos temes més que ens interessa remarcar. Un és que no donarem suport a l'esmena 12301 de MÉS per Menorca en relació amb l'elecció del cap de policia. Ens pareix que aquesta esmena lleva flexibilitat a la batlia i nosaltres això ho consideram negatiu, perquè consideram que en aquest capdavanter de la policia local hi ha de tenir una certa discrecionalitat el batle o batlessa.

Escola de Seguretat Pública, nosaltres votarem favorablement l'esmena del Partit Popular, perquè la intenta inserir dins l'Escola Balear d'Administracions Públiques, no necessàriament, però almanco en el seu començament. I efectivament, nosaltres sempre amb prevencions i no volem fer una categoria general d'això, però evidentment la creació o no de l'organisme sempre com a mínim hem de ser cauts. I, per tant, en aquest sentit ens pareix que és una bona proposta la que fa el Partit Popular.

I finalment en relació amb el tema de la policia autonòmica, dissenyar, fer una feina prèvia ens pareix positiu. L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears així ho reconeix i com deia el Sr. Ferrà, "segurament no toca", segur que no toca en aquest moment perquè és inviable en aquest moment, però tenir la feina avançada per si arriba un moment en què sí toqui, ens pareix positiu. I en aquest sentit no podem fer més que congratular-nos de què aquesta disposició s'hagi introduït en el projecte de llei. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:	21 vots a favor; 30 en contra i 3 abstencions.
Doncs una vegada esgotat el debat de les esmenes, passam a les votacions.	Passam a votar la resta d'esmenes. Votam.
Votació de les esmenes.	20 vots a favor; 32 en contra i 2 abstencions.
Votació de l'esmena del Grup Parlamentari MÉS per Menorca RGE núm. 12301. Votam.	Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 12354/17, 12356/17, 12360/17.
22 vots a favor; 30 en contra i 2 abstencions.	Sí, Sra. Sureda.
Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari MÉS per Menorca RGE núm. 12304. Votam.	LA SRA. SUREDA I MARTÍ:
20 vots a favor; 30 en contra i 4 abstencions.	President, demanaria votació separada de la 12356.
L'esmena del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, la 12307 s'ha retirada.	EL SR. PRESIDENT:
Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari MÉS per Menorca RGE núm. 12317/17. Votam.	Doncs passam a la votació de l'esmena 12356. Votam.
20 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.	18 vots a favor; 31 en contra i 5 abstencions.
Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 12344/17. Votam.	Doncs ara passam a la votació de la resta d'esmenes. Votam.
20 vots a favor; 34 en contra i cap abstenció.	17 vots a favor; 35 en contra i 2 abstencions.
Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 12346/17, 12347/17, 12348/17, 12351/17, 12357/17 i 12358/17.	Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, la RGE núm. 12370. Votam.
LA SRA. BALLESTER I NEBOT:	9 vots a favor; 45 en contra i cap abstenció.
Presidente...	Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, la 12392 i la 12394. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	2 vots a favor; 34 en contra i 17 abstencions.
Sí, Sra. Ballester...	Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans RGE núm. 12393. Votam.
LA SRA. BALLESTER I NEBOT:	19 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.
Nos gustaría votar por separado la enmienda 12351/17 y la 12358/17, ¿pueden ir juntas?	Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, RGE núm. 12395. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	5 vots a favor; 49 en contra i cap abstenció.
Sra. Sureda?	Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, 12396. Votam.
LA SRA. SUREDA I MARTÍ:	19 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.
Són les mateixes, gràcies.	Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, hem de recordar que l'esmena 12398 ha estat retirada, per tant, votam la 12397. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	2 vots a favor; 52 en contra i cap abstenció.
Són les mateixes, gràcies.	Passam a la votació dels articles, disposicions i exposició de motius als quals es mantenen esmenes.
Les podem votar conjuntes, les dues? Sí.	Votació de l'article 27è. Votam.
Passam a votar la 12351/17 i la 12358/17. Votam.	

52 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.	35 vots a favor; 1 en contra i 18 abstencions.
Passam a la votació de l'article 20è. Votam.	<i>(Remor de veus)</i>
54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.	Guardin un poquet de silenci, per favor.
Passam a la votació dels articles 2n, 11è, 19è i 23è.	Passam a la votació de l'article 14è i de l'exposició de motius. Votam.
LA SRA. SUREDA I MARTÍ:	35 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.
President...	Passam a la votació de l'article 52è i la disposició final primera. Votam.
<i>(Rialles)</i>	
EL SR. PRESIDENT:	32 vots a favor; 19 en contra i 3 abstencions.
Ha estat al mateix temps això... Sra. Sureda, té la paraula.	Passam a la votació de l'article 9è. Votam.
LA SRA. SUREDA I MARTÍ:	36 vots a favor; 18 en contra i cap abstenció.
Demanam votació separada de l'article 2n.	Passam a la votació de l'article 12è. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	32 vots a favor; 19 en contra i 3 abstencions.
D'acord. Passam a la votació de l'article 2n. Votam.	Passam a la votació dels articles, disposicions i denominacions als quals no es mantenen esmenes.
34 vots a favor; 17 en contra i 3 abstencions.	Votació de la denominació del projecte de llei, article 1r, article 3r, article 4t, article 5è, article 6è, article 7è, article 8è, article 13è, article 16è, article 21è, article 31è, article 43è, article 41è, article 53è, article 55è, article 55è <i>quater</i> , article 55è <i>sexies</i> , article...
I ara la resta d'articles que he esmentat abans. Votam.	<i>(Rialles del Sr. President)</i>
34 vots a favor; 18 en contra i 2 abstencions.	Sou dolents, eh?
Passam a la votació dels articles 26è i 49è.	Article 55è <i>octies</i> , article 55è <i>decies</i> , disposició final segona i disposició final tercera. Votam.
LA SRA. BALLESTER I NEBOT:	54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.
Sr. President.	Passam a la votació dels articles 18è, 22è, 32è i 44è. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	37 vots a favor; 17 en contra i cap abstenció.
Sí, Sra. Ballester.	Doncs passam a la votació de l'article 10è, 15è, 17è, 24è, 25è, 28è, 29è, article 30è, 33è, 34è, 35è, 36è, 37è, 38è, 39è, article 40è, 41è, 42è, 45è, 46è, 47è, 48è, article 50, 55è <i>undecies</i> , article 55è <i>duodecies</i> , disposició transitòria única, disposició derogatòria única. Votam.
LA SRA. BALLESTER I NEBOT:	37 vots a favor... 37 vots a favor; cap en contra i 17 abstencions.
Gracias.	Passam a la votació dels articles 55è bis i 55è <i>quinquies</i> . Votam.
EL SR. PRESIDENT:	34 vots a favor; 17 en contra i 3 abstencions.
Doncs passam a la votació per separat. Passam a la votació de l'article 26è. Votam.	Votació de l'article 55è <i>septies</i> . Votam.
33 vots a favor; 4 en contra i 17 abstencions.	
Passam a la votació de l'article 49è. Votam.	

35 vots a favor; 19 en contra i cap abstenció.

(Algunes rialles)

Necessit un moment que m'estan pegant suors i tot.

(Més rialles)

No hem de riure tant. Venga, votació de la disposició addicional *semel*. Votam.

32 vots a favor; 19 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació dels articles 55è ter, 55è *novies* i 55è *tredecies*. Votam.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President...

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, senyora...

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Demanam votació separada a l'article 55è *tredecies*.

(Més rialles i remor de veus)

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Presidente...

EL SR. PRESIDENT:

Seguim...

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

...si pudiéramos votar los tres por separado, por favor.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

(Continuen les rialles i la remor de veus)

Vinga, passam a la votació dels articles 55 ter, 55è *novies* i 55è *tredecies*. No, perdonau, m'he envalentit una altra vegada.

Passam a la votació de l'article 55è ter. Votam.

32 vots a favor; 2 en contra i 20 abstencions.

Passam a la votació de l'article 55è *novies*. Votam.

34 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.

Passam a la votació de l'article 55è *tredecies*. Votam.

35 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.

Doncs es faculen els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tingui una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de modificació de la Llei 4/2013, de 17 de juliol, de coordinació de les policies locals de les Illes Balears.

(Remor de veus i aplaudiments)

Bé, recordam que hi ha Mesa i Junta de Portaveus, que tot d'una que acabi la Junta de Portaveus tindrem..., no, que tot d'una que acabi la Mesa tindrem la Junta de Portaveus.

Per tant s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS